

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : டிராக்டர்கள் இப்போது கூட இங்கு நூற்றுக்கு நூறு உற்பத்தி செய்யப்படவில்லை. முதலில் வெளிநாட்டுப் பகுதியாக நூற்றுக்கு நூறு என்று ஆரம்பித்து பிறகு 90, 80 என்று படிப்படியாகக் குறைந்து, பிறகு நூற்றுக்கு நூறு இந்தியா அல்லது தமிழ்நாடு என்ற முறையில் உற்பத்தி செய்கிறோம். அந்த முறையில் தான், இதிலே கூட, 49 பகுதி தமிழ்நாடு 51 பகுதி ஹங்கேரி என்று ஆரம்பித்து பிறகு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவர்களுடைய பகுதியைக் குறைக்கலாம், என்று திட்டமிடப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கேள்வி எண் 714 மாண்புமிகு போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க தள்ளி வைக்கப்படுகிறது.

வினாக்கள்—விடைகள் முடிவுற்றன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் (*) வெள்ளிக் குறி இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரி பார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்].

(2) அறிக்கை அளித்தல்.

மீளளத்துறை பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் பரிந்துரைகளை மீது அரசு எடுத்த நடவடிக்கைப் பற்றிய மதிப்பீட்டுக் குழுவின் அறிக்கை.

THIRU K. VEZHAVENDAN : Sir, I rise to present the report of the Committee on Estimates on the action taken by the Government on the recommendations of the Committee contained in the Report on Fisheries Department.

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக் கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு.

(அ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை.

(ஆ) நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன் மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,03,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்.”

THIRUMATHI T. N. ANANTHANAYAKI : Sir, to discuss about the introduction of Crop Insurance Scheme in Tamil Nadu, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 21,03,85,400 under Demand No. 16, Agriculture, be reduced by Rs. 100.”

திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய விளைபொருள்களுக்கு உற்பத்திச் செலவை அனுசரித்து நியாய விலை கிடைக்க ஏற்பாடு செய்வதில் அவசியம் பற்றி விவாதிக்க—

1972 மார்ச் 25]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்”. என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பயிர்ப் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வருவதன் முக்கியத்துவத்தை வற்புறுத்த—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுப் பிரேரணையை முன்மொழிகிறேன்.

THIRU B. VENKATASWAMY : Sir, to discuss about the need to extend the Horticultural Extension Service to the people and ryots of Tamil Nadu, I move the following cut motion :—

“That the allotment of Rs. 21,03,85,400 under Demand No. 16. Agriculture, be reduced by Rs. 100.”

திரு. கே. எ. வகாப் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அரசு விதைப் பண்ணைகளில் சரியான பராமரிப்பு இல்லாமல் நஷ்டமடையும் தானியம், உரங்கள் பாதுகாப்புப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 21,03,85,400-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்.” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்கள் பரிவுரையின் மேல் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,46,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்படவேண்டும்.”

திரு. எஸ். வடிவேல் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மண் பரிசோதனை நிலையங்களை அதிகப்படுத்துவதின் அவசியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க—

“நிதிக் கோரிக்கை எண் 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ஒதுக்கப்படுகின்ற ரூ. 18,46,300-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்” என்ற வெட்டுத் தீர்மானத்தை முன்மொழிகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. மன்னை நாராயணசாமி : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை கோரிக்கைபற்றி அவையில் வைத்துள்ள கொள்கை விளக்க குறிப்பை* எல்லோரும் சிறப்பாக விவாதித்து எனக்கு ஒத்தாசையாக உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். வேளாண்மைத்

[திரு. ப. மன்னை நாராயணசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

துறையைப்பற்றி தமிழக அரசு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல முயற்சிகளை எல்லாம் திட்டங்களை எல்லாம் நிறைவேற்றுகின்ற முறையில் விவாதத்திலே உங்கள் கருத்துக்களை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த விவாதத்தில் 34 பேர்கள் பங்குகொள்ள இதுவரையில் முன்வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, வழக்கப்படி ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் ஐந்து நிமிஷம் பேசினால்தான் மாலை வேளையிலாவது விவாதத்தை முடிக்க முடியும். வேளாண்மைத் துறை மானியத்தில் பொதுவாக சட்டமன்றத்திற்கும், தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இருக்கிற அக்கறையையும் ஆர்வத்தையும் நல்ல வகையில் மிகச் சருக்கமாக எடுத்துக் கூறும் வகையில் விவாதத்தில் பங்குகொண்டு ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முதலில் திரு. கே. பி. கோபால் அவர்களைப் பேச அழைக்கிறேன்.

***திரு. கே. பி. கோபால் :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது என் கட்சி சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணைகளை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு முன் எனக்கு இந்த வாய்ப்பளித்தமைக்காகத் தலைவர் அவர்களுக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்திய விவசாயி தான் பிறக்கும்போது கடனாகப் பிறக்கிறான். இறக்கும்போதும் கடனாக இறக்கிறான் என்பது பொருளாதார நிபுணர்களின் கருத்தாகும். இப்போதும் அந்த நிலையில் ஒரு மாறுபாடும் இல்லாத வகையில் விவசாயிகள் எந்த அளவிற்கும் முன்னேற்றம் அடையாமல் தங்கள் வசதிகளைப் பெருக்கிக் கொள்ளாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தேவையான உபகரணங்களின் விலைகள் அதிகரித்துள்ளன. ஆனால் அவர்களின் வீளைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைப்பதில்லை.

இந்த நிலையில் ரசாயன உரத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் வரிவிகிதத்தை அதிகரித்திருக்கிறது. மாகாண அளவில் மின்சாரக் கட்டணம் உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் விவசாய வருமான வரித் திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டபோது பொது மக்களின் கருத்தை ஏற்றுக்கொண்டு பொது மக்களின் விருப்பத்திற்கிணங்க அதை மறுபரிசீலனை செய்து அதை கைவிட்டுவிட்டார்கள். நாட்டின் முதுகெலும்பு என்று கருதப்படும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை உற்சாகப்படுத்தும் விதத்தில் ஏற்கெனவே நிறைவேற்றப்பட்ட விவசாய வருமான வரிச் சட்டத்தை மீண்டும் மறுபரிசீலனை செய்து விவசாயிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவேரி நீர் பிரச்சினைபற்றி தஞ்சை, திருச்சி மாவட்டங்களைச் சார்ந்த விவசாயிகளுக்கு எந்த விதமான பொறுப்பும் கிடையாது. இருப்பினும் உயர்நீதி மன்றத்தில் அதற்காக வாதாடுவதற்காக விவசாயிகளிடமிருந்து வசூல் செய்வதை இந்த அரசு தவிர்த்திருக்கவேண்டும். உச்ச வரம்பு

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கே. பி. கோபால்]

விதிக்கவேண்டிய தொழில்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. மலைப் பயிர்கள், நகர்ப்புறச் சொத்துக்கள், லாரிகள் இது போன்ற பலவற்றிற்கு உச்சவரம்பை நிர்ணயிக்காத நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மட்டும், நிலத் திற்கு மட்டும் 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 15 ஏக்கர் என்று உச்சவரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அந்த நிலங்கள் தான் விவசாயிகள் தங்கள் பெரும் உழைப்பைக் கொடுத்து உற்சாகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கு விரும்புகிறார்கள். திராட்சை, வாழை, கரும்பு இது போன்ற பொருள்களை விவசாயம் செய்தால் அவர்களுடைய வருமானம் அதிகரிக்க வாய்ப்புண்டு. ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர்பற்றி விவசாய வருமான வரிக்காக சென்ற ஆண்டு விளக்கம் கொடுக்கும்போது திராட்சை, வாழை, கரும்பு இவற்றிற்கான விளக்கம் மிகவும் கடுமையாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு வாழை, திராட்சை, கரும்பு இவைகளை விவசாயம் செய்வதில் ஆர்வம் குறைந்து அவர்கள் மற்ற நவ தானியங்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடும். ஆகவே அந்தக் கடுமையான விளக்கத்தை மீண்டும் நல்ல முறையில் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைத் தொழில் கழகம் சார்பில் விவசாயிகளுக்கு டிராக்டர்கள் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் மாவட்டத்தில் ட்ராக்டர் கடனாகவும் வழங்கப்படுகிறது. இதில் வாகன வரிச் சட்டத்தில் ஒரு திருத்தத்தைச் செய்யவேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். தனிப்பட்ட முறையில் ஒருவர் தன் வசதிக்காக கார் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஜீப் வைத்துக்கொள்ளலாம், ஜீப்போடு ட்ரெய்லர் வைத்துக்கொள்ளலாம், ட்ராக்டர் வைத்துக்கொள்ளலாம். ஆனால் ட்ராக்டரோடு ட்ரெய்லர் இணைக்கப்படவேண்டுமானால் அதற்கு ஃபிட்னஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்று இருக்கிறது. அதோடு ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பெர்மிட் வாங்கவேண்டுமென்றும் ஒரு முறை இருக்கிறது. தனிப்பட்டவர்கள் ஜீப்போடு ட்ரெய்லர் வைத்துக்கொள்ளலாம். ட்ராக்டர் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருக்கும்போது ட்ரெய்லர் மட்டும் வாங்கிவிட்டால் ஏன் ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பெர்மிட் வாங்க வேண்டுமென்றும், ஃபிட்னஸ் சர்ட்டிபிகேட் வாங்கவேண்டுமென்றும் இருக்கிறது? ஆகவே அதை மறு பரிசீலனை செய்து அதற்கான திருத்தத்தை வாகன வரிச் சட்டத்தில் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும் உதவியாக இருக்கும். மாவட்டத்திற்கு ஒரு ட்ராக்டர் வாடகைக்கு விரும் நிலையம் ஒன்றும் அதையொட்டிய வொர்க்ஷாப்பும் இருக்கிறது.

ஒரு சில மாவட்டங்களில் ட்ராக்டர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவும் ஒரு சில மாவட்டங்களில் அதன் எண்ணிக்கை குறைவாகவும் இருக்கும். எனவே, மாவட்டத்திற்கு ஒன்று என்றில்லாமல் எல்லா மாவட்டங்களிலும் முதல் கட்டமாக ஒவ்வொரு ட்ராக்டர் வொர்க்ஷாப் ஏற்படுத்திவிட்டு ட்ராக்டர்கள் அதிகமாகவுள்ள மாவட்டங்களிலும் ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் ஒவ்வொரு வொர்க்ஷாப் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கருவிகளைப் பழுதுபார்க்க 15 துணை நிலையங்கள் தொடங்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 15 துணை நிலையங்கள் என்பது நம் மாநிலத்திற்குப் போதாது. ஆகவே மேலும் அதிகப்படியான துணை நிலையங்களைத் தொடங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு தகவல் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இந்த ட்ராக்டர் வொர்க்ஷாப் திட்டத்தைத் தவிர மேலும் இரண்டு என்.ஸி.டி.ஸி. கூட்டுறவுத் துறையில் மதுரை மாவட்டத்தில் தொடங்க முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான நிதியும் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது. இப்போது மூன்றுகிறது.

திரு. கே. பி. கோபால் : அடுத்தபடியாக, விமானத்தின்மூலம் மருந்து தெளிப்பதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விமானம் மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விட பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விவசாயிகள் மிகவும் வரவேற்பார்கள். கிராமப் புறங்களில் இப்படி விமானம்மூலம் மருந்து தெளிப்பதினால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை என்று கிராம மக்கள் கருதுகிறார்கள். காரணம் மண்வளம் ஆண்டுக்காண்டு குறைந்துகொண்டே வருகிறது. சக்தி வாய்ந்த மருந்து களைத்தான் இப்போது உபயோகப்படுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி சக்தி வாய்ந்த மருந்துகளைத் தெளிக்கும்போது குடிநீர் உள்ள குளங்கள், கிணறுகள் இவற்றில் மருந்து கலந்து விரும் அபாயம் இருக்கிறது. எனவே விமானங்கள்மூலம் மருந்து தெளிப்பதை விட பவர் ஸ்ப்ரேயர்ஸ்மூலம் மருந்து தெளிப்பதுதான் நல்லது. இதகுறித்து இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி உறுப்பினர்களும் வெட்டுத் தீர்மானங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக குளிர்சாதன அறை. உத்தமபாளையம், பெரியகுளம் வட்டங்களில் அதிகமான அளவிற்கு திராட்சை, வாழை போன்றவை பயிரிடப்படுகிறது. அப்பகுதிகளில் குளிர்சாதன அறைகள் திறக்கப்படுமானால் அங்குள்ள மக்கள் பயிரிடும் வாழை, திராட்சை இவற்றை அந்த குளிர்சாதன அறைகளில் வைத்திருந்து நியாயமான விலை கிடைக்கும் போது அதிலிருந்து எடுத்து விற்று நல்ல பயன் பெறமுடியும். ஆகவே அதையும் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவு வாய்ப்பு அளித்தமைக்குத் தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

***திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா :** தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையின்மீது நான் சில கருத்துக்களைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

1971-ல் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கப்பட்டது. அதன் முக்கிய நோக்கம் ஆராய்ச்சிப் பணி செய்வதற்காக. கல்வி ஒரு பக்கமிருந்தாலும் முக்கியமாக ஆராய்ச்சி செய்வதற்காகச் செயல்படக்கூடிய நிலையில் அந்தக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்திய வேளாண்மை ஆராய்ச்சிக் கழகத்திலிருந்து நிபுணர் குழு ஒன்று எப்படியெல்லாம் செயல்படவேண்டுமென்ற முறையில் ஒரு திட்டத்தை வகுப்பதற்காக வந்திருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கும்போது ஒரு புதிய திட்டத்தை உருவாக்கக்கூடிய முறையில் செய்முறை, ஆராய்ச்சிக்கு ஊக்கம் அளிக்கும் வகையில் தனியாக வேளாண்மைத் துறை கூட்டு இயக்குநர் ஒருவரை அரசு நியமித்துள்ளது. ஐ.லி.ஆர். லிருந்து இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறார்கள். அதை வாங்கி

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

ஆராய்ச்சிகள் செய்வதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். அதற்குப்பதிலாக இன்றையதினம் அன்றெல்லதி காம்பெடிஷன் நடக்கும் வகையில் எல்லாம் செயல்பட்டு வருகிறது.

ஆராய்ச்சியில் மூன்று வீதம் உள்ளன. ஒன்று பேஸிக் ரிசர்ச், அப்ளீட் ரிசர்ச், அடாப்டிவ் ரிசர்ச். இதில் பேஸிக் ரிசர்ச்சும், அப்ளீட் ரிசர்ச்சும் யூனிவர்ஸிடி பொறுப்பில் இருப்பது நலம். அப்படித்தான் பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களில் இருக்கின்றன. பஞ்சாபில் இரண்டையும் இணைத்து வேலை செய்வதால்—பேஸிக் ரிசர்ச் அண்ட் அப்ளீட் ரிசர்ச் இவற்றினை இணைத்து வேலை செய்வதால்—அது நல்லதொரு முன்னேற்றத்தைக் கண்டிருக்கிறது.

இன்று பஞ்சாபை எடுத்துக்கொண்டால் கோதுமை மட்டுமல்ல, நெல் உற்பத்திக்கும் ஊக்கம் அளிக்கப்பட்டு இன்று அதிகப்படியாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு காஷ் க்ராப்பாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அங்கு அவர்கள் அரிசி சாப்பிடவில்லை என்றாலும்கூட நெல் உற்பத்தி செய்து வெளியே அனுப்பிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நமக்கு இரண்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கத் தயாராகயிருந்தபோதிலும் கூட அதைப் பெறுவதற்கான திட்டம் இன்று நம்மிடம் இல்லை. அந்த இரண்டு கோடி ரூபாயை பெறுவதை விட்டு நம் இலாகாவிலிருந்து பணத்தை விரயம் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் முக்கியமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்கள் நிதி அமைச்சராகவும் இருப்பதால் இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு கோடி ரூபாய் அவர்கள் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். 1971-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம் இன்னும் செயல்படாமல் ஸ்தம்பித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. செயல்பட வதற்கு ஊக்கம் கொடுக்கும் நிலையில் நம்முடைய அரசு செயல்பட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக விவசாய இலாகா தனியாக இயங்கக்கூடிய நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

கிட்டத்தட்ட 25 ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் தங்கள் வசம் வைத்துக்கொண்டு தனியாக இயங்குகிற நிலை இருக்கிறது. அதுவும் காணாமல் இன்று வேளாண்மை உற்பத்தி மன்றம் ஒன்று துவக்க இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த மன்றம் வேளாண்மை வளர்ச்சி, ஆராய்ச்சிப் பணிகள், இப்போதுள்ள பணிகளைத் திருத்தியமைத்தல், மாற்றியமைத்தல், நவீன வேளாண்மையில் அறிவியல் சார்ந்த பயிர் முறை உத்திகளைக் கொண்டுவருதல் ஆகிய பணிகளை மேற்கொள்ள இந்த அமைப்பு பெரிதும் உதவும் என்று கூறப் பட்டிருக்கிறது. இப்படி “பேரலல் ஆர்கனைசேஷன்” என்று சொல்லக் கூடிய அளவில் பல மன்றங்களை வைப்பது அபிவிருத்தியைத் தடைப் படுத்தும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

யூனிவர்ஸிடி அமைக்க அதற்கென தனிச் சட்டம் கொண்டு வந்தோம். ஆர்டினன்ஸ்கூட கொண்டு வந்தோம். 1971-ல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட வேளாண்மைக் கழகத்திடம் ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் கொடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது. இப்படி இரண்டு “பேரலல் ஆர்கனைசேஷன்” இருப்பதன் மூலம் நாடு முன்னேறுது. நம்முடைய நாடு வேளாண்மையில் முன்னேற வேண்டுமானால் அந்தப் பணத்தை வாங்கவேண்டும். அந்த 2 கோடி

[திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா]

[1972 மார்ச் 25]

ரூபாய் வாங்குவதற்குத் தாமதம் ஏன்? அதற்குப் பதிலாக நம்முடைய நிதியைச் செலவழிக்கவேண்டியிருக்கிறது. 1971-ம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப் பட்ட கழகம் புதிதாக ஆராய்ச்சிப் பணியில் முழுக் கருத்து செலுத்தி செயல்பட கிட்டத்தட்ட 1 மாதம் ஆகும் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு புது அடிஷனல் டைரக்டர் போட்டு இருக்கிறார்கள். சிவராமன், வைஸ்-சேர்மன், ஐ.சி.ஏ.ஆர். வருகிறார், 2, 3 தினங்களில் வருகிறார் என்று நினைக்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி கொடுத்தால் அவர்களை அழைத்து வரத் தயாராக இருக்கிறேன். அவர்கள் கொடுக்கும் திட்டத்தை அனுமதிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன்மூலம் 2 கோடி ரூபாயை வாங்கிக்கொண்டு, ஆராய்ச்சியை வளர்ப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு ஏன் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. அ. ஆறுமுகம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இன்று இந்திய உப கண்டத்திலேயே தமிழகம்தான் வேளாண்மையிலே சிறந்த மாகாணம் என்று பெயர் பெற்று விளங்குகிறது என்பதை அறிவோம். அதே நேரத்தில் விவசாயிகள் இன்று இருக்கும் நிலையில் அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயரவேண்டுமானால், அவர்களுடைய நிலத்திலே விளைகின்ற விளைபொருள்கள் பருவ மழை தவறி விட்டால் சில நேரங்களில் அழிந்து விடுகின்றன. அப்படி அழிந்து போகும் நிலையில் அவர்களுக்கு விளைபொருள் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். அவர்களுடைய வேளாண்மை கெட்டுவிடுகிற நேரத்தில், விவசாயிகள் உழுது பயிரிட்டு அதற்கான மகசூல் அவர்களுடைய விளைபொருள்கள் வராத நேரத்தில், விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பயன்படுகிறவகையில் நம்முடைய அரசு விவசாய இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் நேரங்களில், விஷ மருந்து தெளிக்கிற காரணத்தால் அவர்களுக்குப் போதுமான பயிர்ச்சி இல்லாத காரணத்தால் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் விவசாயிகள் சிலர் இறந்து விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அரசு விவசாயிகளுக்குப் பூச்சி மருந்து தெளிக்கும் பணியில் பயிற்சி தருவதற்காகப் பயிற்சி பெற்றவர்களை நியமித்து விவசாயிகளுக்கு அந்த மருந்து தெளிக்கும் முறையை கற்றுக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக விவசாயிகளுக்கு தேவைப்படுகிற தோட்டா கிடைப்பது மிக அரிதாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரிலும்தான் இது கிடைக்கிறது. அங்கே சென்று வாங்குவது என்பது மிகவும் கடினமாக இருக்கிறது. ஆகவே, வெடி மருந்து தோட்டாக்களை ஒவ்வொரு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மூலமாகக் கிடைப்பதற்கு நமது அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கிடைப்பது சுலபமாக இருந்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு பருவ காலங்களில், பருவ மழை தவறி வறட்சி ஏற்பட்டு, அதனால் சரியான நிலையில் விவசாயம் வரவில்லையென்றால், அவன்

1972 மார்ச் 25]

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

வாங்கிய கடனைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை. 6 மாதக் கடன் என்றால், 6 மாத கெடு முடிந்த உடனே கடனைத் திருப்பிக்கட்டவேண்டுமென்று உத்தரவு வருகிறது. அவர்களுக்குச் சரியான முறையில் உற்பத்தி கிடைக்காத காரணத்தால் அவர்களால் அந்தக் கடனைத் திருப்பிக்கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்குத் தவணை கொடுத்து விவசாயிகளிடமிருந்து அந்தக் கடனைத் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயம் பெருகவேண்டுமானால், சிறிய நீர்த் தேக்கங்கள் அதிகமாகக் கட்டப்படவேண்டும். சிறு, சிறு நீர்த்தேக்கங்கள் மூலமாகத்தான் நாம் விவசாயத்தை அதிகமாகப் பெருக்க முடியும். ஆகவே, ஆங்காங்கு சிறிய நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட விரைவில் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சிறிய நீர்த்தேக்கம் என்று வருகிறபோது என்னுடைய தொகுதியில் 2, 3 நீர்த்தேக்கங்கள் வேண்டுமென்று நான் கொடுத்திருக்கிறேன். அந்த சிறிய நீர்த்தேக்கங்களை விரைவில் கட்டித் தருவதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குறிப்பாக, என்னுடைய சேலம் மாவட்டத்தில் சங்கரி வட்டத்தில், தங்காயூர் என்ற கிராமத்தில் ஒரு சிறிய நீர்த்தேக்கம் வேண்டுமென்று பல முறை கேட்டு இருக்கிறேன். அதுவும் பரிசீலனையில் இருப்பதாக அறிகிறேன். அதை உடனடியாகச் செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

வாழைத்தோட்டம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், பெருத்த காற்று வருகிற நேரத்தில் அந்தக் காற்றினால் அவை சரிந்து விடுகின்றன. அப்படிச் சரிந்து விடும் நேரத்தில் அவர்களின் ஆண்டு வருமானம் பாதிக்கப்படுகின்றது. அப்படி ஏற்படுகிறபோது அந்த விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் மானியமாகவோ அல்லது இனாமாகவோ பண உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராம விவசாயிகளுக்கு விதைபொருள்கள் கொடுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு விவசாயியும், அங்கே இருக்கும் ஒன்றியத்திலிருந்து விதை பொருள்கள் வாங்கி, அதைப் பயிரிட்டு ஒரு மாதம் கழித்த பிறகு பார்த்தால் சில விதை பொருள்கள் முளைக்காமல் போய்விடுகின்றன. இதனால் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, விதை பொருள்கள் கொடுக்கும் நேரத்தில் அதை நன்கு பரிசீலித்து, மிகுந்த கவனத்தோடு, விவசாயிகளுக்கு நல்ல விதை பொருள்களாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் இப்போது ஆரம்பித்து இருக்கும் இளைஞர் அணி கிராமந்தோறும் சென்று விவசாயிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுத்து வருகிறது. அந்த இளைஞர் அணியை விவசாயத்தில் இருக்கும் நல்ல சிறந்த முறைகளை விவசாயிகளுக்கு எடுத்துச் சொல்லும் வகையில் அமைத்தால், விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்கு வசதியாக இருக்கும். அதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

காவிரி ஆற்றிலிருந்து வேளாண்மைக்குத் தண்ணீர் எடுப்பதற்கு தடை இருக்கிறது. அந்தத் தடையை நீக்குவதற்கு நம்முடைய அரசு முற்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. அ. ஆறுமுகம்]

[1972 மார்ச் 25]

இன்று விவசாயிகள் பம்பு செட் கேட்டு மனு போடவேண்டுமானால், தடையில்லாச் சான்று வாங்கவேண்டுமென்று புதிய உத்தரவை நம்முடைய அரசு பிறப்பித்து இருக்கிறது. ஒவ்வொரு விவசாயியும் தன்னுடைய கிணற்றுக்கு பம்பு செட் போடவேண்டுமானால் தடையில்லாச் சான்று வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி வாங்குவதற்கு அவன் மிகவும் தொல்லைக்குள்ளாக் கப்படுகிறான். ஆகவே, அந்த விவசாயிகள் தடையில்லாச்சான்று வாங்கவேண்டுமென்று இருப்பதை எடுத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு அரசாங்கம் ஆலோசனைசெய்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய தமிழக அரசு கிராமந்தோறும் மின்சார இணைப்பு பம்பு செட்டுகளுக்கு கொடுப்பதற்கு, எந்தக் கிராமத்திலும் மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் திட்டம் வைத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, கிராமத்தில் இருக்கும் கிணறுகளுக்கு பம்பு செட்டுகளுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் வழங்குவதற்கும் ஒரு காலக்கெடுவை உண்டாக்க வேண்டும்.

இன்று இருக்கும் சூழ்நிலையில் விவசாயிகளுக்கு மாடுகளோ, பம்பு செட்டோ இல்லாமல் வேலை செய்ய முடியாது. ஒரு வேலையாளுக்கு ரூ. 1,000 , ரூ. 1,500 ரூபாய் சம்பளம் தேவைப்படுகிறது. காளைகள் வாங்கவேண்டுமானால் ரூ. 2,500 கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகள் பம்புசெட்டுகளுக்கு உடனடியாக மின்சாரம் வழங்க வேண்டும். மின்சாரம் அளித்தால்தான் அவர்கள் நல்ல முறையில் விவசாயம் செய்ய முடியும். அவர்களுக்குச் செலவும் குறையும். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர் மின்சாரக்கட்டணம் அதிகமாக உயர்த்திவிட்டார்கள் என்று பேசினார்கள். மற்ற மாநிலங்களைப் பார்த்தால் நம் மாநிலத்தில் தான் மின்சாரக்கட்டணம் குறைவு. மின்சாரக் கட்டணம் உயர்ந்து விட்டது என்று குறிப்பிட வில்லை. இருந்தாலும் மற்ற மாகாணத்தைவிட நம்முடைய மாநிலத்தில் குறைவாக இருக்கிறது. ஆகவே, உடனடியாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய மின்சாரத்தை வழங்கவேண்டுமென்பதற்காகத் தான் என் கோரிக்கையை முன்வைக்கிறேன். இப்போது விவசாயிகள் மின்சார இணைப்பு பம்பு செட்டுகளுக்கு வாங்கவேண்டுமானால் ஓராண்டுக்கு மேல் காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு நல்ல உரம், கடன் வசதி, மின்சார இணைப்பு முதலியவற்றை உடனடியாக வழங்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. சி. சின்ன வெள்ளையன் : மதிப்பிற்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறையைப் பொறுத்து இந்த அரசு கொண்டு வந்திருக்கும் 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய சில கருத்துக்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த அரசு பசுமைப் புரட்சியின்மூலம் சாதாரண விவசாயிகள் பயன் பெறும் அளவுக்குத் துணை புரிந்து வந்திருக்கிறது. ஏழைகளின் அரசான இந்த அரசை நான் மனதார, உள்ளமாரப் பாராட்டுகின்றேன். இந்த ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையில் வேளாண்மைக்காக ரூ. 61 கோடி ஒதுக்கியிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. மலை வாழ் மக்களின் மேம் பாட்டிற்குப் புதிய திட்டமொன்றைத் தீட்டி, அதற்கு ரூ. 1.93 லட்சம் ஒதுக்கியிருப்பது குறித்து நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏழை

1972 மார்ச் 25]

[திரு. சி. சின்னவெள்ளையன்]

விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்க ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் ரூ. 29.40 கோடியாக உயர்த்தியிருப்பது நாம் விவசாயிகளிடத்தில் வைத்திருக்கிற அக்கறையைக் காட்டுகிறது.

என்னுடைய தொகுதியான சேந்தமங்கலம் தொகுதியைப்பற்றி நான் இங்கே சொல்லிவிடக் கடமைப்பட்டுள்ளேன். என் தொகுதியில் கொல்லிமலைப் பகுதியில் ஏராளமான பழவகைகள் உற்பத்தியாகின்றன. காய்கறிகளும் விளைகின்றன. இந்த அரசு கொல்லி மலையில் ஒரு கூட்டுறவு வங்கி ஏற்படுத்தி, மலைவாழ் மக்களுக்கு எளிதாகக் கடனும், உரமும் கொடுத்து உதவி, உற்பத்தியை அதிகமாக ஆக்குவதற்கு உதவவேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். மலைவாழைப்பழம், அன்னாசிப்பழம், பலாப்பழம், ஆரஞ்சுப் பழம் முதலிய ஏராளமான பழங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இப்பழங்களை வைத்து பழக்குழம்பு (ஜாம்) செய்கின்ற தொழிற்சாலை ஒன்றை அரசுப் பொறுப்பில் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்றேன். உரிய காலங்களில் உரமும், விதைகளும் ஊராட்சி ஒன்றியத்தின்மூலம் அதிகமான அளவு கொடுத்து விவசாயிகளை ஊக்குவிப்போமெயானால் ஏராளமான உருளை, முட்டைக் கோசு உற்பத்தி செய்ய முடியும். அதற்கான உதவிகளை அரசு செய்திட வேண்டுமென்றேன்.

கொல்லிமலையில் காபி, ஏலக்காய், கோதுமை முதலிய பயிர்கள் ஏராளமாக விளையக் கூடியவைகள். ஆகவே, அந்தப் பயிர்களுக்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்து கொடுத்து, இன்னும் அதிகமான உற்பத்தியைச் செய்ய அரசு துணை புரியவேண்டுமென்றேன். இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை நான் மிகவும் பாராட்டி, புதிய வரிகள் இல்லாது எல்லா வகை மக்களும் பயன்பெறும் வகையில் இது அமைந்திருப்பதற்காக நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய கலைஞர் அவர்களை மனதாரப் பாராட்டி விடைபெறுகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். வடிவேல் : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை சம்பந்தமாக நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாக, நம்முடைய மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்கள் நேரடியாக உழவுத் தொழிலில் பங்கு கொண்டவர்கள். அந்தத் தொழில் நாட்டினுடைய ஜீவநாடியான ஒரு தொழில். 100-க்கு 60 பேர் அந்தத் தொழிலை நம்பி வாழக்கூடிய மக்கள். அந்தத் தொழிலுடைய வாழ்வில் மாறுதலும் மறுமலர்ச்சியும் கண்டால்தான் தமிழகத்தின் வரலாற்றில் அந்தத் தொழில் ஒரு சிறப்பு மிக்க வரலாற்றைப் பெற முடியும்.

பொதுவாக, தமிழ்நாட்டிலே மொத்த வரவை எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போமானால், வரவிலே 40 சத வீதம் இந்த விவசாயத் துறையிலிருந்து அரசுக்கு வருகிறது. இந்தத் துறையிலிருந்து அரசுக்கு வருகிற வருமானத்தை எடுத்துக்கொண்டால், பல்வேறு புரட்சிகரமான மாறுதலைக் கண்டிருக்கிறோம். புரட்சிகரமான மாறுதலை ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருவதைப் பார்க்கும்பொழுது, இன்றைக்குப் பல்வேறு நவீன சாதனங்களைப்

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 25]

பயன்படுத்தி நாம் உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருந்தும், உழவுத் தொழிலில் ஒரு அடிப்படையான மாற்றம் ஏற்படவேண்டும். அன்று காந்தியிருந்த காலத்திலும்சரி, காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்திலும்சரி, அடிப்படையாக நிலச் சீர்திருத்தம் என்று சொன்னார்களே தவிர, நிலச் சீர்திருத்தம் பல்வேறு தவணைகளில் கொண்டுவருவதினால், அந்த நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டங்கள் பயன்பெறத்தக்க சட்டங்களாக இல்லை. கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் கொண்டு வந்த அந்த சட்டம் அந்த சட்டத்தையே சாகடிக்கக்கூடிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறது. அம்மாதிரி நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்றால், திடீரென்று சட்டம் கொண்டுவந்து, திடீரென்று விவசாயிகளுக்கு நல்ல பலன் அளிக்கக்கூடிய வகையில் கொண்டுவர வேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் பல்வேறு சட்டங்களாக வருகின்ற காரணத்தினால், அவைகளெல்லாம் சட்டப்புத்தகத்தை அலங்கரிக்கின்றனவே தவிர, மக்களுடைய சமுதாய வாழ்வை அலங்கரிப்பதாக அமையவில்லை. ஆகவே, அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு ஒருங்கிணைந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன்வரவேண்டும். என்னுடைய கட்சித் தோழர்கள் மணலி அவர்களும் ஏ. கே. சுப்பையா அவர்களும் அம்மாதிரி ஒரு மசோதாவைக் கொண்டுவர முன்வந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு காலத்திலேயே அந்த சட்டத்தைக் கொண்டுவர முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக பூச்சிகொல்லி மருந்து ஆகாயவிமானம் மூலம் அடிக்கப் படுவது நடைமுறையில் பார்த்தால் சரியாக இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும். இப்பொழுது 8,000 ஸ்ப்ரேயர்கள் இருக்கின்றன. 10,000 ஸ்ப்ரேயர்களை வாங்கிக்கொடுக்க சர்க்கார் முன்வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் செலவழித்தாலும் பரவாயில்லை. நாட்டினுடைய அடிப்படையான உழவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிக்கக்கூடிய வகையில் அதைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒவ்வொரு யூனியனிலும் வொர்க்ஷாப் வைத்து ஸ்ப்ரேயர்கள் கெட்டுப்போனால் அதை உடனடியாக ரிப்பேர் செய்துகொடுக்க வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவருவதாக சர்க்கார் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கடன் என்று சொல்லும்பொழுது, 33 சதவிகிதம்தான் அரசாங்கத்தின்மூலம் கடன் கிடைக்கிறது. விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையில், மூன்றில் ஒரு பங்குதான் அரசாங்கத்தின் மூலம் கடன் கிடைக்கிறது. விவசாயிக்குத் தேவையான பாக்கி இரண்டு மடங்குக் கடனை விவசாயிகள் வேறு இடங்களிலிருந்துதான் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. தடுக்கி விழுந்தால் வட்டிக்கடைக்குப் போய் கடன் வாங்கவேண்டிய நிலைமைதான் இருக்கிறது.

அரசாங்கம் தொழில் முதலாளிகளுக்கு தொழில் வைப்பதற்கு கொடுக்கும் கடனை லாபம் கிடைத்த பிறகு அரசுக்குத் திருப்பிக் கட்டலாம் என்று சட்டம் இருக்கிறது. ஆனால், உழவனுக்குக் கொடுத்த கடனாக இருந்தால், அவன் உடனே கட்டவேண்டும். இல்லாவிட்டால், அவனுடைய ஆடு, மாடுகளைப் பிடித்துக்கொண்டு வரக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. உழவுத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கின்ற வகையில்

1972 மார்ச் 25]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

இந்தக் கடனைத் திருப்பிப் பெறவேண்டும். பிரான்ஸ் நாட்டில் ஏறக் குறைய 75 ஆண்டுகளில் திருப்பித்தரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஜெர்மன் நாட்டில் 50 ஆண்டுத் தவணையில் கடன் கிடைக்கிறது விவசாயிகளுக்கு. இத்தாலிய நாட்டில் 30 ஆண்டுத் தவணையில் கடன் கொடுக்கிறார்கள் விவசாயிகளுக்கு. நம் நாட்டில் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்குக் கடன் கொடுத்தால் 20 ஆண்டுத் தவணை அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத வகையில் விவசாயிகள் கடனிலேயே பிறந்து, கடனிலேயே வளர்ந்து, கடனிலேயே மூழ்கிச் சாக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது.

2,000 ஆண்டுக்கு முன்னால் தோன்றியது உழவுத் தொழில் என்று அதைத் தூக்கி வைத்து உச்சி மேலே வைத்திருக்கிறார் வள்ளுவர் பெருமான். மற்றத் தொழில்களைவிட விவசாயத் தொழில் ஏழை, எளிய மக்கள் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய தொழில். இதைக் கொஞ்சம் பிராக்கடிகலாகப் பார்க்கவேண்டும். மற்றத் தொழில்களில் ஈடுபட்டிருக்கிற பெண் தொழிலாளிகளை எடுத்துக்கொண்டால் பிரசவ காலத்தில் அவர்களுக்கு இரண்டு மாதம் லீவு கிடைக்கிறது. ஆசிரியர் பணி புரிபவராக இருந்தாலும் அல்லது வேறு தொழில்களில் பணிபுரியக்கூடியவராக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு இம்மாதிரி லீவு இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெண் தொழிலாளிகளுக்கு அப்படி இல்லை. கண் பார்த்துச் செய்கின்ற தொழில் அல்லது கால் எடுத்து வைத்துச் செய்கின்ற தொழில் என்பது இல்லை. கண் மண் தாங்கிக்கொள்ளும் என்று பின்னாலே பெயர்த்தவைக்கின்ற தொழில். அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கக்கூடிய பெண்களுக்கு பிரசவகாலமாக இருந்தாலும்கூட, வயலில் பிரசவமாகுமோ அல்லது ரோடில் பிரசவமாகுமோ தெரியாது. எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் அவர்களுக்குப் பிரசவகால விடுமுறையோ அல்லது வேறு விடுமுறையோ போன்ற வசதி வாய்ப்பு இல்லை. போடுகின்ற திட்டங்கள் அனைத்தையும் விவசாயத் தொழிலாளர்களை வைத்துக் கொண்டதான் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பல்வேறு வகைகளிலும் நமது அரசாங்கம் எந்த விதமான சலுகையும் அளிக்கவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய குற்றச்சாட்டு.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் ; மற்று எல்லாம்
தொழுது உண்டு பின்செல் பவர்”

என்ற குறள் இருக்கிறது.

“உழுதுண்டு வாழ்வாரே இளைப்பார், மற்று எல்லாம் தொழுது உண்டு தொந்தி பெருப்பார்” என்று காலத்திற்கேற்ப குறளை மாற்ற வேண்டும். உழவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கும் தொழிலாளி செத்து மடிகிறான். அவன் வயலில் செத்தாலும்கூட, பூச்சிகொல்லி மருந்தினால் பாதிக்கப்பட்டு செத்தாலும்கூட, அவன் எப்படிச் செத்தாலும் செத்து மடிய வேண்டியதுதான். ஆனால், மரமேரீத் தொழிலாளியை எடுத்துக் கொண்டால், மரத்திலிருந்து வழக்கி விழுந்துவிட்டால் அவனுக்கு அரசாங்கம் உதவித் தொகை அளிக்கும். மீனவருக்குக் கடலில் செல்லும் பொழுது ஏதாவது ஆபத்து ஏற்பட்டால், அவனுக்கு அரசாங்கம் சில சலுகைகளைத் தருகிறது. ஆனால், விவசாயி வயலிலே செத்தாலும்கூட,

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 25]

நடவு நடும்போது செத்தாலும்சரி, அவனுக்கோ, அவனுடைய குடும்பத்துக்கோ எந்த விதமான நஷ்ட ஈடும் இல்லை. ஆகவே, விவசாயத் தொழிலுக்கு ஊக்கமும், ஆக்கமும் அளிக்கவேண்டும். விவசாயத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் அடிப்படையில் மாறுதல் ஏற்படக்கூடிய அளவுக்கு அரசு நடவடிக்கை எடுப்பது சாலச்சிறந்ததாக இருக்கும் என சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே இன்றைக்குப் பல கல்லூரிகள் அதிகப் பணம் ஒதுக்கப்பட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கல்லூரியில் படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு ஏற்கெனவே வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கிறது. ஆகவே, இந்தக் கல்லூரிகள் தவிர ஒரு விவசாயக் கல்லூரி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஏற்படுத்தவேண்டும். அதில் படித்துப்பட்டம் பெற்று வந்தவர்கள் அந்தந்த மாவட்டத்தில் விவசாயத்தில் அதிக பங்கெடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன்மூலம் வேலை இல்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க முடியும். குறிப்பாகத் தஞ்சை மாவட்டம் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு மாவட்டம். ஆகவே, அந்த மாவட்டத்தில் அவசியமாக ஒரு விவசாயக் கல்லூரி அமைக்கப்படவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகள் இன்றைக்கு வாங்கி இருக்கிற கடன்களையெல்லாம் பரிசீலனை பண்ணி, அந்த கடன்களெல்லாம் நியாயமான கடனா, திரும்பக் கொடுக்கமுடியாத கடனா என்று பார்த்து, அந்தமாதிரிக் கடன்களையெல்லாம் ரத்துசெய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இப்போது 1381 பசலிக்கு நாம் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால் அதற்கு முன்னால் உள்ள பாக்கியெல்லாம் ரத்து செய்துவிடுவார்கள் என்று இருக்கிறது. ஆனால் இப்படிக் கொடுக்கிற பாக்கி எல்லாம் முந்தைய பாக்கிக்குத்தான் வரவு வைக்கிறார்கள். அதனால் இப்போதுள்ள பாக்கியைக் கட்டவில்லை என்று பொருளாகிறது. அதனால் ஏழை விவசாயிகள் நிலங்களிலிருந்து அப்புறப்படுத்தப்படுகிறார்கள். ஆகவே, இந்த ஆண்டு கட்டிய குத்தகைத் தொகையை இந்த ஆண்டு பாக்கிக்குக் கட்டியதாகப் பொருள் கொள்ளவேண்டும். அவர்களை நிலத்தை விட்டுப் போகச் சொல்லக்கூடாது.

குறிப்பாக, இன்றைக்கு டிராக்டர் இருக்கிறது. முந்தைய ஆண்டு அந்த டிராக்டரைக் கொண்டு 10 ரூபாய்க்கு அடித்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு 15 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். ஆகவே, முன்புமாதிரி 10 ரூபாய்க்கே அடிக்க அரசாங்கம் உத்தரவிட வேண்டும்.

உழவுத் தொழில் இன்றைக்கு வளர்ச்சி அடைந்து உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறது. ஆனால் அதனுடைய பலன் யாருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது? இன்றைக்கு மார்க்கெட்டில் அரிசி மலை போல குவிந்திருக்கிறது. ஆனால் யாரால் வாங்க முடிகிறது? ஏழை விவசாயி இப்போது சோற்றுக்குக் காக்காய் போல் பறக்க வேண்டிய நிலைமையிலிருக்கிறான்.

கணபதியா பிள்ளை கமிஷனில் ஒரு ஏழை விவசாயிக்கு ஒரு ஆண்டுக்கு 300 ரூபாய்தான் ஊதியம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. 500 ரூபாய், 1,000 ரூபாய், 2,000 ரூபாய் என்றும், வடபாதி மங்கலம் மேனேஜ்மெண்ட் டிரஸ்டியில் இருக்கிறவர்களுக்கு

1972 மார்ச் 25]

[திரு. எஸ். வடிவேல்]

5,000 ரூபாய் என்றும் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் ஏழை விவசாயிக்கு 300 ரூபாய்தான். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற்றப்பட வேண்டும் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

திரு. தி. பொன்னுமலை : தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான இந்த மானிய கோரிக்கையில் என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்கிறேன்.

பட்ஜெட் தொடர்பின்போது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கிராமப் பகுதிகளிலுள்ள சாலைகளையெல்லாம் இரண்டு ஆயிரம் மைல் அளவிற்குச் செப்பனிட இந்த ஆண்டு திட்டமிட்டிருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ்மறை போற்றும் வள்ளுவர் சொல்லியிருக்கிறார்:—

“ ஏரினும் நன்றால் ஒரு இடுதல் சுட்டின்
நீரினும் நன்றதன் காப்பு ”

என்று. ஒரு விவசாயி தன்னுடைய வீட்டிலிருந்து ஒரு கொண்டு சென்று நிலத்தில் போட்டான் என்றால், அந்த நிலத்திற்கு நீர் இல்லை என்று சொன்னாலும் அந்த ஒரு நிலத்தைக் காக்கும் என்று சொல்லியிருக்கிறார் வள்ளுவர். ஆகவே, இப்படி கிராமங்களில் நிலத்திற்கு ஒரு ஏற்றிச் செல்கிற அளவிற்கு நல்ல பாதையை இரண்டு ஆயிரம் மைல் தூரத்திற்குச் செப்பனிடவது விவசாயிகளுக்கு ரொம்ப நன்மையாக இருக்கும். அதை மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புவது, சேலம் மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு சாகுபடி நிறைய நடக்கிறது. ஆகவே, அங்கே ஒரு குளுக்கோஸ் தயாரிக்கிற பாக்டரி ஒன்று தொடங்கினால் அங்கேயுள்ள அந்த விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும். அந்த மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு நிறைய விவசாயம் செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு ஒரு சமயம் 40 ரூபாய் கிடைக்கிறது. சில சமயம் 100 ரூபாய் வரைகூட கிடைக்கிறது. இப்படி நிரந்தரமற்ற நிலைமை. ஆகவே, அவர்களால் நிரந்தரமாக குச்சிக் கிழங்கு பயிரிடமுடியவில்லை. ஆகவே, குளுக்கோஸ் பாக்டரி ஒன்றை ஆரம்பித்து அவர்களுக்கு நிரந்தர குச்சிக் கிழங்கு விவசாயத்திற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சேலம் மாவட்டத்தில் திராட்சை சாகுபடி செய்கிறார்கள். அதற்குக் கூட நிரந்தர மார்க்கெட் விலை இல்லை. ஒரு சமயம் ஒரு கிலோ இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கிறது. மற்றொரு சமயம் அது 50 காசுக்கு விற்கிறது. ஆகவே அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் அதைக்கூட நிரந்தரமாகச் செய்ய முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, சேலம்-மதுரை மாவட்டங்களில் “ஓயின்” தொழிற்சாலை ஆரம்பித்து அந்த விவசாயிகளுக்குத் திராட்சை சாகுபடி நிரந்தரமாகச் செய்ய ஆவன செய்யும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சேலம் மாவட்டத்தில் ரோஜாப் பூ, மல்லிகைப் பூ பயிரிடப் படுகிறது. அந்தத் தொழிலில் கூட அதேபோல் சில நேரங்களில் நிறைய விலை கிடைக்கிறது. சில நேரங்களில் கூலியாட்களுக்குக் கூலி கொடுக்கக் முடியாத அளவிற்குத்தான் வருமானம் வருகிறது. ஆகவே, வாசனைத் திரவியம், தைலம் அந்தப் பூக்களிலிருந்து இறக்கக் கூடிய ஒரு தொழிற் சாலையைத் தொடங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, சேலம் மாவட்டத்தில் விவசாயிகள் ஒரு பகுதியில் மழை யில்லாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நான் குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், சேலத்திலிருந்து ஆத்தூர் செல்கிற வழியில் 30 மைல் தூரத்திற்கு விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்தப் பகுதியில் தென்னை, பாக்கு போன்ற மரங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் காய்ந்து அழிந்துவிட்டன. ஒரு தென்னை மரம் பயன் தரவேண்டுமென்றால் குறைந்தது 10 ஆண்டுகள் ஆகும். ஆகவே, அந்த இடத்திற்கு நம்முடைய சர்க்காரிலிருந்து ஒரு தனி அதிகாரியை அனுப்பி எந்தெந்த ஊரில் எந்தெந்த விவசாயிக்கு எத்தனை எத்தனை மரங்கள் அழிந்து போயிருக்கின்றன என்று கணக்கு எடுத்து, அந்த விவசாயி மீண்டும் அந்தமாதிரி உற்பத்தி செய்ய உதவி செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நான் ஏற்கெனவே இது சம்பந்தமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களிடம் ஒரு மனுக் கொடுத்தேன். அதைப் பரிசீலனை செய்வதாக செயலாளர் அவர்கள்கூட எனக்கு எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் முன்பு சொன்னது மாதிரி சேலம் மாவட்டம் இந்த அளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்ட

மாண்புமிகு திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் : ஒரு தகவல் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சேலம் மாவட்டத்தில் குச்சிக் கிழங்கு சிறப்பாக விளைகிறது என்று சொன்னார். ஒப்புக்கொள்கிறேன். ஆனால் சேலம் மாவட்டம் தென்னை பயிர் செய்யக் கூடிய அளவுக்கு அவ்வளவு சிறப்பாக இல்லை என்று விவசாய நிபுணர்கள் கூறுகிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு ஏக்கருக்கு 200 தென்னைகள் வளருகின்றன. தஞ்சாவூர் மாவட்டத் தில் மாவட்டத்தில் கடற்கரை ஓரம் உள்ள இடங்களில் 80 முதல் 90 தென்னைகள்வரை வளர்கிறது. ஆகவே, தஞ்சாவூரிலும், கன்னியா குமரியிலும் ஒரு ஏக்கருக்கு 3,000 ரூபாய் அளவிற்குக் கடன் உதவி செய்கிறோம். ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரி விளைச்சல் இல்லை என்பதால்தான் அந்த அளவுக்கு உதவிசெய்யமுடியவில்லை.

திரு. தி. பொன்னுமலை : இப்போது இந்தத் திட்டம் இல்லா விட்டாலும்கூட, நீங்கள் குறிப்பாக நமது மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும், பொதுவாக 'நஞ்சை நிலத்தைவிட புஞ்சை நிலத்தில்தான் தென்னை மரம் நன்றாகக் காய்க்கும் என்பது நான் பார்த்த உண்மை. இருந்தாலும்கூட அதை மறு பரிசீலனை செய்து உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் இப்போது குறிப்பிட விரும்புவது, சேலம் மாவட்டத்தின் கீழ்ப் பகுதியில் லட்சக்கணக்கான பாக்கு மரங்கள், தென்னை மரங்கள் தண்ணீர் இல்லாமல் செத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆகவே அங்கே உள்ள விவசாயிகள் "அடிக்கிணறு" வெட்ட, 10,20 அடி கீழே வெட்டு வதற்கு லோன் கொடுக்கவேண்டும். அதுகூட மானியமாகத் தரப்பட

1972 மார்ச் 25]

[திரு. தி. பொன்னுமலை]

வேண்டும். மாண்புமிகு விவசாய அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கே ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி, எந்தெந்த விவசாயிக்கு எத்தனை பாக்கு மரங்கள் எத்தனை தென்னை மரங்கள் செத்துப் போயிருக்கின்றன என்று பார்த்து அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, இந்த அடிக் கிணறு வெட்ட கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்தும், பஞ்சாயத்து ஒன்றியங்களிலிருந்தும், சர்க்காரிலிருந்தும் கடன் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, அடிக் கிணறு வெட்ட உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்கு இந்த நல்ல வாய்ப்பைத் தந்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

திரு. சி. க. வடிவேல் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

பொதுவாக, தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றப் பிறகு இந்த வேளாண்மைத் துறை எந்த அளவுக்கு முன்னேடியாக இருக்கிறது என்று அமைச்சரவர்களுடைய அறிக்கையில் தெளிவாக விளக்கப்பட்டிருப்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பொதுவாக தமிழகத்திலே உணவு உற்பத்தி செய்வதில் இந்தியாவிலே அதிகமான அளவுக்கு தமிழ் நாடுதான் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தமிழக அரசுக்கு மத்திய அரசு இன்னும் அதிகமான அளவிலே மானியம் ஒதுக்கித் தருவதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக இன்றைக்கு இருக்கிற விவசாயிகள் எந்த லாபத்தையும் அடையாமல் இருக்கிறார்கள். எந்த அரசு வந்தாலும் அவர்களுக்கு மானியம், உதவித் தொகை இதுவரை சரியாகக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதன் காரணமாக மத்திய அரசு அதிகத் தொகை ஒதுக்குவதற்குப் போராட வேண்டுமென்று இந்த மன்றத்தின்மூலம் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, தஞ்சாவூரிலே மழை பெய்தால் மேட்டூர் அணை தண்ணீர் வராமல் அடைத்துவிடுகிறார்கள். அப்போது திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ள நஞ்சை நிலங்கள் பாதிக்கப்படுகின்றன. அதனால் விவசாயிகள் பெரிதும் துன்பப்படுகிறார்கள். அதைப்பற்றிப் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சரவர்களிடம் கூறியிருக்கிறோம்; அவர்கள் ஆவன செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். திருச்சி மாவட்ட விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்கத் தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்துடன், ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் சில சாலைகள் வசதியில்லாமல் இருக்கின்றன. அந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் நிதிநிலைமை சரியாக இல்லாததால், சாலைகள் பராமரிக்கப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் உரங்கள், மற்றும் பொருட்களை எடுத்துச்செல்வதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது; விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்போது காவிரித் திட்டம் என்று இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலே அப்பேர்ப்பட்ட ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகமான நிதி ஒதுக்கித்தந்து, ரோடுகளைச் செப்பிவிடவேண்டுமென்று

[திரு. சி. க. வடிவேல்]

[1972 மார்ச் 25]

மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவேரி டெல்டா திட்டம் என்று ஒரு திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தின்கீழ் சீனிவாச நல்லூர் T. O. தொட்டியம் சாலைகளை இந்த ஆண்டு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அத்தோடு, கொல்லிமலைத்திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் துரிதமாக நடைபெற்று வருகிறது. அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றிய உடன் மேட்டுப்பாளையம் முதல் தாத்தையங்கார்ப்பேட்டை வரையில் ஒரு சிறு கால்வாய் வெட்டினால் அங்குள்ள கிணறுகளுக்கு நல்ல ஊற்றுக்கிடைக்க வகை ஏற்படும். அதனால் விவசாயிகளுக்குப் பெரும்பயன் கிட்டும. எனவே, அரசாங்கம் அதற்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்போது கூட அங்கே குடிதண்ணீருக்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது. வறட்சிப் பகுதியில் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. அந்தக் கஷ்டமும் இந்த வாய்க்கால் வெட்டுவதனால் தீரும் என்று கருதுகிறேன். அந்தப் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் இப்போது ஐ.எப்.எஸ். லோன் வாங்கி யிருக்கிறார்கள். வறட்சியின் காரணமாக கடனை தற்போது கொடுக்க முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதி வறட்சிப் பகுதி என்றும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே, அந்தக் கடன்களை தள்ளிப்போட வேண்டும் அல்லது மானியமாகவோ வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அத்துடன், எங்கள் பகுதியிலே வாழை ஏராளமாகப் பயிரிடப் படுகின்றன. காட்டுப்புத்தூர், தொட்டியம் பகுதியில் அதிகமான வாழை இருக்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட பகுதியில், விவசாய பண்ணை அமைக்க வேண்டும். எனக்கு முன்னால் ஒரு உறுப்பினர் இதுபற்றி பேசினார்கள்—பருவக்காற்று அடித்தால் வாழை மரங்கள் சரிந்து, பல்லாயிரக்கணக்கான ரூபாய்க்கு நஷ்டம் ஏற்படுகின்றது. அதனால் அந்த விவசாயிகள் பெரிதும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அந்த நஷ்டத்திலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்கு, வாழைகள் நடப்படுவதற்குமுன்னால் கண்டிப்பாக இன்ஷூரன்ஸ் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலவள வங்கிகள் இருக்கின்றன. அதன் மூலம் இப்போது அடிக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் கொடுக்கக் கூடாது என்று இப் போது ரிசர்வ் பாங்கு சொல்லியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதைப்போன்று பம்புசெட்டுக்கும் கடன் கிடையாது என்று சொல்கிறார்கள். அதனால் கடன் பெறமுடியவில்லை. ஆகவே நம்முடைய அரசாங்கம், மோட்டார்கள் வைப்ப தற்கும், அடிக்கிணறுகள் வெட்டுவதற்கும் கடன் கிடைக்க வகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை).

அத்தோடு எங்கள் பக்கத்திலே பொதுவாக எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் தெருவிளக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். இருந்தபோதிலும் கிணறுகளுக்கு பம்புசெட்டுகள் வைக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்கு வசதி இல்லை

1972 மார்ச் 25]

[திரு. சி. க. வடிவேல்]

என்று சொல்கிறார்கள். விவசாயிகள் நல்லமுறையில் வாழவேண்டும் ; நல்லமுறையில் உணவு உற்பத்தியைப்பெருக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் மின்சார இலாகாவும், பொதுப்பணித் துறையும், வேளாண்மைத்துறையும் ஒன்றுபட்டு செயல்பட்டால்தான் முடியும் என்பதைத் தெரிவித்து, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவரவர்களுக்கு நன்றி கூறி, முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கோ. செபமலை : தலைவரவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டிற்கான வேளாண்மைத் துறையின் இந்த மானியத்தை ஆதரித்து, அதுசம்பந்தமாக அரசு எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் சீரிய பணியினால் இன்று தமிழகம் விவசாயத்தில் நல்லமுறையில் முன்னேறி இருக்கிறது. அதற்காக என் பாராட்டுதல்களை முதற்கண் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இன்று தமிழகத்தில் கனி மண், செம் மண், உவர் மண் என்று மண் வகைகளை நான்காகப் பிரித்து, விவசாயம் அதற்கு ஏற்ற முறையில் நடைபெற்று வருகிறது. மண் வகைகளைத் தெரிந்து பயிரிடுவதனால், உழவர் பெருங்குடி மக்கள் நல்ல ஊக்கம்பெற்று, பயனடைந்து வருகிறார்கள்.

பொதுவாக விவசாயிகள் மண் வகைகளைத் தெரிந்து, அதற்கு ஏற்ற உரங்களைப் போட்டு, தங்கள் கருவிகளைக் கொண்டு பயிரிட்டு வருகிறார்கள். அப்படிப் பயிரிட்டு வருகின்ற வேலையில் பருவமழை இல்லாமல், பயிரிட முடியாமல் போய்விடுகிறது. அப்போது அங்குள்ள வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளும், அங்குள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்களும் தங்கள் கருத்துக்களை பரிமாறிக்கொண்டு, அதன் அடிப்படையில் பயன்பட கருத்துதரங்குகள் நடத்தினால் இன்னும் வேளாண்மை சிறந்து விளங்கும் என்று கருதுகிறேன். பல வட்டாரங்களில் சில சமயங்களில் கருவிகள், கொடுக்கப் படாமல் போய்விடுகின்றன. மேலும் பொறுக்கு விதைகளும் உரங்களும் தக்க நேரத்தில் இல்லை என்று சொல்லிவிடுகிறார்கள். அப்போது விவசாயிகளுக்குப் பல சங்கடங்கள் ஏற்படுகின்றன. அப்படி இல்லாமல் தக்க நேரத்தில் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நெல், கம்பு, கீழ்வரகு, சோளம் போன்ற விதைகள், மற்ற சாதனங்கள் எல்லாம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயம் பெருகவேண்டுமென்றால், அங்கே நீர்வளம் பெருக வேண்டும். பெருகிய நீர்வளத்தைப் பெருமளவில் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமானால் பம்புசெட்டுகளுக்கு போதுமான அளவுக்கு மின்சார இணைப்புக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் இன்னும் விவசாயம் வேகமாக முன்னேறும். உற்பத்தி பெருக்கும் அதிகமாகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்போது மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் விரைவாக மின்சாரம் வழங்க திட்டமிட்டு தீவிரமாகச் செயலாற்றிவருகிறார்கள். அதைப் பாராட்டுகிறேன்.

எங்கள் தொகுதியாகிய மங்களூர் பகுதியில் இப்போது இருக்கின்ற கிராமங்களுக்கு எல்லாம் மின்சாரம் கொடுத்தாகிவிட்டது. இன்னும் என்ன செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகள் கேட்டார்கள். அப்படி இருக்கும்

[திரு. கோ. செபமாலை]

[1972 மார்ச் 25]

போது, மின்சாரம் மட்டும் அளித்துவிட்டால் போதாது; விளக்குகள் போட்டால் மட்டும் போதாது. அங்கே இருக்கின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு வேளாண்மைத் தொழிலுக்கும் மின்சாரம் வழங்கவேண்டும். ஆகவே மின்சாரத் துறை அமைச்சரவர்கள் எங்கள் தொகுதி விவசாயிகளுக்கு பம்புசெட்டுகள் வைப்பதற்கும் உடனடியாக மின்சார இணைப்பு கொடுக்க ஆவனச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் வேளாண்மை உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கும் பல நல்ல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், மற்ற உற்பத்திப் பொருள்கள் பெருகுவதற்கும் அங்குள்ள உழவர் பெருங்குடி மக்கள், விவசாயிகள், நல்ல நடுத்தர வாலிபர்கள் ஆகியோரைக் கூட்டி, மூன்று மாதத்திற்கு அல்லது ஆறு மாதத்திற்கு ஒருமுறையாகிலும் கருத்தரங்குகள் நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் மேலும் நல்ல முறையில் விவசாயம் நடைபெறும்.

சில சமயங்களில் ரசாயன உரங்களும், கலப்பு உரங்களும் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போகிறது. அப்படியின்றி அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற காலத்தில் கிடைப்பதற்கு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். இன்னும் விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுக்கு வேளாண்மையைப்பற்றி நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லுகிராம சேவகர்கள் பயன்படுத்தப்படவேண்டும்.

என் தொகுதி பாக்கம்பாடியில் ஒரு அணையைக் கட்டினால் மூன்று லட்சம் ஏக்கராவுக்குமேல் வேளாண்மை செய்வதற்குப் பயன்படும். டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் அந்த அணையைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டு, எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைக் கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கோ. வி. சுப்பையா : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையை நான் வரவேற்று சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அகில இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில் வேளாண்மைத்துறை நன்கு முன்னேறியிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது எல்லோருக்கும் பெருமையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு நாட்டில் நிலவி வரும் வேலைமில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கவேண்டுமானால் வேளாண்மைத்துறை படித்த வாலிபர்களையும் ஈர்க்கின்ற ஒரு லாபகரமான துறையாக ஆகவேண்டும். இன்றையதினம் படித்தவர்கள் வேலைக்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்புகிறார்களே தவிர விவசாயத்திற்கு வருவதில்லை. நிலத்தில் இருந்து நாற்பதாயிரம், ஐம்பதாயிரம் வருமானம் வரக்கூடியவர்கள் எல்லாம் கூட இன்றைக்கு தங்கள் பிள்ளைகள் படித்து வேலைக்குப்போக வேண்டுமென்றுதான் விரும்புகிறார்கள். காரணம், இன்றைக்கு இது இலாபகரமாக இல்லை. ஆகவே படித்த வாலிபர்களையும் ஈர்க்கின்ற முறையில் வேளாண்மைத் துறையை லாபகரமான ஒன்றாக ஆக்க வேண்டுமென்பது என் வேண்டுகோளாகும்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கே. வி. சுப்பையா]

விவசாயிகள் அடிக்கடி பலரிடம் சென்று கடன் வாங்க அவதிப்பட்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படியின்றி அவர்களுக்கு ஒரு பாஸ் புக் கொடுத்து அதில் இவ்வளவு தொகை வரையில் கடனாக வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று குறித்துவிட்டால் வேண்டியபோது அதைக்கொண்டுபோய்க் காட்டி கடன் வாங்கிக் கொள்ள வசதியேற்படும்.

அதேபோல கூட்டுறவுக் கடனாக இருந்தாலும், அரசாங்கக் கடனாக இருந்தாலும் விவசாயம் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்ட ஆண்டு கடன் வசூலைத் தள்ளி வைக்கிறார்கள். ஆனால் அடுத்த ஆண்டே இந்த ஆண்டுத்தொகையையும் சேர்த்துக் கட்ட வேண்டும் என்கிறார்கள். அப்படியின்றி தள்ளி வைக்கப்பட்ட ஆண்டின் கடன் தவணையை பாக்கித் தவணைகளோடு சேர்த்துப் பரவலாக்கி வசூலிக்கவேண்டும். அல்லது கடைசி தவணை முடிந்த ஆண்டிற்கு அடுத்த ஆண்டில் வசூல் செய்வது என்கிற ஏற்பாட்டினையாவது செய்யவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடுகள் இல்லாமல் விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கரும்புப் பயிர் வைக்கிற இடங்களில் செஸ் வசூல் செய்வதைக்கொண்டு ரோடுகள் போடப்படுகின்றன. அதுபோல நிலக்கடலை பயிரிடப்படுகிற இடங்களிலும் ரோடுகள் போட்டுத்தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஊராட்சி மன்றங்களினால் அவற்றைச் செய்துகொடுக்க முடியவில்லை.

அதுபோல சில பாலங்கள் கட்டவேண்டுமென்றால் ஹைவேசிடம் கேட்டால் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். பப்ளிக் வொர்க்சிடம் கேட்டால் அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் வருமானம் இல்லை. பஸ்கள் விடப்பட்டால் நாங்கள் பாலங்களைக் கட்டுகிறோம் என்று ஹைவேஸ் சொல்கிறார்கள். பாலங்கள் கட்டப்பட்டு, ரோடுகள் செப்பனிடப்பட்டதான் நாங்கள் பஸ்கள் விடுவோம் என்கிறார்கள் பஸ்காரர்கள். இவற்றைக் கவனித்து அரசாங்கமே அந்தப் பாலங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

குறிப்பாக, என் தொகுதியில் ரெகுநாதபுரம், சூரன்விடுதி, முதலிப் பட்டு, வல்லத்திராக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் பாலங்கள் இல்லை. சென்ற ஆண்டு வெள்ளத்தில் ரெகுநாதபுரத்தில் ஒரு பஸ்ஸையே அடித்துக் கொண்டு போயிற்று. சூரன்விடுதியில் ஒரு பெண் அடித்துச் செல்லப்பட்டாள். இந்த இடங்களில் பாலங்களைக் கட்டித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் பகுதியில் நூற்றுக்கு நூறுபேர் விவசாயிகள். வேறு எந்தவிதமான தொழிலும் கிடையாது. புதுக்கோட்டையில் ஒரு பகுதி, தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஒரு பகுதி மக்காச்சோளம் விளைகிற இடம். மக்காச்சோளத்திற்கு மார்க்கெட் இல்லாத காரணத்தினால் அவர்கள் முன்னுக்கு வர முடியாத நிலை இருக்கிறது. மக்காச்சோளத்தைக் கொண்டு ஒரு தொழிற்சாலை அங்கே ஆரம்பித்துத் தரவேண்டும். அதனால் மக்காச் சோளத்திற்கு மார்க்கெட் ஏற்படும்.

[திரு. கே. வி. சுப்பையா]

[1972 மார்ச் 25]

அதுபோல புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் புளிச்சக்கீரை நன்றாகப் பயிராகிறது. ஆகவே அங்கே ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையையும் ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடுமியாமலையில் ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும்.

புதுக்கோட்டைப் பகுதியில் காடுகள் அதிகம். அந்தக் காட்டு நிலங்களை அங்கிருக்கிற ஏழை விவசாய மக்களுக்கு அடமானம் செய்து தரவேண்டும். புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் அடமானம் செய்து கொடுக்கப்பட்டுவிடுவதனால் மாடுகள் மேய்க்க இடமில்லை. மனிதனைப்பற்றிச் சிந்திக்கிறோமே தவிர கால்நடைகளைப் பற்றிச் சிந்திப்பது கிடையாது.

கால்நடைத் தீவனமாக சீமைப்புல் விளைவிக்கிறவர்களுக்கு சப்்சிடி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கழகத்தின் சார்பில் டிராக்டர்கள் வாடகைக்கு விரிகுறர்கள். விவசாயத்துறையின் மூலமும் வாடகைக்கு விடுகிறார்கள். வாடகை அதிகமாக இருப்பதால் சிறிய விவசாயிகளால் அதைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே அரசாங்கத்தின் மூலம் சப்்சிடி கொடுத்து விவசாயிகளுக்கு உதவவேண்டும். முன்பு கொடுத்து வந்தது போலவே பூச்சி மருந்துகளுக்கும் சப்்சிடி தொடர்ந்து கொடுக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர்கள் டிராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய்வதற்கான தொழிற்சாலை கிடையாது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும் அதற்குப் பதில் அளித்தார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் சார்பில் அப்படிப்பட்ட டிராக்டர்கள் ரிப்பேர் செய்வதற்கான தொழிற்சாலை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல இடங்களிலும் ஆரம்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 15 இடங்களில் சப் சென்டர்கள் திறப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி பலவகையிலும் விவசாயிகளுடைய மேம்பாட்டுக்காகப் பாடுபடவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாத்துறையிலும் வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளிக்கவேண்டும்.

பூச்சி மருந்து நல்லமுறையில் தயார் செய்கிறார்கள். அதைப்போல Weedicide தயார் பண்ணுவதற்கு திட்டம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்லமுறையில் சப்லிடி கொடுத்து ஆக்கத்தையும், ஊக்கத்தையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காகிதத் தொழிற்சாலைத் திட்டம் போட்டு மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து உத்தரவு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலையை எங்கள் பகுதியில் அமைத்தால் அங்கிருக்கக்கூடிய மக்களுக்கு சௌகரியமாக இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சிகொல்லி மருந்துகள் போன்றவற்றை அரசாங்கத்தின் மூலமாகக் கொடுத்தால் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு மிக்க பலன் தரக்கூடும். அதனால் விவசாயிகள் அதிக ஊக்கத்தோடு பணியாற்ற முன்வருவார்கள்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கே. வி. சுப்பையா]

அடுத்தபடியாக மாட்டுத்தீவனத்திற்கும் சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டும். அதேபோல டிராக்டர்கள் வாங்குவதற்கும் சப்ளிடி கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். கே. பழனிசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை மாசியத்தின்கீழ் 21 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. போன வருஷத்தை விட ஐந்து லட்சம்தான் அதிகம். அதனால் கிடைக்கும் தானியம் போன்றவற்றையெல்லாம் சேர்த்து 73 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். வரப் போகிற ஆண்டில் 75 லட்சம் டன் உற்பத்தியாகும் என்று எதிர் பார்க்கிறார்கள். இந்த அதிகப்படியான உற்பத்தி எப்படி வந்தது என்று பார்த்தால், நவீன ரக உரங்களை உபயோகப்படுத்தி, பாசன வசதிகளை அதிகப்படுத்தி, ஒருபோக நிலத்தை இருபோகமாக்கி, இருபோக நிலத்தை மூன்று போகமாக்கியதன் காரணத்தாலும், பாசன வசதிகளைப் பெருக்குவதற்காக கிணறுகளை வெட்டி பாசனம் செய்து கொடுத்த காரணத்தாலும் தான் என்பது விளங்கும். பாசனம் பெறக்கூடிய பகுதி 15 லட்சம் ஏக்கர் அளவுதான். மற்ற பகுதிகளிலே வசதி ஒன்றும் இல்லை.

இப்படி பாசன வசதி செய்துகொடுத்த பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நெல்லுக்குச் சரியான விலை கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். உரத்தினுடைய விலை உலகத்திலே நம் நாட்டில்தான் அதிகம். மத்திய சர்க்கார் பட்ஜெட்டிலும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். பூச்சிகொல்லி மருந்தும் விலை அதிகம். முன்பு இவற்றிற்கெல்லாம் கன்சஷன் கொடுத்துவந்தார்கள். இப்போது மூன்றில் ஒரு பங்குதான் கன்சஷன் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகள் இவற்றையெல்லாம் வாங்கி உபயோகிக்கக்கூடிய முறையில் விலைவாசிகள் இருக்கின்றனவா என்றால் இல்லை.

பொதுவாகச் சொல்லப்போனால் விவசாயிகளுக்கு விவசாயத்தில் நஷ்டம் ஏற்படுகிறதே தவிர, லாபம் இல்லை. கொள்முதல் செய்யும்போது, 60 கிலோ என்று எடுத்துக்கொண்டு, 53 கிலோ என்றுதான் பில் போடுகிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு இன்னும் மூட்டை ஒன்றுக்கு 10 ரூபாய் கூட்டித் தர வேண்டும். கொள்முதல் விநியோகத்தை சர்க்காரே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைத் தனிப்பட்டவர்களிடம் விடக்கூடாது.

15 லட்சம் ஏக்கர்தான் பாசன வசதி பெறுகிறது. அதனால் எந்த அளவிற்கு மற்ற இடங்களிலும் பாசன வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே, பூமிக்கடியில் இருக்கும் தண்ணீரை என்னென்ன முறைகளின் மூலம் பூமிக்கு மேலே கொண்டுவர முடியுமோ அவைகளையெல்லாம் செய்து தர வேண்டும். அதற்காக ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டியின் ரிப்போர்ட் கொடுக்க மூன்று வருஷம் ஆகும் என்கிறார்கள். இதை அவசரமாகச் செய்ய வேண்டும். எப்படி பாசன வசதிக்காக “ரேட்” போட்டு வருலிக்கிறோமோ அதேபோல சர்க்காரே இந்தச் செலவை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தத் திட்டத்தை அமல்படுத்த வேண்டும். “கம்ப்யூனிடி வெல்” போன்ற கிணறுகளை வெட்டி சர்க்கார் செலவழித்து தக்க வசதிகளை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். கம்பர்லர் ரிஞ்ச் போன்ற கருவிகளைக் கொண்டு ஆழமான

[1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஏன். கே. பழனிசாமி]

குழாய்க் கிணறுகளை அமைக்க வேண்டும். திருவொற்றியூரில் “அக்ரி கல்சரல் ஒர்க்ஷாப்” ஒன்று இருக்கிறது. அதனிடம் அந்தக் கருவிகளைத் தயார் செய்ய ஆர்டர் கொடுத்து இரண்டு வருஷங்களாகியும் இதுவரையும் அவர்கள் எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவழைத்தால் அதிகமான செலவாகும் என்ற காரணத்தால் இங்கேயே தயாரிக்க முடிவு செய்தோம். இரண்டு ஆண்டுகளாகியும் இதுவரையிலும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு உற்பத்தி நமது மாநிலத்தில் ஒரு லட்சம் ஏக்கரில் இருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் கரும்பு மிகவும் குறைந்த விலைதான் கொடுக்கப்படுகிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் டன் ஒன்றுக்கு 100 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது; உத்திரப் பிரதேசத்தில் 90 ரூபாய் வரையில் கொடுக்கப்படுகிறது; ஆந்திர மாநிலத்தில் 90 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் நமது மாநிலத்தில் 75 ரூபாய் என்றுதான் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்? எந்த அடிப்படையில் இதைச் செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. மற்ற இடங்களில் அதிகமாக இருக்கும்போது இங்கே மட்டும் ஏன் குறைந்த விலை? இதற்காக என்ன நடவடிக்கை எடுத்தார்கள்?

இன்னும் சொல்லப்போனால் உண்மையில் 73 ரூபாய், 74 ரூபாய்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சமீபத்தில் அமராவதி கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலையில் 80 ரூபாய் கொடுக்கப்பதாகச் சொன்னார்கள். நமது மாநிலத்தில் மொத்தம் 16 சர்க்கரை மில்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்பது கூட்டுறவுத் துறையிலும், மற்ற ஏழு தனிப்பட்டவர்களிடத்திலும் இருக்கின்றன. தனிப்பட்டவர்கள் நடத்தும் சர்க்கரை மில்லில் விவசாயிகளுக்குச் சில கடன்களைக் கொடுத்து, விவசாயிகளின் சங்கங்களை ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு சில நன்மைகள் செய்து கொடுக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக ஒரு லட்சம் ஏக்கராவுக்கு அவுட் டர்ன் 98 பர்சென்ட் வருகிறது. சர்க்கார் மில்களில் 75, 80 பர்சென்ட் என்று தான் வருகிறது. மொத்தம் 200 மூட்டை சர்க்கரை உற்பத்தியாகிறது என்றால், அதில் 50 மூட்டைகள் பிளாக்கில் போய்விடுகின்றன. அப்படிச் செய்வதால்தான் பிளாக் மார்க்கெட் ஏற்படுகிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அகில இந்திய ரீதியில் சர்க்கரை உற்பத்தியின் அளவு 85 சத வீதம் என்று இருந்தாலும் கூட நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் 80 சத வீதம் என்று தான் இருக்கிறது. இது யாருக்கு சௌகர்யமாக இருக்கிறதென்றால் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குத் தான் ஆதரவாக இருக்கிறது; விவசாயிகளுக்கு அல்ல.

அடுத்தபடியாக, பருத்தி எப்போதும் பற்றாக்குறை தான். அதிகப் படியான நூல் மில்கள் இருக்கின்றன. நாம் பல மாநிலங்களிலிருந்தும் இறக்குமதி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பருத்தி அமெரிக்காவில் அதிகமாக விளைகிறது. இந்தியாவிலே பருத்தி விளையும் பிரதேசம் எல்லாம் வறண்ட பகுதியாக, பாசனம் இல்லாத பகுதியாகத் தான் இருக்கிறது. நாம் அபிவிருத்தித் திட்டத்தின் கீழ் 100 கோடி ரூபாய் செலவு செய்து வருகிறோம். அதை விவசாயிகளுக்குக் கொடுத்தால், தண்ணீர் வசதியை

• 1972 மார்ச் 25]

[திரு. என். கே. பழனிசாமி]

அதிகப்படுத்தி அதிகமூல உற்பத்தியைப் பெருக்குவார்கள். பாக் கேஜ் ஸ்கீம், மருந்து அடிப்பது போன்றவைகளுக்குச் செலவிடுவது போதாது. பருத்தி விளையும் பிரதேசம் பூராவும் மானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது. சர்க்கார் அதிகப்படியான அளவில் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கவேண்டும். கடன் வசூலிப்பதை 10 தடவை என்றிருப்பதை 20 தடவை என்று மாற்றிக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, 5 ஆயிரம் ஏக்கர் வரையில் ரிசர்வ் பாரெஸ்ட் என்று இருக்கிறது. அதில் 638 ஏக்கர்களில் மருந்து வகைகள், சென்ட் வகையரங்கள் பயிரிடுகிறார்கள். மருந்து வகைகள், சென்ட் வகையரங்கள் போன்றவற்றில் போன வருஷம் 5 லட்சம் வருமானம் வந்திருக்கிறது. இந்த வருஷம் 10 லட்ச ரூபாய் வருமானம் வந்திருக்கிறது. அதாவது 5 லட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. ரிசர்வ் பாரெஸ்டில் சின்கோனா போன்ற மருந்துச் செடிகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ததன் காரணமாகத் தான் இந்த அளவு கிடைத்திருக்கிறது. மேலும் வெளி நாடுகளிலிருந்து சென்ட் வகையரங்கள் இறக்குமதி செய்வதையும் நாம் தடுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாயத்து யூனியனிலே பணியாற்றுகின்ற கிராஜ் வேட்களை எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர்களாகப் போட்டிருக்கிறார்கள். மேலே என்ன நடக்கிறது என்று அவர்களுக்கு ஒன்றும் தெரிவதில்லை. ஆகவே, அங்கே இருக்கிற கிராஜ்வேட்கள் மேஸ்திரிகளைக் கேட்டுத் தான் தெரிந்துக் கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்காக தாலுகா மட்டத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு “ரெஃப்ரஷர் கோர்ஸ்” வைத்தால் நல்லது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இங்கே உற்பத்தியாகிற மஞ்சள் வெளிநாடுகளுக்கும் செல்கிறது. இதற்கு என்று ஒரு ரிசர்ச் கிடையாது. எனவே மஞ்சளுக்கும் ஒரு ரிசர்ச் சென்டரை அமைத்து எப்படி அபிவிருத்தி செய்வது? என்ன என்ன நோய் வருகிறது அதை எப்படிப் போக்குவது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. இளங்கோவன் : தலைவர் அவர்களே, 1972-73ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையை மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த அவை முன் வைத்திருக்கிறார்கள். அதனை ஆதரித்து இரண்டொரு கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

“சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம்” என்ற வள்ளுவர் “அதனால் உழந்தும் உழவே தலை” என்று கூறியிருக்கிறார். அந்த வள்ளுவப் பெருந்தகையின் கருத்திற்கேற்ப பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கினார்கள். அவர் வழிவந்த டாக்டர் கலைஞர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கிக் காட்டி, மேலும் நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கித் தேவையான நிதியையும் கோரியிருக்கிறார்கள். நிதி தேவை என்று சொல்கிறார்கள் என்றால் இதுவரையில் நினைவேற்றியிருக்கின்ற நல்ல பல சாதனைகளையும் அவர்கள் இதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

[1972 மார்ச் 25]

கடந்த காலச் சாதனைகள் என்று பார்க்கும்பொழுது தமிழ்நாட்டிலே ஒரு ஹெக்டேருக்கு சுமார் 1972 கிலோகிராம் என்ற அளவுக்கு 1970-71-ஆம் ஆண்டுக்கான அனைத்திந்திய சராசரி விளைவோடு ஒப்பிடுகிற நேரத்தில் நமக்கு உண்மை புலனாகிறது. தமிழகம் உணவு உற்பத்தியிலே தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, பிற மாநிலங்களுக்கும் அனுப்புகிற பேற்றையும் பெற்றிருக்கிறது. இதற்கெல்லாம் காரணம், தரமான விதைகள் தரப்படுகின்றன, உரிய காலத்திலே உரம் வழங்கப் படுகின்றது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடன்கள் தாராளமாக வழங்கப்படுகின்றன, விவசாயம்பற்றிய அறிவு மக்களுக்குச்சரியாகப் பரப்பப் படுகிறது. ஏழை விவசாயிகளுக்கு ஏர் தேவைப்படுகிறது. ஏர் இருக்கிறது என்றாலும் எருதுகள் வாங்குவதற்கு பணம் இல்லை, அதனை அரசாங்கம் தருகிறது. ஏர் இருந்தால் மட்டும் போதுமா? நீர் தேவைப்படுகிறது. அதனை நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை செம்மையாக ஏற்றுச் செய்து தருகிறது.

பொதுவாகத் தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இல்லாமல் இருக்கிறது என்றாலும் கூட என்னுடைய தொகுதி காவிரிப் பகுதியைச் சேர்ந்த வெண்ணூற்றுப் படுகையைச் சேர்ந்தது. அங்கே தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு இருக்கத்தான் செய்கிறது. திருச்சியைச் சேர்ந்த ஒரு உறுப்பினர் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள், கீழ்த்தஞ்சையிலே மழையில்தான் என்றால் மேட்டூரில் தண்ணீர் நிறுத்தப்படுகிறது, மேலத் தஞ்சையும் பாதிக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்கிட அரசு ஆவன செய்யவேண்டும்.

இதிலே என்ன என்ன திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன என்ற பட்டியலைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டியலைப் படிக்கவே நேரம் போதாது. அவற்றையெல்லாம் பாராட்டுகிறேன். மனிதனுக்கு உண்ண உணவு தேவைப்படுகிறது. உடுக்க உடை தேவைப்படுகிறது. எனவே பருத்தி பயிர்செய்யப்படவேண்டும். கோவில்பட்டியிலே ஒருங்கிணைந்த புன்செய் நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்மூலம் 8,000 ஏக்கர் நிலத்திற்குப் பயன்படுகிறது என்பதை யாரும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது.

அடுத்து, அண்ணா பண்ணையைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். குறிப்பிட்ட ரக விதைகளைக் கொடுப்பதற்காக திருச்சி மாவட்டத்திலே உள்ள குடுமியான் மலையில் உள்ள அண்ணா பண்ணையிலே உள்ள ஆயிரம் ஏக்கர் நிலத்தை, காட்டு நிலத்தைத் திருத்தி இன்று காடு கழனியாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அண்ணா பண்ணை இன்றைக்கு ஆதாயத் திலே நடைபெறுகிறது என்பதை நான் பெருமையோடு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைப்போலவே அருகிலே இருக்கிற ஆராய்ச்சி நிலையமும், கலைஞர் ஆராய்ச்சி நிலையம் என்ற பெயரில் இருக்கிற அந்த ஆராய்ச்சி நிலையம் எப்படிச் செயல்படும் என்று நான் சொல்லத் தேவையில்லை.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

கரும்புப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு மிகுந்த பயனை அளிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, கரும்பாலேகள் எங்கெங்கெல்லாம் அமைந்து இருக்கின்றனவோ அங்கெல்லாம் நல்ல நல்ல பாதைகள் ஆண்டு தோறும் போடப்படுகின்றன.

அடுத்ததாக பழ வளர்ச்சித் திட்டம் மனிதனுக்குத் தேவையான சத்து வளர்ச்சி உணவு தேவையென்றால் நாம் இனிய பழங்களை ஏராளமாக உற்பத்திசெய்யவேண்டும். அந்த வகையிலேதான் கூனூரிலும், குற்றலத்திலும், மனத்திற்கினிய மருங்குளத்திலும் பழப்பண்ணைகள் அமைந்துள்ளன. இதனைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கல்வி. கோவையிலே வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால் அது நகரப் புறத்து மக்களுக்கு மட்டும் அல்லாமல் நாட்டுப்புற மக்களுக்கும் பயன்படச்செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையிலே நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்திலே ஒரு விவசாயக் கல்லூரி தேவையென்பதை வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அங்கே வாழுகின்ற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லி வருகிறார்கள். எனவே, அதற்கு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறையமைச்சர் அவர்களும் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பள்ளிகள் 14 இருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது மிகுதியாக ஆக்கப்படவேண்டும். இல்லாவிட்டால் உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலாவது வேளாண்மைக் கல்வி புகுத்தப்படவேண்டும். தோட்டக்காரர்கள் பயிற்சிபற்றி பேசப்பட்டது. பெண்களுக்கு தரப்படுகின்ற பயிற்சி வீட்டிலே சொல்லித்தரலாமா, தோட்டத்திலே சொல்லித் தரலாமா அல்லது தனியாகச் சொல்லித்தரலாமா என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். உயர்நிலைப்பள்ளிகளிலேயே இந்த வேளாண்மைக் கல்வியைப் புகுத்திவிட்டால் இப்படிப்பட்ட கேள்விகளுக்கு இடம் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தஞ்சை விவசாயிகளுக்காக நல்ல பல திட்டங்கள், சட்டங்கள் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கின்றன. இருந்தாலும் ஒன்றைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியிலே இரண்டு இடங்கள் இருக்கின்றன. கடுவளி, கண்டியூர் என்ற இடங்களிலே விவசாயிகள் நிலத்தை விற்கிறார்கள், வாங்குகிறார்கள். ஆனால் பட்டா பெயரில் சிக்கல்கள் வருகின்றன. ஆண்டவன் பெயரால், ஆண்ட மன்னனின் பெயரால் இருக்கின்ற நிலையில் இடர்ப்பாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றையெல்லாம் போக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்திடவேண்டும்.

கடைசியாக, ஒன்றைச் சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு வண்ணமியிற் வேந்தனுக்கு ஒளவையார் வாழ்த்துக் கூறினாராம். வரப்புயர என்று சொன்னார்கள். வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர, நெல் உயரும், நெல் உயர அரசின் கோல் உயரும், கோல் உயர குடி

[திரு. கோ. இளங்கோவன்]

[1972 மார்ச் 25]

உயரும் என்று சொன்னார்கள். அந்த வகையிலே நானும் வரப்புயரச் செய்வதற்கு நம்முடைய தமிழக அரசு வழிவகைகள் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. செ. பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ஆம் ஆண்டின் வேளாண்மை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்துப் பாராட்ட வாய்ப்புத் தந்தமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையிலே தமிழ் நாடு பசுமைப் புரட்சி என்ற முறையிலே வேகமாக முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது. ஆனால் மத்திய அரசானது மானியம் தரவில்லை. “கோதுமைக்கு மானியம் தருகிற மத்திய அரசு நெல்லுக்கு மானியம் தர மறுப்பது மாற்றாந்தாய் மனப் பான்மையைத் தான் காட்டுகிறது.” அது தவிர்க்கப்பட்டு மனிதாபிமானத் தோடு மத்திய அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

உணவுத் துறையிலே தமிழ் நாடு தன்னிறைவு பெறும் நிலையை வேகமாக நெருங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. காரணம், அரசின் புரட்சிகரமான திட்டங்கள். சென்ற பல ஆண்டுகளைவிட அரசு இந்த ஆண்டு பல லட்சம் டன்கள் அதிகமாக உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. மாநில அரசு 22 கோடி ரூபாய் வேளாண்மைக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறது. அதைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். வேளாண்மைக் கல்வி ஆராய்ச்சி நிலையம் நிறுவப்பட்டு அதன் மூலம் நல்ல விதைகளும் நல்ல உரங்களும் கண்டுபிடிக்கப்படுகிற முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது. குடியானவர்களுக்கு கல்வி என்ற முறையிலே சுமார் 8 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேளாண்மைத் தொழில் நுட்பங்கள், விவசாய நுண்ணறிவு இவற்றைப் பெருக்குவதற்கு முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

பொறுக்கு விதைகள் 2,780 டன் தற்சமயம் உற்பத்தியாகி உள்ளது. அதைப்போல எல்லா விவசாயிகளுக்கும் தரமான விதைகளை அளிப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ரசாயன உரத்தைக் கிடங்குகளினே அதிகமாக விநியோகம் செய்வதாலும் இன்னும் அதிகமான ரசாயன உரங்களை விநியோகிக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பயிர்ப் பாதுகாப்பிற்காக விமான மூலம் மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. அந்த நேரத்தில் எல்லா நிலங்களையும் அந்தத் திட்டத்தின் கீழ் தீவிரமாகக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேளாண்மைக் கருவிகள் வழங்கும் திட்டத்தில் தீவிரம் காட்டவேண்டும். சிறு விவசாயிகள் கூட கடன் வாங்குவதற்கு வகை செய்யப்படவேண்டும்.

சிறு பாசனத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் வேளாண்மைக்கு அதில் முக்கியத்துவம் அளிக்க வேண்டும். ஆற்றுத் தண்ணீர் கிடைக்கும் இடங்களில் கூட கோடைக்காலங்களில் தண்ணீர் அற்று விடுகிறது. அதனால் விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. எனவே அந்த இடங்களிலும் கிணற்றுப் பாசனத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் சில

1972 மார்ச் 25]

[திரு. செ. பெருமாள்]

கிணறுகள் நீரற்றுப் பாழடைந்து விடுகின்றன. அவைகளை ஆழப்படுத்துவதற்கான திட்டங்களை விரைவுபடுத்தினால் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேல்நாடுகளில் கூட கான்கிரீட் பரப்பில் விவசாயம் செய்யும் முறை இருந்தது. அந்த முறையையும் தமிழக அரசு பொறுப்பேற்று நடைமுறைப் படுத்தி வருகிறது. அந்த முறை தமிழகம் பூராவும் ஆக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நீர்ப்பாசனக் கூட்டுறவுக் கழகங்களைப் பெருக்க வேண்டும். நகர்ப்புறங்களில் மாடி வீடுகளில் மணல் பரப்புகளில் காய்கறித் தோட்டம் அமைத்து தனியார் நடத்துகிறார்கள். அதற்கு ஊக்கமளித்து அரசாங்கம் மாடிகளில் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்ய உதவி செய்தால் காய்கறிப் பிரச்னை தீரும்.

அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றிக் கூற விரும்புகிறேன். என் தொகுதியாகிய காட்டுமன்றூர் கோவிலில் மேற்பகுதியில் சுமார் 1,500 ஏக்கர்களுக்கு மேல் இருக்கிறது. ஜெயங்கொண்டம் பகுதியிலிருந்து தண்ணீர் வந்து பாழ்படுத்துவதால் வெள்ளம் ஏற்பட்டு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது. அப்படி வீணாக ஓடும் தண்ணீரை கால்வாய்கள் மூலமாக ஓடச் செய்தால் அந்த இடம் பொன் விளையும் பூமியாக, மேற்குப் பகுதி, அமையும்; இந்த ஆண்டு நாற்கால் எரியின் மூலம் வீரநத்தம் எரியில் விழும்படி ஒழுங்குபடுத்த வேண்டும்.

குறுகிய தீவிர தென்னை பயிற்சித் திட்டம் விரிவுபடுத்தப்படவேண்டும். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் பழத் தோட்டத் திட்டம் இருக்கிறது. எனவே, அனைக்கரையிலிருந்து கொள்ளிடம் வரையில் மணற்பாங்கான பரப்பை பயன்படுத்தினால் நல்லது.

சிவபுரியில் உயர்ந்தரக புகையிலை செய்யப்படுகிறது. நடைமுறையிலே விளை பொருளின், உற்பத்தித் திட்டத்தின் கீழ் சிவபுரியையும் பயன்படுத்திக்கொண்டு வந்தால் புகையிலையின் தரம் உயரும். புகையிலை விவசாயத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பாகவும் இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நடைமுறையிலே ஒவ்வொரு இடத்திலும் உழவர் பயிற்சிக் கல்வித் திட்டத்தை நடத்துகிறார்கள். அந்த நிலையத்தை எனது காட்டு மன்றூர்கோயில் ஒன்றியத்தில் டாக்டர் கலைஞர் பெயரால் அமைத்தால் விவசாயிகளுக்கு மிக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த அளவில் எனக்குச் சிறிதளவில் வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்காக நன்றி சொல்லி அமர்கிறேன்.

திரு. மு. பழனிசாமி : தலைவரவர்களே, 1972-73 ஆம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. மு. பழனிசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

இந்த மாமன்றத்தில் கடந்த ஆண்டு பேசிய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்கள் நவதான்ய உற்பத்தியிலே இந்த நாட்டிலேயே தமிழகம் தான் முதன்மை இடம் வகிக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைக் கூறினார்கள். இந்த ஆண்டு அதற்கடுத்த மாபெரும் செய்தியாக இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தான் அதிகமான நெல் உற்பத்தி செய்திருக்கிறது. ஒரு ஏக்கருக்கு விளைவித்திருக்கிறது என்ற நல்ல செய்தியைக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நல்ல செய்தியைக் கூறியவர்களுக்கும், அதற்கு ஒத்துழைத்த அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த நிலை தொடர்ந்து நீடித்து, ஜப்பான் போன்ற நாடுகள் ஒரு ஏக்கரில் எவ்வளவு உற்பத்தியைப் பெறுகிறது என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதைவிட இந்தத் தமிழகம் சிறப்பும் வண்ணம் அமைச்சரவர்கள் செய்வார்கள் என்று நான் எண்ணுகிறேன்.

அடுத்து, இந்த நாட்டிலே விவசாயிகள் தான் அதிகமாக இருக்கிறார்கள், 100-க்கு 80 பேர் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாய மானியக் கோரிக்கையில் கோரப்பட்டுள்ள தொகை போதாது, நமது நாட்டின் விவசாயிகளின் எண்ணிக்கைக்குத் தகுந்தாற் போல் இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு இன்னும் அதிகமான தொகையை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கடன் நிவாரணச் சட்டம் கொண்டுவந்து நமது விவசாயிகளுக்கு இந்த அரசு நன்மைகள் செய்திருக்கிறது. அதிலும் சிலர்தப்ப முன் வருவார்கள். நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடம் கடன் கொடுப்பவர்கள் ஒன்றுக்கு இரண்டாகக் கையெழுத்து வாங்கி வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் நன்றாகக் கவனித்து அவற்றையெல்லாம் நிவாரணம் செய்யும் முறையிலே சட்டம் இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நமது விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்த நாட்டிலே ஏராளமாகக் கிணறுகளை வெட்டி நாட்டை வளப்படுத்த முன் வருகிறார்கள். சில நேரங்களில் சில கிணறுகளில், 10,000 ரூபாய், 15,000 ரூபாய் என்று செலவு செய்த கிணறுகள் வறண்டுவிட்டால் விவசாயிகள் அந்த நஷ்டத்தை தாங்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறார்கள். அதற்காக இந்த அரசு வேளாண்மைத் துறையின் மூலம் ஒரு 50 சத விசதமாவது உதவியைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், நாட்டிலே எல்லாப் பொருள்களுக்கும் நிர்ணய விலை இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயப் பொருள்களுக்கு மட்டும் நிர்ணய விலை இல்லை. சில சமயங்களில் விவசாயப் பொருள்களின் விலையெல்லாம் வீழ்ந்து விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். ஆகவே, நமது அரசு விவசாய விளைபொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் மேல்நாடுகளில் உள்ளதைப் போல் பயிர் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. மு. பழனிசாமி]

அடுத்து, மத்திய சர்க்கார் நமது புகையிலைக்கு விளைவுப் பொருள் களுக்கு அதிகச் சமையை, அதாவது ஒரு கிலோவிற்கு 65 பைசா என்று இந்த ஆண்டு விலையை உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, புகையிலையின் விலை குறைந்து விட்டது. புகையிலை வாங்குபவர்கள் இல்லாமல் விவசாயிகள் திண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே, நமது மாநில அரசு மத்திய அரசை அணுகி, முன்பே அதிகமாக வரி இருக்கிறது. ஆகவே அதை இப்பொழுது குறைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதனால் புகையிலை விவசாயிகள் பயன் அடைவார்கள் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நமது நாட்டிலே செயற்கை மழையைப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அது இப்பொழுது செயலில் இல்லாமல் இருக்கிறது. அந்த செயற்கை மழையைப் பற்றி தீவிரமாக அமைச்சரவர்கள் தமது கோரிக்கையிலே அதிகமாக தொகை எடுத்துக்கொண்டு வருங்காலத்திலே வறண்டிருக்கும் நிலங்களுக்கு, பூமிகளுக்கு செயற்கை மழையின் மூலம் அதிகமாகப் பயன் கிடைக்கும் முறையிலே சட்டங்களை இயற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு அமர்கிறேன்.

திரு. சௌடி எஸ். சுந்தரபாரதி : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து சில கருத்துக்களை இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவுத் துறையிலே தமிழகத்திலே தன்னிறைவு பெற்றுகிவிட்டது. அதைப் போல அரிசி உற்பத்தியிலும் நாம் இந்தியாவிலேயே மற்ற மாநிலங்களை விட மிக அதிக உற்பத்தியைக் காட்டியிருக்கிறோம். இந்த இரண்டும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒரு விஷயம். பாராட்டுக்குரிய ஒரு விஷயம். இதற்கு முக்கிய காரணஸ்தர்கள் யார் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். நமது வேளாண்மைத் துறை அலுவலர்கள் இந்தத் துறையிலே நாம் நல்லதொரு சாதனையைப் பெறுவதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளுக்குக் காசு இந்தத் தமிழகம் என்றென்றும் அவர்களைப் பாராட்டவும், வணங்கவும் கடமைப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு முன்னால், வேளாண்மையிலே, நம்முடைய நாட்டிலே விவசாயிகள் தான் முதலெலும்பு என்று சொல்வோம். இன்றைய தினம் விவசாயிகள் மட்டுமல்ல, வேளாண்மைத் துறையிலே உள்ள அதிகாரிகளும், வேளாண்மைத் துறையும் மற்றும் விவசாயிகளும் இரண்டும் சேர்ந்து இந்த நாட்டில் முதலெலும்பாகத் திகழ்கிறார்கள் என்று சொல்லும் நிலையை நாம் இப்பொழுது அடைந்திருக்கிறோம். முன்பெல்லாம் வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளை விவசாயிகள் பார்த்தால் அவர்கள் யாரோ படித்துப் பட்டம் பெற்றவர்கள், நமக்கு யோசனை சொல்ல வந்திருக்கிறார்கள் என்று சற்று ஒதுங்கியிருந்த காலம் போய் இப்பொழுது நவீன முறையிலே விவசாயத்திலே ஆர்வத்துடன் வருகிறார்கள் என்று கேட்டுத் தெரிந்துகொள்கிறார்கள். வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிகளைத் தங்கள் சொந்த சகோதரர்களாக, விவசாயிகளாகப் பார்த்துப் பழகும் காலம் வந்திருக்கிறது.

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

[1972 மார்ச் 25]

இது நம்முடைய நல்ல முயற்சியைக் காட்டுகிறது. விவசாயிகள், விவசாயத் துறையிலே இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைச் சகோதரர்களாக நினைக்கக்கூடிய காலம் வந்துவிட்டது என்பதை நினைக்கும்போது இனிமேல் நம் நாட்டில் உணவுப் பஞ்சம் என்ற நிலைமையே வராது என்று நிச்சயமாக கூறலாம்.

இன்னொன்றையும் நான் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் நமக்கு உணவு உற்பத்தியின் தன்னிறைவைக் காட்டிவிட்டாலும்கூட அவர்களுடைய நிலை எப்படியிருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு நாம் எல்லாவிதமான உதவிகளையும் செய்கிறோம். அவர்களும் அதை நினைத்துப் பார்க்கிறார்கள். அதிலே பாடுபாடான கருத்து எதுவும் இல்லை. இருந்தாலும்கூட, இவ்வளவு உற்பத்தி செய்தாலும்கூட, அவர்களுக்கு உரிய தொகை கிடைக்கிறதா, அவர்களுக்கு உரிய பங்கு கிடைக்கிறதா என்றால் இல்லை. அதற்கு முக்கியமான காரணம் அரசு அல்ல; இடைத் தரக்கள், நடுத்தரக்கள், கமிஷன் மண்டி வைத்திருப்பவர்கள். தான் காரணம். விவசாயிகள் பாடுபட்டுப் பலனை அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. இந்த இடைத் தரக்களை ஒழித்துக் கட்டும் முயற்சியை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இப்போது விவசாயிகளுக்குப் பலவகைகளில் சேவை செய்து வருகிறோம் என்றாலும் பலனைப் பூராவும் அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாத நிலை இருப்பதால் அவர்களுடைய ஆழ்ந்த கவலையைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்கள் பூராவையும் அரசே வாங்கிக்கொண்டு விற்கக்கூடிய நிலையைச் செய்தால் நிச்சயமாக விவசாயிகள் அதனுடைய லாபம் பூராவையும் அடையக்கூடிய நிலை ஏற்படும். அதற்கான முயற்சியை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உணவு உற்பத்திக்காக நாம் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகளைப் போல் பருப்பு வகைகளைப் பொறுத்தவரை தமிழகம் தன்னிறைவு பெறாத நிலையில் அரசு நன்றாக உணர்ந்திருக்கிறது. பொதுமக்களும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதிலே தன்னிறைவு காண, விளைச்சலை அதிகப்படுத்த அரசு என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்று அறிக்கையில் கொடுத்திருக்கிறார்கள். போன ஆண்டு 1971-72-ஆம் ஆண்டு நம்முடைய இலக்கு இரண்டு லட்சம் டன் என்று இருந்தது. இந்த ஆண்டும் நம்முடைய இலக்கு இதிலே இரண்டு லட்சம் டன் என்றுதான் இருக்கிறது. இலக்கு அதிகரிக்கப்படவில்லை. ஏன் இலக்கு அதிகப்படவில்லை என்பது புரியாத ஒன்றாக இருக்கிறது. நம்முடைய விவசாயத் துறை அலுவலர்களுடன் கலந்து பேசி இதிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்று ஆலோசனை கேட்டு திட்டத்தைச் செயல்படுத்த வேண்டும். இதிலே தன்னிறைவு பெறுவதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. சௌடி எஸ். சுந்தர பாரதி]

உணவு உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காகப் பல திட்டங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருங்கிணைந்த புஞ்சை நில வேளாண்மை மேம்பாட்டுத் திட்டம், சிறு உழவர்கள், குறைந்த அளவில் நிலம் வைத்துள்ள சிறு உழவர்கள், பண்ணை தொழிலாளர்களுக்குரிய திட்டம் ஆகிய இரண்டு திட்டங்கள் குறிப்பிடப்பட்ட திட்டங்களாகும். இந்தத் திட்டங்கள் எங்கெங்கு செயல்படுகின்றன என்று பார்த்தால், மதுரை மாவட்டத்தில் ஒன்று, திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் ஒன்று, தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் ஒன்று என்ற வகையில்தான் செயல்படுகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை தரமான கரிசல் நிலங்கள் இருக்கின்றன. செவ்வல் நிலங்களும் இருக்கின்றன. இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் செயல்படுத்த மிகவும் லாயக்கான இடம் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த இரண்டு திட்டங்களின் பலனும் இராமநாதபுரத்திற்குச் செல்ல வேண்டியது அவசியம். அது பின்தங்கிய மாவட்டம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். விவசாயத் துறையில் மட்டுமல்ல. எல்லாத் துறையிலும். சிறு விவசாயிகள், குறைந்த அளவு நிலம் வைத்திருக்கும் விவசாயிகள் அதிகமாக இருக்கும் மாவட்டம் அந்த மாவட்டம். இந்த மாவட்டத்தில் இருப்பவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க, விவசாயத் துறையில் நல்ல பலன் கிடைக்க இருக்கக்கூடிய பல திட்டங்களில் இந்த இரண்டு திட்டங்கள் அந்த மாவட்டத்திற்கும் கொண்டுவரப்பட வேண்டும். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை இந்தத் திட்டத்தில் சர்க்கார் சேர்த்துக் கொள்ளாதது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அரசு இந்த ஆண்டில் இருந்து இந்த இரண்டு திட்டங்களையும் இராமநாதபுரத்தில், குறிப்பாக அருப்புக்கோட்டை தொகுதியில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்றும், அதன் மூலம் இந்திய அரசிடமிருந்து கிடைக்கக்கூடிய 1.6 கோடி ரூபாய், இன்னொரு ஒரு கோடி ரூபாய் ஆகியவை எங்களுடைய மாவட்டத்திற்குக் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* **THIRU B. VENKATASWAMY :** Sir, I thank you for giving me an opportunity to speak on the Agriculture Demand for the year 1972-73. At the outset, I want to point out that 75 to 80 per cent of the population of Tamil Nadu are agriculturists. This is a most important Demand which is being discussed not only in this House but throughout the nation. In this connection, I want to stress particularly the employment opportunities for the agriculturists in our State.

Regarding high-yielding varieties it has been stated in the Note placed on the Table of the House that we are getting more yield as compared to other States. Now, I want to stress one point, particularly regarding production which has increased because of the inputs that we are putting to the land. But now the people are

not interested in agriculture because it is not a commercial and profitable one. Our policy must be such as to make more and more people to take to agricultural operations.

In this connection, I wish to strike a note of warning that slowly and steadily the persons who have been indulging in agricultural operations have begun to show an increasing tendency to run away from the agricultural operations to more gainful occupations in urban areas. If this trend is not halted by practical measures by this Government, I am afraid farmers will ultimately lose interest in agriculture and that will positively affect agricultural production in the long run. So, please do not derive wrong satisfaction from our illusory statistics. There is greater production year by year. This is not because of the greater enthusiasm of the farmers but this is only because of the tremendous inputs and agricultural requisites that have been put into the agricultural operations and also favourable climatic conditions from the last two years.

Even my Hon. Friend, the ex-Minister, Thiru Subbiah has just now pointed out that people are not willing to keep their educated boys for agricultural purposes. That is true. Now agriculture is not a profitable occupation. Nowadays the cost of production is being increased day by day. Besides, the cost of fertilisers, pump-sets, electricity rates, etc., have all increased. But what about the price of foodgrains? There is no increase in the price of foodgrains and so, the people are not willing to take up to agriculture. They want to go away to towns to take up occupations where they could earn easily. So, the Government should give more incentives to the ryots. Otherwise, definitely agriculture will suffer. Regarding multiple cropping and incentive agricultural programmes, I request this Government to take effective steps to improve cultivation of pulses.

Regarding Nematode disease attacking potatoes in Nilgiris, I think the Indo-German project had done good work and I understand from the report that that disease had been controlled. It is a dangerous disease and if it has been controlled it is a great achievement. At the same time it has been mentioned in the book that a 'package of practices' has been announced. I request the Hon. Minister to give the 'package of practices' to each and every member of the rural folk that so they may know what it is. It will greatly benefit the ryots.

1972 மார்ச் 25]

[Thiru B. Venkataswamy]

Regarding Horticulture, I want to stress something important. In the neighbouring State of Mysore, Horticulture had made tremendous strides. There is the Horticulture Extension Officer and they have kept all kinds of things in Lalbagh. I hope the Hon. Minister will go there and see how Horticulture extension work is progressing there. I had seen some gardens in the Bangalore side. One man was able to get Rs. 39,000 from one acre by cultivating the sweet grapes without the nut. He was able to get so much because the Horticulture Extension Officer went there every morning, visiting the garden and giving technical advice to the people. That kind of service could be extended to Madras State also. We can bring more land under grapes. Moreover we can also increase grape cultivation, for manufacture of wine. Now, the Bangalore wine could be easily cultivated in Hosur Taluk which has excellent climate for the same. It is now mostly done by industrialists in Bangalore area. For an agriculturist raising grapes (Bangalore wine variety) Rs. 1,600 is not enough for one acre. This is very meagre. It should be at least Rs. 6,000 per acre. Only from second year, there would be yield. In years to come, we can easily recover the amount. We can definitely grow grapes, producing Bangalore wine, which is popular in Western countries also. We can capture the market. Hosur has excellent climate for such cultivation.

Regarding coffee cultivation, I want to stress one thing. Bettamugalam and Thoddamanchi area in Denkanikotta taluk, stretch of 20 to 50 miles is excellently suited for coffee cultivation. I had inspected that place with the District Agricultural Officer.

Coming to fertilisers and pesticides, rates have been increasing. One bottle of folidol cost Rs. 6 now. It has increased from Rs. 3. Prices of fertilisers also have risen. We must see that prices are not increased ; otherwise ryots would not be able to cultivate at all.

Agriculture is one occupation where there is no security or safety. If there is no rainfall, there is doom for agriculturist. But at the same time, Government would not keep quite and there will recover loan taken by the ryot. So what I say is 'let us introduce crop insurance' scheme.

Vegetable growing has to be encouraged. In Hosur taluk, there is good climate for growing of vegetables. So let

[Thiru B. Venkataswamy]

[1972 மார்ச் 25]

good intensive vegetable growing scheme be started at Hosur. Unlike in Ooty, we can grow vegetables in all seasons in Hosur. I request the Hon. Minister to do the needful in the matter. Thank you.

THIRU M. A. LATHEEF : I wish to offer a few points in support of the Demand.

Actually agricultural sector as it is rightly said is the pivot around which the entire economic life revolves. So, this Demand is basically important to get a very real and perspective picture of the economic development of this State. Actually we have been committing a grievous mistake in giving priorities to the various sectors of development. The peculiar situation that is prevalent in our country is this. Agriculture being the major and important occupation of the people, it was stressed from the beginning that top priority must be given to the development of agriculture. What happened? With there being a good base, there has been a tremendous pace of industrial development. We entered into a period of industrial development.

In our country we have got what is called disguised unemployment in the agricultural sector where the people living in the villages are employed. It has been rightly pointed out that in an agricultural holding only two people are needed. But we are having five extra persons who are nothing but disguised unemployed. In order to give them more extra employment, what we have done and that is a major question which the Government must seriously consider. We have consistently failed to give serious attention to this important problem. Whether the Malthusian theory is correct or not, so far as India is concerned, it is applicable still. You just go on boosting the industrial development and that is also very important. When we go on increasing our industrial development, more and more people are employed.

Also, more and more people from the village side are moving away from farms fields and thus more and more people are employed in the industries. Consequently the level of income is increased and also the purchasing power is increased. When these people get more purchasing power by way of wages, what they do ? The first thing that they want to do is to fill up their half-belly. They only want to feed themselves. Therefore, the demand for food

1972 மார்ச் 25]

[Thiru M. A. Latheef]

increases. Thus it will be seen that in our anxiety to increase the pace of industrial development, we increase the demand for food. But at the same time what we have done to develop the agricultural economy. We have completely neglected this aspect of the economic development of the country. So I submit that the Government should pay sufficient attention to the village folk and the rural economy.

Sir, when our great Anna assumed the Office of Chief Ministership, he wanted to effect green revolution in the State. What we have done for years together. Population is increasing and there should be co-relation and co-ordination between the industrial development and the agricultural development. Now the Agriculture Department functions in a separate cell as if it has nothing to do with the industrial cell. There should be an understanding between the industrial cell and the agricultural cell. There should be statistical data collected and there should be co-ordinated development in the agricultural field. It is high time that the Government should appoint a Committee or Commission consisting of experts in that field and they should sit together and mutually discuss the problem of industrial development and the agricultural economy. Unless and until you employ more people in the agricultural field, you cannot employ more people in the industrial field.

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I want three more minutes.

Now I come to rural indebtedness which is devouring the entire developmental activities. It has given a vital blow to agrarian development in our country because the Indian farmer is always in debt, and there is no doubt about it. The Government have instituted so many crash programmes and sanctioned so many loans to agriculturists. But the way in which the loans of the Government are collected, is not happy. After the harvest, they go to the farmer and ask him to pay back the loan. Then what happens? He sells his produce to the merchants for a lower price. The produce which will fetch Rs. 50 he sells for Rs. 30. Thus he is incurring a loss of Rs. 20....

(Mr. Chairman sounded the gong).

Sir, I want one more minute.

[1972 மார்ச் 25]

MR. CHAIRMAN : (THIRU S. KANDAPPAN) I have to appor-tion time.

THIRU M. A. LATHEEF : The other alternative is for him to borrow money from the money-lender. Therefore, utmost leniency must be shown to the village folk by the officials. They should be given some time to sell their produce at the market rate. The Government should also provide marketing and other facilities for them. Then only they can pay back their loan without incurring any loss.

Lastly I come to the agrarian reforms, the so-called land reforms. What we have done in order to kindle extra zeal and enthusiasm among the landholders. Nowadays it has become a fashion to speak of land reforms. Fragmentation or sub-division of holding will bring nothing to you. A holding must be economical to operate. You want to give lands to more and more people and that will not bring any good. Therefore, the advocates of agrarian reforms must understand that holdings should be economic holdings. The Government must provide marketing and credit facilities. The whole thing should be viewed in a new perspective and more and more official patronage must be given to the agriculturists. There are a lot of "tharagars" in our country. We have the privilege to have this type of "tharagars" and we must put an end to these intermediaries.

கடன் கொடுத்தால் அவன் கைக்கு போய் சேராது, என்ன ஐயா சும்மா கொடுத்த மாட்டுக்கு பல்லை பிடித்துப் பார்க்கிறார்களா என்று கேட்கிறார்கள். யார் சும்மா கொடுக்கிறார்கள்? அரசாங்கம் கொடுக்கிறது. அவர்களுக்கு கொஞ்சம் அந்தத் தரகர்கள் இல்லாமல் கடன் கொடுக்க அரசு ஏதாவது செய்யவேண்டும். நம்முடைய விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதற்கு அரசாங்கமே ஏதாவது செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

Then, Sir, for the development of hilly areas, what have you done? I am living in a hilly area. It is 40 to 60 miles hilly area. This area of Javvadu hills in North Arcot contains very good natural resources. Has any officer of the Department of Agriculture come and tested the soil there and given a report that such and such a crop could be raised there successfully. That is my submission. What I say is the department must take interest in the locality of Javvadu Hills.

1972 மார்ச் 25]

[Thiru M. A. Latheef]

One word more with regard to Agriculture Machinery Shop in Washermanpet. I submit to the Hon. Minister that he could invite all members to visit this workshop. I know there are officers connected with this workshop sitting here. It has got a future and it has got great potentiality. We are not giving due attention much to this workshop. We can get out of these drills and other machinery required for agriculture. We must give it more attention. The development of this workshop will help our economic development. I hope and trust that the Hon. Minister will keep in mind what I had said and do what he can to redress the suffering of the village folk, on whom the fate of India and the State is depending. Thank you.

திரு. கு. இராசமாணிக்கம் : தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள 1972-73-ஆம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கையினை வரவேற்று, என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்ட விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் அனைவரின் சார்பாக இதை வரவேற்று நமது முதல்வர் கலைஞர் அவர்களுக்கு எனது இதய பூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கையைப் பற்றி எனக்கு முன்னால் பேசியவர்கள் குறளிலிருந்து மேற்கோள் காட்டிப் பேசினார்கள். “சமுள்ளும் ஏர் பின்னது உலகம்”, “உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்” போன்ற குறள்களை மேற்கோள் காட்டினார்கள். குறள் சமுதாயத்தின் சட்டநூலாக இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இயற்றப்பட்டிருந்தாலும் விவசாயத்திற்கு விவசாயிகளுக்கு இது வரையிலும் எந்த அளவுக்கு அதன் கருத்துக்கள் உண்மையாக இருந்தன என்பதையெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்தால் அது நிச்சயம் இல்லை.

இருபது ஆண்டுக்கு முன்பாக புதிய குறளை இயற்றிவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ‘கதர் கட்டி வாழ்வாரே வாழ்வார், மற்றவர் கைகட்டி பின் செல்லுவார்’ என்ற குறள் 20, 25 ஆண்டு காலமாக சமுதாய வாழ்க்கைக்குச் சட்டமாக அமைந்து இருந்தது. அந்த நிலைமை ஐந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் மாற்றப்பட்டு, விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு, வாழ்க்கையில் அல்லல்படுகிறவர்களுக்கு ஏதாவது உதவி செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் இதயபூர்வமாக 1972-ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1-ஆம் நாள் ஒரு பிரகடனத்தை இப்பேரவையின் வாயிலாக வெளியிட்டார்கள். விவசாயிகளின் நல் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்துக்கு அடிக்கால் நடுகிற ஒரு நாளாக அந்த நாள் அமைந்துள்ளது என்பதால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற விவசாயிகளின் சார்பாக நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களை அதற்காக இதயபூர்வமாக பாராட்டி, வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

[1972 மார்ச் 25]

மேலும் கொண்டு வரப்பட இருக்கிற இந்த சட்டத்தின் மூலம் பயன் அடைபவர்கள், அதிக பலன் அடைபவர்கள் யார் என்று பார்த்தால் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். பகைவனுக்கு அருள்வாய் என்று பெரியவர்கள் சொல்வார்கள். அதுபோல, காங்கிரஸ்காரர்கள் பகைவன் என்றால், அரசியல் கொள்கை ரீதியாகத்தான் இருக்குமே தவிர, மனித அடிப்படையில் நமக்கும் அவர்களுக்கும் தனி பகைமை இல்லை.

இந்தப் புதிய சட்டத்தின் மூலம் மிகுந்த பலன் அடைபவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்கள் தான். மற்ற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், பொது மக்கள் 50 கலம், 40 கலம் குத்தகை பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் 800 கலம், 900 கலம், 1,000 கலம், 1,500 கலம் என்ற அளவில் பாக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் பாக்கி வைத்திருக்கும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கிராமம் கிராமமாக இருக்கிறார்கள். இன்றையதினம் அவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும்கூட, கலைஞர் ஆட்சியை வாழ்த்துகிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளை எண்ணங்களை தெளிவாக புரிந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு அரசு இது வரையில் தோன்றியதில்லை. எல்லா விவசாயப் பெருங்குடி மக்களும் மனப் பூர்வமாக சொல்லி விடுவதை கேள்விப்படுகிறேன். நான் ஒப்புக்காக நன்றியறிதலைத் தெரிவிக்கவில்லை. உண்மையாகவே தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதிலே கட்சி வேறுபாடு ஒன்றும் கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் இங்கு வருவதற்கு சாத்தியக்கூறுகள் இருக்குமானால், இங்கேயே திரண்டு வந்து பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 1972-வது ஆண்டுக்குள் குத்தகை பாக்கிக்காக வெளியேற்றப்பட்டவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதுவும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றி, சாகுபடி செய்திருந்த நிலத்தை அறுத்து மகசூலை எடுத்துக் கொண்டவர்களும் உண்டு. அறுத்த பிறகு நிலத்தை விட்டுவெளியேற்றுவதற்கான ரெவின்யூ கோர்ட்டு உத்தரவுகளும் உண்டு. இந்த நான்கு ஆண்டு குத்தகை பாக்கியை தள்ளிவிடுவதன் மூலம் இங்கு கொண்டுவரப்பட்டபோவதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிற சட்டத்தில் 1972-ஆம் ஆண்டு, அதாவது 1381-வது பசலிக்கு குத்தகை பாக்கியைக் கொடுப்பதன் மூலம் அப்படி 1972-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி திங்கள் 1-ஆம் நாளுக்குப் பின் வெளியேற்றப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மீண்டும் அந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்வதற்கு உரிமையை அளிப்பதற்கு உரிய வழிவகைகளை மேற்கொண்டு செய்து தர வேண்டும் என்று முதல்வர் அவர்களையும், சட்ட அமைச்சர் அவர்களையும் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் இந்த 1972-ஆம் ஆண்டினுடைய குத்தகைப் பாக்கியைக் கொடுத்துவிட்டால் என்ற ஒரு வார்த்தைக்குப் பதிலாக, குத்தகை பாக்கியை ஜூன் மாதம் வரையில் நீடித்துக் கொடுப்பதற்கு, மேலே ஓரிரண்டு மாதங்கள் கூடுதலாக தவணையை நீட்டிக்கொண்டு இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 1972-ஆம் ஆண்டு ஜூன் அல்லது ஆகஸ்டு வரையில் குத்தகை பாக்கியைக் கொடுப்பதற்கான அவகாசத்தையும் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கு. இராசமாணிக்கம்]

விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற அதிக குத்தகை பிரச்சினையின் காரணமாக அவர்கள் தொடர்ந்து கடனாளிகளாகவே இருந்துகொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்தபட்ச குத்தகை நிர்ணயச் சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும். ஒரு போக நிலத்தில் ஒருவன் சாகுபடி செய்தால் ஒரு ஆண்டுக்கு ஒரு முறை தான் அந்த விவசாயிகளுக்கு வருமானம் வருகிறது. அதில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் விவசாயி கூட்டுறவு சங்கத்திற்குக் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். விவசாயச் செலவுக்குப் பணம் வேண்டும். பிறகு அவன் குடும்ப வாழ்க்கைச் செலவுக்குப் பணம் தரவேண்டும். இவற்றையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் களத்து மேட்டிலேயே கண்டு முதல் சரியாகப் போய்விடும். விவசாயி வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வதற்கு தான்யம் எதுவும் மிச்சம் இருக்காது.

ஒரு போக நிலத்தை இரண்டு போகம், மூன்று போகமாக ஆக்குவதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட வேண்டும். வடிமுனைக் குழாய்களை (பில்டர் பாயிண்டு) அமைத்துக் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடிப்படைக் குத்தகையை நிர்ணயித்து விடவேண்டும். இவ்வளவு தான் கொடுத்தால் போதும் என்று நிர்ணயித்து ஏக்கருக்கு 12 அல்லது 15 கலம் குத்தகை தந்தால் அதற்கு மேல் கால் அல்லது காலே அரைக் கால் பாகம் 15 அல்லது 18 கலம் வரை இரண்டு போகம் மூன்று போகம் சாகுபடி செய்து விளைந்தால் விவசாயிகள் ஒப்புக்கொள்ளலாம்.

ஆனால் இன்றையதினம் கோவில், மடங்கள், போன்ற நிலச் சொந்தக்காரர்கள் ஏக்கருக்கு 12 கலம் என்று உள்ளதை இரு போகம் சாகுபடி செய்யக் கேட்டால் 24 கலம், 36 கலம் தரவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். இரண்டு போகம், முப்போகம் விளைந்தால் கடன் தொல்லையில் இருந்து விடுபடலாம் என்கிற ஆசையில் காரணமாக ஏதாவது ஒன்றைச் செய்யவேண்டும் என்று விவசாயிகள் முயற்சி எடுக்கிறார்கள். ஆனால் அதிக குத்தகையினால் நஷ்டம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதனால் குத்தகை பாக்கிக்காக 3 ஆண்டுகள், 4 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றக்கூடிய ஒரு துரப்பாக்கியமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. இதற்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காணவேண்டும். நிலத்தில் உழுபவர்களுக்கு உழைப்பவர்களுக்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும். சுதந்திரம் கொடுக்கவேண்டும். உழைப்பவன் உழைப்பின் பலனைப் பெற வேண்டும். அதற்குரிய வழிவகைகளை சட்டபூர்வமாகச் செய்யவேண்டும்.

மேலும் எங்கள் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. இளங்கோவன் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரியை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ஆடுதுறையில் பிராந்திய விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. வாழை ஆராய்ச்சி மைய நிலையம் ஒன்று இருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்தில் ஆடுதுறையில் விவசாயக் கல்லூரி அமைப்பது மிகவும் இன்றியமையாதது. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர், அவர்களும் முதல் அமைச்சர் அவர்களும் இதை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என்ற எண்ணத்தில் தான் சொல்கிறேன். அங்கே விவசாயக்

கல்லூரி ஏற்பட்டால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வேளாண்மையைப் பெருக்குவதற்கு பல வசதிகள் செய்வதற்கு அனுசூலமாக இருக்கும். 28, 30 உயர் ரக நெல்களையெல்லாம் ஆடுதுறை விவசாய ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் கண்டு பிடித்திருக்கிறார்கள். எனவே ஆடுதுறையில், ஒரு விவசாயக் கல்லூரியை அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பாசன வசதிக்காக..... (மணி அடிக்கப்பட்டது).

* திரு. என். டென்னிஸ் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் மீது எங்களுடைய கட்சி கொடுத்த வெட்டுத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளைக் கூறலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

நமது நாடு விவசாய நாடு. 100-க்கு 70 பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழக்கூடியவர்கள். பயிர்த் தொழிலை உயிர்த் தொழிலாக வைத்து வாழ்க்கை நடத்துகிறவர்கள். நமது பொருளாதாரத் துறை முன்னேற வேண்டுமென்றால், விவசாயத் துறை வளர்ச்சி அடைந்தாகவேண்டும். தொழில் அபிவிருத்தியும், அதன் மூலம் வேலை வாய்ப்புகளும் ஏற்படுவதற்கும் விவசாயம் அபிவிருத்தி அடையவேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும். 100-க்கு 70 பேர்கள் விவசாயத்தை நம்பி வாழ்கிறவர்கள் முன்னேற்றம் அடைந்தால் தான், இந்தியா பொருளாதார முன்னேற்றம் அடைந்ததாகக் கருத முடியும். விவசாய முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டு விவசாயத்திற்காக பெரிய அளவில் மான்யம் கொடுக்கப்படுகிறது. கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இவ்விதமாகக் கொடுக்கப்படுகின்ற கடன்கள், மான்யங்கள் விவசாயிகளுக்கு சரிவரப்போய்ச்சேருகிறதா என்றால், கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் இதன் பலனைச் சரிவர அடைகிறார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் சரியாக இவைகளின் பலனை அடைவதில்லை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையில் அகில இந்தியாவில் ஏற்பட்டிருக்கிற விவசாய முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் நம்முடைய தமிழ் நாட்டிலும் விவசாய உற்பத்தியிலும் அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், விவசாயத் துறையில் பல முரண்பாடான காரியங்கள் விவசாயிகளுக்கு கஷ்டங்கள் இன்றும் இருக்கின்றன. விவசாயத் துறையில் அபிவிருத்தியிருந்தும் விவசாயிக்குக் கிடைக்கிற வருமானம் போதுமானதாக இல்லை. இன்னும் ஒரு பக்கத்தில் விவசாய உற்பத்தி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில் விவசாயிகளுக்குப் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவை போகவில்லை. அவர்கள் சரியாக ஊதியம் பெறுவதாகக் காணவில்லை.

அடுத்ததாக, ஒரு பக்கம் விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களின் விலை போதாதென்று விவசாயிகள் சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்தில், அதை வாங்குகிறவர்கள் விலை அதிகம் என்று சொல்கிறார்கள். இப்படியான முரண்பாடுகள் மாற்றப்படவேண்டும். உற்பத்தியும் அதிகரிக்கவேண்டும். அதே சமயத்தில் விவசாயிகள் அவர்களுக்கேற்ற ஊதியம் பெற வேண்டும்.

முதலில் இந்த முரண்பாடுகளைப் போக்க வேண்டுமென்று பார்த்தால் விவசாயத்தில் புது நவீன முறைகளை அவர்கள் கைக்கொள்ளக்கூடிய வழிவகைகளை வகுக்கவேண்டும். இன்று நம் விவசாயிகள் நவீன முறை

1972 மார்ச் 25]

[திரு. என். டென்னிஸ்]

களை விவசாயத்தில் அதிகமாக உடனே பயன்படுத்துகிறதாக காணவில்லை. அதற்காக அதிக அளவிலே விளம்பரம் செய்யவேண்டும். பஞ்சாயத்து விஸ்தரிப்பு அதிகாரிகள் சரியான முறையில் அதிக அளவிலே விவசாயிகளை அணுகி விளம்பரங்கள் செய்யவேண்டும். சினிமா காட்சிகள் மூலமாக மேலும் விளம்பரப்படுத்தலாம். பயிர் விளைச்சல் போட்டி வைத்து உற்சத்தியைப் பெருக்கலாம்.

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையை, விவசாயிகளுக்கு சரியான ஊதியம் கிடைக்கும் வகையிலும், அதே சமயத்தில் வாங்குகிறவர்களுக்குச் சாதாரண விலைக்கு அதை வாங்கக்கூடிய நிலையிலும் செய்ய வேண்டும். விவசாயிகளுக்கு உற்பத்தியில் ஏற்படுகின்றதான பெரு உற்பத்திச் செலவு தான் இந்த விவசாயப் பொருள்களின் விலை ஏறக் காரணமாக இருக்கிறது. உரத்திற்கும், விதைக்கும், விவசாயக் கருவிகளுக்கும், கூலி கொடுக்கவும், மாட்டுக்கு தீனி கொடுக்கவும் பெரும் தொகை செலவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆதலால் உற்பத்திச் செலவு கூடுகிறது. ஆதலால், உற்பத்திப் பொருள்களின் விலையும் ஏறுகிறது. ஆகவே, விதை, உரம், கருவிகள் போன்றவற்றை வாங்க அரசாங்கம் மானிய விலையில் வட்டி இன்றி கடனாகக் கொடுத்தால் இந்த உற்பத்திச் செலவு குறையும் பொருள்களின் விலையும் குறையும். விவசாயிகள் விவசாயத்தை அதிக உற்சாகமாகச் செய்வார்கள். விலைக்கு வாங்குகிறவர்கள் சாதாரண விலைக்கு பொருட்களை வாங்கமுடியும். இந்த நல்ல சூழ்நிலையில் அரசாங்கமும் விவசாயப் பொருள்களின் விலையையும் நிர்ணயிக்க முடியும். விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய சில கஷ்டங்களும் அரசாங்கத் துறை நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய சில குறைகளும் அதற்குக் காரணமாக இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக, விவசாயத்தில் முக்கியமானது தண்ணீர். அணைகளில் தண்ணீர் இருந்துக் கூட விவசாயத்திற்குச் சரியான முறையில் தண்ணீர் கொடுக்கப்படுவதில்லை. எங்கள் பகுதியில் சிற்றூர்-பட்டணங்கால் நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் கருங்கல் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டரில் தண்ணீர் சரியாக விநியோகம் செய்யப்படாததால் பயிர்கள் எல்லாம் அந்தப் பகுதியில் நாசமாகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பல பெட்டிஷன்கள் கொடுத்தும் அதிகாரிகள் கவனிக்கவில்லை. ஆதலால், இந்த தண்ணீர் விநியோக குறையைப் போக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மைனர் இரிகேஷன் சம்பந்தமாக நம்முடைய மாநிலத்தில் மைனர் இரிகேஷன் மூலமாக அதிக விவசாயம் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் அதற்கான குளங்கள் சரியாக பராமரிக்கப்படுவதில்லை. மடைகள் சரியாக பராமரிக்கப்படவில்லை. கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் இதற்காகக் கொடுக்கும் மானியம் சரியான நேரத்தில் கொடுக்கப்படுவதில்லை. கோடைக்காலத்தில் கொடுக்கப்படவேண்டிய அந்த மானியத்தை மழைக் காலத்தில் கொடுப்பதால் அதைப்பயன்படுத்த முடியவில்லை. ஆகவே, அதைச் சரியான தருணத்தில் கொடுக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. என். டென்னிஸ்]

[1972 மார்ச் 25]

அடுத்ததாக, உரம் உற்பத்தி அதிகரித்தும் அது சரியாக விநியோகம் செய்யப்படவும் வேண்டும். ஆகவே, இதில் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து காலாகாலத்தில் உரத்தை கிடைக்கச் செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கு அவசியம் ஏற்படுகிற நேரத்தில் அதை விநியோகிக்கச் செய்யவேண்டும். இன்று இதைப் பெறுவதற்கு கால தாமதமாகிறது. இன்றைக்கு வெளி நாடுகளை விட இங்கே உரத்தை குறைவாக உபயோகிக்கிறார்கள். விலை உயர்ந்திருப்பது தான் அதற்குக் காரணம். ஆகவே, நியாய விலையில் உரம் விவசாயிகளுக்கு சரியான நேரத்தில் கிடைக்கச் வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொறுக்கு விதைகளை நல்ல முறையில் பரிசீலித்து, மண் தன்மைக்கேற்ப அதையும் விவசாயிகளுக்கு காலாகாலத்தில் கிடைக்கச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, விவசாயக் கருவிகளை எடுத்துக்கொண்டால் அது குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கு வழி வகைகள் வகுக்கவேண்டும். இன்று விவசாய கருவிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய வரியை விரிவித்து எக்ஸெம்ட் செய்து கொடுத்தால் குறைந்த விலையில் அந்தக் கருவிகளை கொடுக்க வழி வகுக்கக்கூடியதாகும்.

அடுத்ததாக, பயிர் பூச்சி மருந்து. மனிதனுக்கு நோய் வந்தால் டாக்டர் பார்த்து மருந்து கொடுக்கிறார். அதே போல் பயிர்களுக்கு நோய் வந்தால் அரசாங்கம் அதற்கு மருந்து கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

(அடுத்து, பழனிவேல், மாணிக்கவாசகம் என்ற உறுப்பினர்கள் பேச அழைக்கப்பட்டார்கள். அவர்கள் ஆசனத்தில் இல்லாத காரணத்தால் மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் உறுப்பினர் திரு. பூ. எட்டியப்பன் அவர்களை பேசமாறு கேட்டுக்கொண்டார். இந்த நேரத்தில் திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம் பேச வந்தார்.)

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. செ. கந்தப்பன்) : சபையில் பேச பெயர் கொடுத்தவர்கள் பேச அழைக்கிறபோது சபையில் அவரவர் இருக்கைகளில் இருக்குமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பூ. எட்டியப்பன் : மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மானியக் கோரிக்கையின் மீது சில வார்த்தைகள் கூறவிரும்புகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறை கடந்த 5 ஆண்டு காலமாக நல்ல முறையில் செயல்பட்டுவதின் காரணமாக பற்றாக்குறையாக இருந்த நம்முடைய தமிழகம், பிற மாநிலங்களை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்த தமிழகம், இன்றைக்கு உபரியான நிலைமையில் இருக்கிறதென்று சொன்னால், நாம் இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்களுக்கு அனுப்புகிற நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொன்னால் நாம் எவ்வளவு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பது கண்கூடாகத் தெரிகிறது. கடந்த காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் ஏற்பட்ட வறட்சியின் போது மக்களெல்லாம் க்யூவில் நின்றுகொண்டு, அரிசி கிடைக்காமல் ஏழைகளெல்லாம் பட்டினியால் செத்தார்கள் என்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். இப்போது அந்த நிலைமை இல்லாமல், கடந்த

1972 மார்ச் 25]

[திரு. டி. எட்டியப்பன்]

வறட்சி வந்த போது தமிழகத்தில் தி.மு.க. பொறுப்பு ஏற்ற பிறகு தண்ணீர் இல்லாமல் இருந்த நேரத்தில் எல்லாம் ஒரு பட்டினிச் சாவு என்று எதிர்க்கட்சிப் பத்திரிகையில் வராத அளவிற்கு மிக நல்ல முறையில் பணியாற்றியிருக்கிறோம்.

நம்முடைய உணவு உற்பத்தித் துறையில், குறிப்பாக காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு உரம் கொடுப்பதில்லை. இப்போது வெளி மார்க்கெட்டில், கூட்டுறவுத் துறை மூலமாக நிறைய உரங்கள் கிடைக்கிறது. என்றாலும், இந்த ஆண்டிலே சிறிது பற்றுக்குறை இருந்தாலும் கூட விலை அதிகமாக உயர்ந்திருப்பதன் காரணமாக விவசாயம் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறது. குறிப்பாக யூரியாவை எடுத்துக்கொண்டால், அதை கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, வெளி மார்க்கெட்டில் ஒன்றுக்கு ஒன்றரை என்று விலை கொடுத்து வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எனவே, அந்த விவசாயிகளுக்கான உரங்களைக் கூட்டுறவுத் துறை கொடுப்பதற்கும், தனியார்கள் கொடுக்கக்கூடாதென்றும், ஏற்பாடு செய்ய அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டில் காய்கறி கூட்டுறவு சங்கம் என்று ஒன்று நிறுவப்பட்டிருக்கிறது. அதிலுள்ள அதிகாரிகள் கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் காய்கறிகளை மொத்தமாக வாங்கி நகரங்களில் அதை விற்பனைக்கொடுக்கிற அளவிற்கு இருக்கிறது.

இரண்டு லட்சம் ரூபாய் நஷ்டத்தில் வேலை செய்கிறது. அதற்குக் காரணம் அதிகாரிகள் கிராம மக்களிடமிருந்து காய் கனிகளை வாங்குவதில்லை. நூற்றுக்குப் பத்து பேர்களுடம் கூட வாங்குவதில்லை. வெளி மார்க்கெட்டுகளிலே, கொத்தவால்சாவடி போன்ற வெளி மார்க்கெட் களில் வாங்கி வியாபாரம் செய்வதன் காரணமாக இந்தத் திட்டம் சரியாக செயல்படவில்லை என்று மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள். எனவே, அந்த அதிகாரிகளுக்குப் பதிலாக அதிகாரப் பற்றற்றவர்களை நியமனம் செய்து, கிராமங்களில் உற்பத்தியாகும் காய் கனிகளை வாங்கி வியாபாரம் செய்வதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விவசாயிகள் தங்கள் நிலங்களுக்குச் சென்று வர போதுமான சாலை வசதிகள் இல்லை. 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் கூட, குப்பை, உரம், இதர விவசாயப் பொருள்களை தலையிலேயே சுமந்து செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. விவசாய நிலங்களுக்குச் செல்ல போதுமான பாதை வசதிகள், ரோடு அமைப்புகள் இருந்தால் சுலபமாக அவைகளைக் கொண்டு செல்லலாம். தலையிலேயே சுமந்து செல்வதால் விவசாயச் செலவும் அதிகமாகிறது. எனவே, ஆயிரம், ஐநூறு ஏக்கர் நன்செய், புன்செய் விளையக்கூடிய நிலங்களுக்கு எல்லாம் அரசு வேளாண்மைத் துறையின் செல்லிலேயே ரோடுகள் அமைத்துக்கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய அரசாங்கம் தற்போது ரசாயன உரம், பம்பு செட்டுகள், மண்ணெண்ணெய் போன்ற பொருட்களுக்கு நிறைய வரி விதித்திருக்கிறார்கள். சர்சார்ஜ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக, குறிப்பாக விவசாய பெருங்குடி மக்கள் தான் அதிகமாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அதனால், இந்த ஆண்டு மிக நெருக்கடியான கட்டம் அவர்களுக்கு

பழுதடைந்து விடுகின்றன. இன்னும் சில சமயங்களில் வாகனங்கள் வருவதை கவனிக்கமுடியாத நிலையில், விவசாயிகளின் உயிருக்கும் ஆபத்து ஏற்படுகிறது. அந்தக் குறையைப் போக்குவதற்கு 100 ஏக்கர் அல்லது 200 ஏக்கர் அளவில் உள்ள நிலப்பகுதிக்கு ஒரு களமாவது அமைக்கவேண்டும். அப்படி களம் அமைப்பதற்கு தனிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நிலத்தை வாங்கியாவது களம் அமைத்துத் தருவதற்கு ஒரு சிறப்பான திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மற்றொன்றையும் அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டம் தமிழகத்தின் நெற்களஞ்சியம் என்ற பெயரைப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடத்திலே விவசாயத்தில் அதிக வருமானம் கிடைத்தாலும் ஏக்கர் ஒன்றுக்கு 500 ரூபாய் என்ற அளவில்தான் கிடைக்கிறது. அதை உணர்ந்துதானே என்னவோ இன்று தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள நஞ்சை, புஞ்சை நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லாம் தென்னை மரங்களை நட்பெருகின்றனர். அதைத் தடுத்து, நன்செய் நிலத்திலாவது தென்னை பயிரிடக்கூடாது என்று ஒரு கட்டுப்பாட்டை விதிக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே இருக்கின்றோம் என்ற பெருமை இருந்தாலும் கூட, கந்தர்வகோட்டை, அறந்தாங்கி, சிரமங்கலம் ஆகிய பகுதிகள் அடங்கிய புதுக்கோட்டைப் பகுதி வறட்சி மிக்க இடமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட அந்தத் தொகுதிக்கு நலம் பயக்கும் வகையில் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கி, மத்திய அரசின் உதவியுடன் செயல்பட இருக்கிறோம் என்று முன்பு இருந்த வேளாண்மை அமைச்சரவர்கள் கூறியிருந்தார்கள். அதை மனதிலேக்கொண்டு, நிச்சயமாக அந்தப் பகுதிக்கு அந்தச் சிறப்புத் திட்டத்தை உருவாக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கல்லணையில் இருந்து அறந்தாங்கி வட்டத்தில் இருக்கிற கடைமடைப்பகுதி மும்பாவை வரை கல்லணைக் கால்வாயின் ஒரு கரையை அகலப்படுத்தித் தரவேண்டும்.

தஞ்சாவூரில் இருந்து வெட்டிகாடு வரை, கல்லணையில் இருந்து திருக்காட்டுப்பள்ளி வரை இன்றையதினம் இந்தக் கால்வாயின் கரையில் பஸ்கள் செல்கின்றன. அந்த பஸ் ரூட்டை மும்பாவை வரை நீட்டித்துத் தந்து, அதை ஒரு பெரும்சாலையாக ஆக்கித்தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய பகுதியில் பாம்பாறு, வெள்ளாறு போன்ற காட்டாறுகள் இருக்கின்றன. பாம்பாற்றில் களபம், திருப்பணவாசல், வெள்ளாற்றில் கீரனூர், வீரமங்கலம், திருநாணூர் ஆற்றில் திருநாணூரில், மருதங்குடி ஆற்றில் மாங்குடி, மருதங்குடி ஆகிய இடங்களில் அணைகள் கட்டித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, கிணறுகளை ஆழத்தோண்ட வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்தின் மூலம் தோண்டு கருவிகள் வாடகைக்குக் கொடுக்கப்படுகின்றன. ஆனால் வேளாண்மைத்துறை இலாக்கா மூலம் கொடுக்கின்றபோது என்ன

[திரு. சி. இராமநாதன்]

வாடகை வாங்குகிறார்களோ அதைவிட அதிகமாக வாடகை வாங்குகிறார்கள். வேளாண்மைத் தொழில் கழகத்திலும் வேளாண்மைத்துறை இலாக்கா வாங்குகிற வாடகையே வாங்கும்படியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேளாண்மைத்துறை ஓரளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன் களோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பல அலுவல்களை இன்றையதினம் கவனித்து வருகிற பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ஓரளவுக்கு இதிலும் கவனம் செலுத்துகிறார்களே தவிர வேளாண்மைத்துறைக்கு சிறப்பான முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள கிராம நல ஊழியர்கள் எல்லாம் வேளாண்மையிலேயே ஈடுபடுத்தப்படவேண்டும் என்பதாக சமீபத்தில் 1805 அரசு ஆணை கூடப் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் சிலர் கூட அந்த ஆணைக்கு மாறுபட்ட கருத்தைத் தெரிவித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதற்குமாறாக நிச்சயமாக கிராம நல ஊழியர்கள் விவசாயத்திற்கு மட்டும் பணியாற்றுகின்ற வாய்ப்பினை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. இரா. மானிக்கவாசகம் : தலைவர் அவர்களே, நமது வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட விவசாய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விழைகின்றேன்.

விவசாயத்துறையானது இன்றைக்குப் பல்வேறு துறைகளை உள்ளடக்கிய துறையாக நடைபெறுகின்றது. விவசாயத்துறை, மின்சாரத்துறை, பொதுப் பணித்துறை, சட்டத்துறை, தொழிலாளர் நலத்துறை, கூட்டுறவுத்துறை என்பதாக பல்வேறு துறைகள் ஒருங்கிணைந்து செயல்படவேண்டியதாக இருக்கிறது. இவ்வளவு துறைகளையும் உள்ளடக்கிய ஒன்று இன்று பீடு நடை போடுகின்ற சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருப்பதற்குக் காரணம்—ஒரு உதாரணம் சொல்வார்கள். மெழுகுவர்த்தி தண்ணீர்த்தானே உருக்கிக்கொண்டு பிறருக்கு வெளிச்சத்தைத்தருகிறது—என்பதாக. அதுபோல இன்றையதினம் மற்றவர்களுக்கு எல்லாம் உணவுப் பொருள்களை உற்பத்தி செய்துகொடுக்கிற விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தங்கள் அளவில் பொருளாதார நிலையிலோ, வாழ்க்கை வசதிகளை மற்றவர்களைப் போல பெறுகின்ற நிலையிலோ முடியாத நிலையில் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

“சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம், வறக்குமேல் வானோர்க்கும் ஈண்டு” என்பதாக வள்ளுவப் பெருந்தகையார் சொன்னார். நாம் நாட்டிலே பசுமைப் புரட்சியை உண்டாக்க பல்வேறு சிறப்புத் திட்டங்களைப் போட்டு செயல்படுத்தி வருவதன் காரணத்தினால் உணவு பஞ்சத்தை பெரும் அளவு போக்கியிருக்கிறோம் என்பது உண்மைதான். ஆயினும் இந்த நேரத்தில் விவசாயத் தொழிலாளர்களின் நிலை என்ன? விவசாயிகளுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறதா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க மறந்துவிட்டோம். இன்றையதினம் விவசாயத்துறையில் உள்ளவர்கள் நாளைக்கு இரண்டு ரூபாய், இரண்டரை ரூபாய் கூட வருமானம் இல்லாது இருக்கிறார்கள். ஆலைத்தொழிலாளர்களுக்குச் சம்பளம் போதவில்லை—

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

[1972 மார்ச் 25]

எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். அரசாங்க உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்—வெட்டுத் தீர்மானங்களே தருகிறார்கள். அவ்வாறு எல்லாம் சொல்வதை ஆட்சேபிக்கவில்லை. ஆனால் இன்றைய தினம் விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்பதை அனைத்துக்கட்சித் தலைவர்களும் ஆராய்ந்து பார்த்து அவர்களுடைய சொந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த ஒரு பொதுக் கருத்தினைப் பரிமாறிக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் அவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருள்களுக்கு ஒரு கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை நிர்ணயம் இல்லை. ஒரு பம்பு செட்டை உற்பத்தி செய்கிற தொழிலதிபர் அதன் விலையை நிர்ணயிக்கின்ற தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறார். உற்பத்தி செய்கின்ற பருத்தியைக்கொண்டு துணிகள் உற்பத்தி செய்கிற ஆலை முதலாளி துணியின் விலையை நிர்ணயிக்கிற உரிமை பெற்றிருக்கிறார். ஆனால் இன்றையதினம் விவசாயி தான் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு தனக்குக் கட்டுபடியாகும் விலையை நிர்ணயிக்க உரிமை இருக்கிறதா? அண்மையில் பருத்தி ஆலை வேலை நிறுத்தம் என்றார்கள்.

இன்றையதினம் 450-க்கு வற்ற பருத்தி ரூ. 250-க்கு விலை சரிந்து கேட்பாரற்றுக் கிடக்கிறது. இதனால் விவசாயிகள் அடைந்த கடன் தொல்லை எவ்வளவு? இதுபோன்று விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருப்பதற்காக மார்க்கெட்டிங் கமிட்டிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். அது நடைமுறையில் விவசாயிகளுக்குப் பயன்படவேண்டுமென்றால் விவசாயிகளுக்கு அது ஒரு 60 சத வீதம், 70 சத வீதம் கடன் தருகிற அளவு மாற்றி அமைக்கவும் பரிசீலனை செய்தாகவேண்டும்.

அதேபோல விவசாயத்திற்காக குளம் குட்டைகள் தூர் எடுக்கப் படுகின்றன. பொதுப்பணித்துறையின் மூலமாகவும், விவசாய என்ஜினியரிங் துறை மூலமாகவும் புல்டோசர்கள் கேட்டால் சட்டம் இடம் கொடுக்கவில்லை என்கிறார்கள். அது கிடைக்காத காரணத்தினால் குளம் குட்டைகள் எல்லாம் மேலெழுந்தவாரியாகத்தான் மராமத்து செய்யப் படுகிறது. ஆழத் தூர் வாருவதற்கு புல்டோசர்கள் எல்லாம் கொடுத்து உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விவசாயிகளுடைய உபதொழிலாக கோழி வளர்ப்பு இருக்கிறது. இன்றையதினம் அவர்கள் தங்கள் வீட்டு முட்டைகளை மின்சாரத்துறையில் குஞ்சாகப் பொரிப்பதற்குக் கொடுக்கிறபோது அதிகமான கட்டணம் வசூலிக்கிறார்கள். அப்படியின்றி விவசாயிகளுக்குக் கன்று குறைவாகக் கட்டணம் வசூலிக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

எங்கள் பகுதியில் ஜம்முகண்ட பள்ளம் இருக்கிறது. எட்டு லட்சம் ரூபாய் மதிப்பீட்டில் போன -ஆண்டே போடப்பட்ட திட்டம் இன்னும் துவங்கப்படவில்லை. அதை மீண்டும் துரிதமாகத் துவங்க அரசு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தங்கனூர் பள்ளத்தில் வெள்ள காலத்தில்—பள்ளிமடையில் குறுக்கே அணைகட்டினால்—அங்கங்கே உள்ள கிணறு களிலாவது தண்ணீர் ஊறுகின்ற தன்மை உருவாகும்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. இரா. மாணிக்கவாசகம்]

இன்னொன்றைக் குறிப்பிட்டுச் சொல்லலாம் என்று கருதுகிறேன். மைனர் இரிகேஷனுக்காக 1971-72-ல் ரூ. 29.45 லட்சம் ஒதுக்கப்பட்டது என்றால் 1972-73-ல் ரூ. 28.92 இலட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது குறைக்கப்படுவதன் காரணமாக குளம், குட்டைகள், ஏரி முதலியன தூர் எடுக்க முடியாமல், மைனர் இரிகேஷன் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுவதற்குத் தடை ஏற்படும் என்று கருதி, அதற்கு மேலும் நிதி உதவி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கால்நடை விவசாயத்திற்கு இன்றியமையாதது. கால்நடைகளை வளர்ப்பதற்கும், அபிவிருத்தி செய்வதற்கும், கால்நடைத் தீவனம் மலிவான விலையில் கிடைப்பதற்கும் அரசு சிறப்புத் திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரால் உரத்திற்கும், மற்றும் பம்பு செட் ஆகியவற்றிற்கெல்லாம் வரி அதிகமாகப் போடப்பட்டிருப்பதால் விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளின் இன்னல்களைப் போக்குவதற்காக நமது அரசு இதையெல்லாம் மத்திய அரசிடம் தெரிவித்து அவற்றின் வரிப் பளுவை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விவசாயிகள் மேலும் அதிக அளவில் கம்போஸ்ட் உரத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் நல்ல பல திட்டங்களைத் தீட்டி, விவசாயிகளை மேம்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. ஆ. கருப்பையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாயத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

விவசாயத் துறையிலே தமிழகம் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. பண்டைய புலவர்கள் பாடியதைத் தான் நாம் இதுவரை படித்திருக்கிறோம். அப்படி ஒரு காலம் தமிழகத்தில் வருமா என்று எதிர்பார்த்தது உண்டு. அந்த நன்னூலை நாம் இவறையதினம் காண்கிறோம்.

“கட்டு கலம் காணும்

கதிர் உழக்கு நெல் காணும்

அறுதான் அறுத்து

மறுதான் பயிராகும்”

என்று பாடி வைத்த பாடல்கள் எல்லாம் உண்மை என்று நமக்குத் தெரிவிக்கின்ற வகையில் ஐ.ஆர். 8 போன்ற ரகங்கள் இன்று நல்ல விளைச்சலைத் தந்து வருகின்றன.

அதுமட்டுமல்ல, “மாடு கட்டிப் போரடித்தால் மர்ளாது செந்நெல் என்று யானை கட்டிப் போரடித்த தமிழ் நாடு” என்று பாடிவைத்தார்கள் பண்டையப் புலவர்கள். இன்றைக்கு யானையைக் கட்டிப் போரடிக்க யானை கிடைக்காவிட்டாலும், டிராக்டர் வைத்து போரடிக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். தமிழ் நாடு நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறது. இதற்காக நாம் பெருமைப்படுகிறோம், இந்த அரசைப் பாராட்டுகிறோம்.

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

[1972 மார்ச் 25]

விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயிகள், தாம் விவசாயத்தில் போடுகின்ற முதலை எப்படியாவது எடுத்துவிடலாம் என்ற நோக்கோடு செயல்படுகிறார்கள். எங்கள் பகுதியில் விவசாயம் மூன்று வகையாக நடத்தப்படுகிறது. ஒரு வகை இறைவைப் பாசனத்தின் மூலம் விவசாயம் நடைபெறுகிறது.; இன்னொரு வகை வானம் பார்த்து, மழையை நம்பி விவசாயம் நடப்பது; மூன்றாவது வகை ஆற்றுப் பாசனத்திலிருந்து வருகின்ற தண்ணீரைக் கொண்டு நடப்பது. இந்த மூன்று வகைகளையும் பார்க்கும்போது ஆற்றுப் பாசனத்தினால் நடத்தப் பெறும் விவசாயத்தில், தாங்கள் எப்படிக் கொண்டு முதலை எடுத்துவிடலாம் என்று நம்புவதற்கு இடம் இருக்கிறது.

இரண்டாவதாக, மானுவாரிப் பயிர்கள் அதாவது வானத்தை எதிர்பார்த்து மழை வராதா என்று அண்ணாந்து பார்த்துக்கொண்டு, மழையை நம்பிப் பயிரிடும் விவசாயி போட்ட முதலை எடுப்பது மழையை—வானத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.

மூன்றாவதாக இறைவைப் பாசனத்தில் ஈடுபட்டிருக்கின்ற விவசாயி தான் இட்ட பயிர் விளைந்து கதிர் அறுப்பதற்கு வரையிலுமாவது கிணற்றில் தண்ணீர் இருக்குமா, இருக்காது என்ற பயத்துடனே, கிணற்றுத் தண்ணீரை நம்பிக்கொண்டு பயப்பட்டுக்கொண்டே இருக்கிறான். இப்படிப் பட்ட நிலைமைகளில்தான் விவசாயி, விவசாயம் செய்ய வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, விவசாயிகளுக்கெல்லாம் பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டம் கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் விவசாயம் மூன்று பகுதிகளாக நடைபெறுகிறது. ஒன்று தாமிரவருணி ஆற்றுப் பாசனம் கொண்ட பகுதி, இரண்டாவது மழையை நம்பியிருக்கும் பகுதி. சங்கரன்கோவில், மானூர் போன்ற பகுதிகளில் கிணற்றுப் பாசனத்தை நம்பியிருக்கிறது. இன்றைக்கு தாமிரவருணி ஆற்றுப் பாசனம் பெறக்கூடிய விவசாயிகள் நல்ல முறையில் பயிர் செய்து மிகுந்த விளைச்சலை விளைவிக்கிறார்கள். மானூர் பகுதியில் கிணற்றை நம்பியிருக்கிறார்கள். மணமேடையிலிருந்த மணமகளை இழந்து தவித்த குடும்பம் போல அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் இட்ட பயிரை காப்பாற்றிவிடலாம் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள். ஒரு பாணியிலே தண்ணீர் வைத்து ஒரு சிறு துவாரம் இட்டு அதில் உள்ள தண்ணீர் வடியும் மட்டும்தான் ஒரு விவசாயிக்கு மீட்டர் சிஸ்டம் வைத்து குளத்தில் இருக்கும் தண்ணீரை முடியும் வரையில் மேலுக்குக் கொண்டு வந்து பயிரைகாப்பாற்ற முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டோம். ஆனால், பயிரை எங்களால் காப்பாற்ற முடியவில்லை.

சென்ற நவம்பரில் பெய்த மழையால் எரியை நம்பி விவசாயிகள் உரம் வாங்குவதற்கு, மற்றவற்றிற்கு என்று ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் கடன் வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது திருப்பிக் கொடுக்க வகையில்லாமல் தவிக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகள் வாங்கிய கடனை இப்பொழுது வசூலிக்காமல் தள்ளி வைக்க வேண்டும். முக்கியமாக மானூர் பகுதி விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 1956-ம் ஆண்டு பூச்சி மருந்து அடித்ததற்கு, அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று வசூலிக்கிறார்கள். அதை வசூலிக்க வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் கெடுபிடியாக இருக்கிறார். ஆகவே, அதையும் தள்ளி வைக்கவேண்டும்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஆ. கருப்பையா]

அடுத்தபடியாக, எல்லாக் குளங்களையும் அரசாங்கமே மராமத்து செய்ய வேண்டும். தண்ணீர் உரிமையின் பேரில் மிராச்தாரர்கள் குளங்களை மீன் பிடிப்பதற்காக எலத்திற்கு விட்டு விடுகிறார்கள். குளங்களை குத்தகைக்கு எடுத்தவர்கள் (மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்—தலைமை) மீன் மகசூலை எடுப்பதற்காக குளத்திலுள்ள தண்ணீரை இறைத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கமே அந்தக் குளங்களையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். பின்னர் அதை அந்தந்த பஞ்சாயத்துக்களின் கையில் கொடுத்து பஞ்சாயத்து எலம் விடுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டும். அதனால் கிராம குளங்களை குடி மராமத்து செய்ய வசதியாய் இருக்கும்.

இன்றைக்கு நாம் குத்தகை வாரச் சட்டம் கொண்டு வந்த காரணத்தால் விவசாயிகள் பாராட்டுகிறார்கள். மடாலயங்கள், அன்ன சத்திரங்கள் பேரால் இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு இந்தச் சட்டத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டும். அந்த நிலங்களை உழுது பயிரிடுகின்ற விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கத்தின் மூலம் தருகின்ற கடன்கள் கிடைப்பதில்லை. மேலும், தங்களை நிலங்களிலிருந்து வெளியேற்றி விடுவார்களே என்றும் பயப்படுகிறார்கள். அந்த மடாலயங்களின் டிரஷர்கள், “குறிப்பிட்ட இந்த விவசாயி இந்த நிலத்தில் பயிரிடுகிறார்” என்று சர்டிபிகேட் கொடுக்க வேண்டும். அப்படிக் கொடுத்தால் தான் விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த மடாலயங்களுக்குள்ள நிலங்களையும் அரசு நிர்வாகத்தின் கீழ் கொண்டுவர வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேர்வலாறு திட்டம் மின்சாரத் திட்டத்தின் கீழ் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால் மானாவாரிக் குளங்களுக்கு தண்ணீர் கிடைக்கும். மானாவாரிக் குளங்களுக்குத் தண்ணீர் கொண்டுவந்தால் தண்ணீர்க் கஷ்டம் நீங்கும். தாமிரவருணி ஆற்றிலிருந்து வாய்க்கால் வெட்டினால் இந்தத் தண்ணீர்க் கஷ்டம் இல்லாமல் இருக்கும். மேலும் குளங்களிலுள்ள தூர் எடுக்க வேண்டும். மானூர் குளம் 1,100 ஏக்கருக்கான நீர் அளவைக் கொண்டதாகும். 600 ஏக்கருக்கான நீர் அளவைக் கொண்டது கங்கைகொண்டான் குளம். இந்தக் குளங்களையும் தூர் எடுக்கவேண்டும். தாமிரவருணி ஆற்றிலிருந்து கால்வாய் வெட்டினால் இந்தக் குளங்கள் நிரம்பி, விவசாயம் நல்ல முறையில் அபிவிருத்தியடையும் என்பதைச் சொல்லிக்கொண்டு, வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

*திரு. கோ. சிவபெருமான் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த விவசாய மானியத்தின்மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அரியலூர் தொகுதியிலுள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் தமிழக அரசு வந்த பிறகுதான் தங்களுடைய கிணறுகளுக்குத் தேவையான மோட்டார் பம்பு செட்டுகள் நல்ல ரக உரம் போன்றவற்றை சர்க்கார் மூலமாக உதவி பெற்று, நல்ல முறையில் விவசாயத்தை உற்பத்தி செய்யக் கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை மிகப் பெருமையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். ஆனால் இந்த ஆண்டு பருவ மழை நல்ல நேரத்தில் பெய்தும், பயிர்கள் வளமாக வளர்ந்திருந்த நேரத்தில் பலத்த

மழையின் காரணமாக அந்தப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டு விட்டது. புஞ்சை நிலங்களில் பயிராகும் சோளம், கம்பு, வரகு, ராகி போன்ற பயிர்கள் எல்லாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிளகாய் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமாக விளையக் கூடிய அந்தப் பயிர்கள் விவசாயிகளுக்குப் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை. காரணம், விடாத மழை பெய்ததுதான். பாதிக்கப்பட்ட பயிர்களினால் விவசாயிகளுக்கு அதிக கஷ்டமாக இருக்கிறது.

மேலும் அரசாங்கத்திலிருந்து விவசாயிகள் வாங்கிய கடனைத் திருப்பிக் கட்ட முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அரசு என்னுடைய தொகுதியில் சில கிராமங்களில் இந்த ஆண்டு கடன்களை வசூல் செய்வதை ஒத்தி வைத்து, அடுத்த ஆண்டு வசூலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கான அனுமதியை அரசு வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் ஆற்றுப் பாசனம் அதிகம் இல்லையென்று சொன்னார்கள். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்தில் அரியலூர் வட்டம், உடையார்பாளையம் வட்டம், ஆகியவை வானத்தை எதிர்பார்த்திருக்கக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கின்றன. ஆடி மாதத்தில் எப்போது பருவ மழை பெய்யும் என்று வானத்தை எதிர்பார்த்திருக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஏராளமான ஏரிகள் இருந்தும் எங்களுக்குப் பயன்படவில்லை.

குறிப்பாக அரியலூர் பகுதியில் இலந்தகுளம் என்ற ஏரி இருக்கிறது. அது பெரிய ஏரி. அந்த ஏரியைச் சுற்றி ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நஞ்சை நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த ஏரி மண்மேடிட்டு இருக்கிறது. அந்த ஏரியை அரசு தூர் வாரினால் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரான நிலங்கள், பொன் விளையக்கூடிய பூமியாக இருக்கிறது. தொடர்ந்து பயிர் செய்ய முடியும். கரும்பு பயிர் செய்யப்படுகிறது. நெல் சாகுபடி செய்யப்படுகிறது. சில சமயங்களிலே தண்ணீர் பற்றுக்குறையின் காரணமாக மகசூல் குறைந்து விடுகிறது. எனவே அந்தக் குறையைப் போக்க அரசாங்கம் தூர் வாரு வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தப் பகுதி நல்ல வளம் உள்ள பகுதியாக இருக்கும்.

புள்ளம்பாடி வாய்க்காலே நம்பி சுக்கிரன் ஏரி என்ற ஏரி இருக்கிறது. நான் முன்னாலேயே குறிப்பிட்டபடி அருங்கால் ஓடைத் திட்டத்தின் கீழ் அந்த அருங்கால் ஓடைக்கு ஒரு தடுப்புச் சுவர் கட்டிவிட்டால் இந்தச் சுக்கிரன் ஏரிக்குத் தண்ணீர் கிடைக்கும். அதன் மூலம் பயன் கிடைக்கும்.

எங்கள் பகுதியிலே ஓடக்கூடிய ஒரு பெரிய ஆறு மருதை ஆறு. ஓ. வி. அளகேசன் மத்திய அமைச்சராக இருந்தபோது ரயில் கவிழ்ந்ததே அந்த ஆறு தான். அந்த ஆறும் வஞ்சியாறும் கலக்கின்ற இடத்திலே—ரயில் கவிழ்ந்த ஆறு மருதையாறு—ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டலாம். மருதையாற்றிலே ரயில் கவிழ்ந்தது உங்களுக்கு எல்லாம் தெரியும். அந்த இரண்டு ஆறுகளும் கலந்து தண்ணீர் எந்த விதமானப் பயனும் இன்றி கொள்ளிடத்திலே விழக்கூடிய நிலைமை தான் இருக்கிறது. எனவே வஞ்சியாறும், மருதையாறும் ஒன்றாகக் கலக்கின்ற இடத்திலே ஒரு நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்தினால் அந்த இரண்டொரு வட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய புஞ்சை நிலங்கள் நஞ்சை நிலங்களாக மாறக்கூடிய நிலைமை ஏற்பட்டு, அந்தப் பகுதி வளமுள்ள பகுதியாக மாறும்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கோ. சிவபெருமான்]

எங்கள் பகுதியிலே நாகமங்கலம் ஏரி, கடுகூர் ஏரி, சித்தேரி, குறிஞ்சாகுளம் ஏரி என்று பல பெரிய பெரிய ஏரிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அந்த ஏரிகளையெல்லாம் சரி செய்வது என்றால் யூனியன்கள் மூலம் செய்யமுடியாது. அவற்றைப் பராமரிப்பதற்கு 1,000 ரூபாய் அல்லது 2,000 ரூபாய் தான் யூனியன்களால் கொடுக்கமுடியும். அது எப்படி என்றால் யானைக்கு அல்வா போடுவது போல் தான் இருக்கிறது. எனவே ஒரு லட்சம் ரூபாய், இரண்டு லட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகிற திட்டங்களுக்கு ஆயிரம் ரூபாய், இரண்டாயிரம் ரூபாய் சாதாரணமாக உடைப்பை அடைப்பதற்குக் கூட போதாது. ஒன்று அந்த ஏரிகளை அரசு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அல்லது அதிகமான தொகை கொடுத்து பராமரிக்கச் செய்ய வேண்டும். எங்கள் பகுதியிலே பருவ மழை அதிகமாகப் பெய்ததால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மின்சார மோட்டார்கள் பல இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மூன்று ஆண்டுகளாக மின்சார இணைப்பு சில கிராமங்களிலே கிடைக்கவில்லை. எனவே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும், வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மின் இணைப்புகள் கொடுக்கச் செய்வதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்து சொசைடிகள் மூலம் கடன்கள் வழங்கக் கூடிய நிலைமையைச் செய்தால், அந்த வறண்ட பகுதி வளமான பகுதியாக ஆகும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு விவசாயிகளுக்கு பல நன்மைகளைச் செய்து வருகிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. எங்கள் பகுதியிலே அதிக மழையினால் பாதகம் இல்லாமலிருந்தால் எங்களுடைய பகுதிக்கு அரசு கொடுக்கிற கடன், அரசு கொடுக்கிற மின்சாரம் அத்தனையும் நல்ல முறையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாற்றுக் கட்சிக்கார நண்பர்கள் விலைவாசி ஏறிவிட்டது, விலைவாசி ஏறி விட்டது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் ஆறு அவுன்ஸ் கொடுத்தார்கள் என்ற நிலைமையைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். உணவு உற்பத்தியிலே முன்னேற்றப்பாதையிலே இந்த அரசு அதிகமாகச் செய்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கும்பொழுது சில பெரிய மனிதர்கள் விவசாயிகளிடத்தில் சென்று தி.மு.க. ஆட்சியில் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். விலை குறைந்து விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அதே சமயத்திலே தொழிலாளர்கள் மத்தியிலே விலை ஏறிவிட்டது, அதிக ஊதியம் தேவை என்றும் சொல்கிறார்கள். தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் தேவை தான், நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் விவசாயிகள் மத்தியிலே விலை பற்றாது உங்களுக்கு அதிக லாபம் வரவில்லை என்று சொல்லி அப்பாவி விவசாய மக்களை ஏமாற்றக்கூடிய முறையில் இடத்திற்கு இடம் நிறம் மாறும் பச்சோந்தியைப் போல் பேசக்கூடிய முறையிலே இருக்கிறார்கள். இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர்கள் கள்ளக்கடை வைத்து விட்டதால் ஏழை மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விவசாய மானியத்திலா அதைப்பற்றிப் பேசவேண்டும்? ஸ்தாபன காங்கிரஸ்காரர்கள் 6 அவுன்ஸ் கொடுத்தார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நாங்களாவது ஆறு அவுன்ஸ் கொடுத்தோம். நீங்கள் 5 அவுன்ஸ் கூட இன்றைக்குக் கொடுக்கவில்லை. விவசாயிகள் முன்னேற்றத்தைப் பற்றிப் பேசவேண்டுமே தவிர பச்சோந்தி

என்று பேசுவது சரியல்ல. பச்சோந்தி என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவதற்கு நியாயம் கிடையாது. எனவே, தயவுசெய்து குறிப்பேட்டிலிருந்து நீக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கோ. சிவபெருமான் : மாண்புமிகு முன்னாள் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தி.மு.க. ஆட்சியிலே விவசாயிகளுக்கு நன்மை இல்லை. விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன காரணத்தினாலே தான் நான் அதைச் சொன்னேன். இந்த அரசு இத்தனையும் செய்து இருக்கிற நேரத்திலே முன்னேற்றப்பாதையிலே சென்று கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே இப்படியெல்லாம் ஏன் பேச வேண்டுமென்றுதான் கேட்கிறேன். தி.மு.க. ஆட்சியிலே கள் அருந்தச் சொல்லி கெடுத்து விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவுக்குச் சொல்லக்கூடிய நிலைமையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும்.

தமிழக அரசு மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களுடைய ஆட்சியிலே நல்ல முறையிலே விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்கிறது என்பதைத் தேர்தல்கள் எடுத்துக் காட்டியிருக்கின்றன. கிராம மக்கள் எல்லாம் தமிழக அரசை வரவேற்கக்கூடிய நிலைமை, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களுக்கு வாக்குகளை அளித்து தமிழக அரசை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார்கள், நல்ல முறையிலே தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்பதை ரூபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதைச் சொல்லாமல் இல்லாததை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லிக்கொள்ளக்கூடாது. அம்மையார் அவர்கள் காலத்தில் ஆறு அவுன்ஸ் என்று சொன்னார்கள். உங்கள் காலத்திலே பையை கக்கத் திலே வைத்துக்கொண்டு பகல் நேரத்திலே சென்று வாங்கக்கூடிய நிலைமை இல்லாமல் இரவு நேரத்தில் குறுக்கு வழியில் வாங்கினார்கள். என்னைவிட அதிகமாக அரசியல் தெரிந்தவர்கள், படித்தவர்கள், வக்கீலாக இருக்கின்ற அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரியாததா எனக்குத் தெரிந்து விடப்போகிறது? இன்றைக்கு எங்கு பார்த்தாலும் எந்த எந்த ரக அரிசி இருக்கிறதோ அவையெல்லாம் கிடைக்கின்றன. தானிய வகைகள் எந்த எந்த ரகம் தேவையோ அந்த ரகம் எல்லாம் இருக்கின்றன. இரவு பன்னிரண்டு மணிக்குக் கூட அரிசி வாங்கலாம். வாங்குவதற்கு ஆள் இல்லை. தானியத்தை விட அரிசி சாப்பிடுகிறவர்கள் தான் அதிகம். நான் ஏன் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால் நான் சிறிய வியாபாரி. நான் வியாபாரியாக இருப்பதால் தானியத்தின் விலையும், விவசாயிகளின் நிலையும், உற்பத்தியின் விலையும், விவசாயப் பொருட்களின் விலையும், அவர்கள் எந்த அளவில் இருக்கிறார்கள் என்று நான் புரிந்துகொண்டிருப்பதால் தான் எடுத்துக் கூறினேனே தவிர அம்மையார் அவர்களுக்காக வேண்டுமென்றே கூறவில்லை என்பதைக் கூறிக்கொண்டு, மதிப்பிற்குரிய டாக்டர் கலைஞர் அவர்களின் ஆட்சியில் வருங்காலத்தில் இன்னும் அதிகப் பலன் ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு—நான் துதி பாடவில்லை, அம்மையார் அவர்கள் துதி பாடுவதாகக் கூறினார்கள், துதி பாடக் கூடியவர்கள் வேறு வேண்டுமானால் இருக்கலாம். உண்மையை எடுத்துச் சொல்லும் நிலையில் தான் நாங்கள் இருக்கிறோம் என்று கூறிக்கொண்டு—விடை பெறுகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

*திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : மதிப்பிற்குரிய தலைவரவர்களே, இந்த வேளாண்மை மானியத்தின் பேரிலே என்னுடைய சில கருத்துக்களைக் கூறுவதற்கு ஆசைப்படுகிறேன்.

நாட்டிலேயிருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டம், தொழில் வளர்ச்சிக் குறைவு, வாழ்க்கைத் தரம் குறைவு இவைகளையெல்லாம் ஈடு செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் வேளாண்மைக்கு முதலிடம் கொடுத்து வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்வதைத் தவிர நாட்டிலே வேறு வழி கிடையாது. ஆகவே, இந்த வேளாண்மை மானியத்திற்கு இன்னும் அதிகப்படியான கவனத்தை—ஓரளவு கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்றாலும்—இன்னும் அதிகப்படியான கவனம் செலுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. அதை ஏற்றுக் கொண்டு அரசாங்கத்தார் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்குவதற்காக நிலப்படை ஒன்றை அமைக்க வேண்டுமென்று வெகு நீண்ட காலமாக கருத்துக் கூறப்பட்டு வந்திருக்கிறது. படித்தவர்களுக்கெல்லாம் வேலை கொடுக்க வேண்டியதிலே விவசாயத் துறையிலே வேலை கொடுக்க உதவியாக இருக்கும். நாட்டிலே இன்னும் பல்லாயிரக்கணக்கான நிலங்கள் தரிசாக இருக்கின்றன. அந்தத் தரிசு நிலங்களையெல்லாம் ஒருமிக்க சாகுபடிக்குக் கொண்டு வரக்கூடிய தீவிர முயற்சியிலே அரசாங்கம் இறங்கினால் அது ரொம்பப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்ற கருத்தில் தான் இந்த நிலப்படை அமைப்பைப் பற்றி நான் கூறுகிறேன். அதிகமாகப் படித்தவர்கள் முன் வரவில்லை என்றாலுங்கூட, ஏதோ ஓரளவிற்கு வசதியிருக்கிறவர்கள் முன் வரவில்லை என்றாலும் கூட, எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் படித்து விட்டு, வேலையில்லாமல், தினம் எனக்கு 3 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்தால் போதும் என்று அலையும் வாலிபர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த வாலிபர்களை ஒருங்கிணைத்து இந்த நிலப்படை அமைத்து, தரிசு நிலங்களைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டுவரக்கின்ற பெரு முயற்சியில் ஈடுபட வேண்டும். எத்தனையோ பல திட்டங்களுக்கு நாம் ரூபாய்களை ஒதுக்குகிறோம். அதேபோல் இந்த நிலப்படைக்கு ஒரு ஐந்து கோடி ரூபாய் மூலதனம் வைத்து, அதை ஆரம்பித்தால் ஆயிரக்கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்க முடியும். அதிலே அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு விவசாயி என்ற முறையிலே எனக்குக் கிடைத்த அனுபவத்தைக் கொண்டு பார்க்கும்பொழுது ஒரு குடும்பத்துக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலத்தை ஒழுங்காக கணவனும், மனைவியும் தினம் ஒன்றுக்கு 6 மணி நேரம் வேலை செய்தால், ஆபீசிலே 8 மணி நேரம் வேலை செய்வது, தொழிற்சாலையிலே 8 மணி நேரம் செய்வது என்பது போல் கூட இல்லாமல், 6 மணி நேரம் வீதம் வேலை செய்தால் வருஷத்திற்கு 250 நாட்கள் அல்லது 260 நாட்கள் வேலை செய்தால் அந்தக் குடும்பத்திற்கு 250 அல்லது 300 ரூபாய் மாதத்திற்கு வருவாய் கிடைப்பதற்கு வழிவகையை நாம் செய்ய முடியும். இதை நான் தத்துவமாகச் சொல்லவில்லை. அனுபவ ரீதியாகச் சொல்கிறேன்., இதைச் செய்ய முடியும். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும் செய்யலாம். தண்ணீர் மட்டும் நல்ல தண்ணீராகக் கிடைத்தால் செய்ய முடியும்.

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

[1972 மார்ச் 25]

ஆகவே தான் நான் கூறுகிறேன், பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலங்களைப் பரீட்சார்த்தமாக எடுத்துக்கொண்டு 5,000 பேர்களுக்கு வேலை கொடுக்கக் கூடிய திட்டத்திற்கு ஒரு கோடி ரூபாய் தேவைப்படும். அந்த மூலதனத் தைக்கொண்டு அந்த 10,000 ஏக்கர்களில் வேலையை ஆரம்பித்தால் நாம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு குடும்பத்திற்கு 250 ரூபாய் மாத வருவாய் கிடைக்கும் நிலையை ஏற்படுத்த முடியும். இன்னும் என்னைக் கேட்டால் இரண்டு ஏக்கர் என்று வைத்துக்கொண்டு தனியாகச் சாகுபடி செய்வதை விட 50 குடும்பங்களுக்கு 100 ஏக்கர் என்று வைத்துச் செய்தால் 350 ரூபாய் மாதம் ஒன்றுக்குக் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்புண்டு. இதை நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். அடுத்த ஆண்டு பிராக்குகலாக உங்களை யெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சென்று காண்பிக்கின்ற நிலையும் உரலாம். ஏனென்றால் விவசாயத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பதெல்லாம் போதாது என்றெல்லாம் பல பேர் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய கருத்து என்னவென்றால் 10 ஏக்கரே போதும். முறைப்படி செய்ய வேண்டும், நிலம் எவ்வளவு அதிகம் என்பது பிரச்சனை அல்ல, ஒழுங்கான முறையில் செய்ய வேண்டுமென்பது தான் பிரச்சனை. விஞ்ஞான ரீதியில் செய்ய வேண்டும். விஞ்ஞான ரீதியாக, ஒழுங்காகச் செய்யவில்லையென்றால் 100 ஏக்கர் கொடுத்தாலும் வருவாய் கிடைக்காது. ஒழுங்காக 10 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் கிட்டத்தட்ட 20,000 ரூபாய் எடுக்க முடியும் என்ற அளவில் மாடல் பண்ணையைத் தயார் செய்திருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) தண்ணீர் இருக்கும் இடத்தையும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாம். போர் வெல் வைத்தும் செய்யலாம். இருக்கும் இடத்திலேயே நாம் இன்னும் செய்ய வில்லையே. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் சரியானபடி, போர்வெல் போட்டு நான் மூன்று போகத்திற்குக் கொண்டு வருவதற்கு முயற்சிக்கிறேன். 12 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 25,000 ரூபாய் நிகர வருவாய் எடுக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாயிண்ட் ஆஃப் கிளாரிபிகேஷன் சார், 12 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவில் 25,000 ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் என்று சொல்லுகிறார்களே, என்ன பயிர் செய்யப் போகிறார்கள், பணமாகவே பயிர் செய்யப்போகிறாரா அல்லது பயிராகச் செய்யப் போகிறாரா ?

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : அம்மையார் அவர்களுக்கு விவசாயத்தைப் பற்றி அதிகமாகத் தெரியாது. அட்வகேட்டாகச் சென்னையில் இருப்பதால் தெரியாது. என்னுடைய வயலிலே.....

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் விவசாயக் குடும்பத்தில் பிறந்தவள், விவசாயிக்கு வாழ்க்கைப்பட்டவள். ஆகவே விவசாயத்தைப் பற்றி எனக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : விவசாயம் என்பது வாயால் கேட்டுத் தெரிந்துகொள்வதல்ல. செயல் மூலம் தான் தெரிந்துகொள்ள முடியும். சென்னை நகரத்திலே விவசாயத்தைப் பார்க்க முடியாது. அம்மையார் அவர்கள் கேட்டதற்காகக் கூறுகிறேன். நெல் தான் பயிரிடுகிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

இரண்டு போகத்திற்குக் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். மூன்றாவது போகத் தற்காக முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறேன். (குறுக்கீடு) புஞ்சைப் பயிர் போட்டால் லாபம் வரும். ஆனால் என்னுடைய நிலமெல்லாம் ஊத்துக்கால் நிலம், ஆகையால் புன்செய்ப் பயிர் செய்ய முடியாது. 4 ஏக்கர் தென்னந்தோட்டம் வைத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக நான் முன்னே சொன்ன கருத்துக்களை புதிதாக வந்திருக்கும் விவசாய அமைச்சரவர்கள் நிச்சயமாகக் கருத்திற்கொண்டு வேலை வாய்ப்பிற்காக நான் சொன்ன கருத்துக்களை ஆராய வேண்டும், அது பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக டிராக்டர்கள். வெறும் மாட்டை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வது என்பது சிரமமான காரியம். டிராக்டர்களுக்கு உழவுக்கூலி ஜாஸ்தியாக இருக்கிறது. அதைக் குறைப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரண்டு உழவுக்கு 30 ரூபாய் வரை கேட்கிறார்கள். 27 ரூபாய் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் 30 ரூபாய் வரை வாங்குகிறார்கள். அதை 25 ரூபாயாகக் குறைக்க வேண்டும். இரண்டு ஓட்டு ஓட்டிவிட்டு 30 ரூபாய் கொடுப்பது என்றால் சிரமமாக இருக்கிறது.

சிறு நிலக்காரர்கள் விலைக்கு வாங்கி உபயோகிக்கும் அளவில் குறைந்த அளவில் பவர் டிரில்லர்களைத் தயாரிக்க வேண்டும். 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் பெரிய டிராக்டரை வாங்க வேண்டுமென்றால் 40,000 ரூபாய் வரையில் ஆகிறது. 10 ஏக்கர், 15 ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் அதற்கு முழு வேலையும் கொடுக்க முடியாது. நிர்வகிப்பதும் சிரமம். எனவே, சிறிய அளவில் 10 ஹார்ஸ் பவருக்கு முன்பு ஜப்பானிலிருந்து வந்திருந்தது. அம்மாதிரியான முறையிலே 10,000 ரூபாய்க்குள்ளே இருக்க வேண்டும். பத்து ஏக்கர் வைத்திருப்பவர்கள் 10,000 ரூபாயில் பவர் டிரில்லர் வாங்கிக்கொள்ள முடியும். ஆனால், 15,000 ரூபாய், 20,000 ரூபாய் என்று கொடுத்து வாங்குவதற்கு முடியாது. எனவே குறைந்த அளவில் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பொரேஷனில் இருக்கிற தொழிற்சாலையில் ஆரம்பிக்கலாம். அப்படி ஆரம்பித்து பவர் டிரில்லர்களைக் குறைந்தவிலைக்குக் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் தீவிரமாக அபிவிருத்தி செய்யப் படுகிறது. பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி, திருத்துறைப்பூண்டி பகுதிகளில் வெகுவாக கடன் தொகை வழங்கப்படுகிறது. கடற்கரை ஓரத்தில் தென்னை நன்றாக வரும் என்ற அளவிற்கு அப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். கடற்கரை ஓரங்களில் மட்டுமல்ல, உள்ளாக்குள்ளேயும் செம்மண பகுதியில் தென்னை நன்றாக வரும்.

ஆகவே, என் பகுதியில் ஓரத்தாடு தாலூகா, திருச்சிராப்பள்ளி ஜில்லாவில் ஆலங்குடி தாலூகா போன்ற பகுதிகளையும் தீவிர தென்னை அபிவிருத்தித் திட்டத்தில் சேர்த்துக் கொள்ளுவதன்மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் தென்னை பயிர் செய்யக்கூடிய வாய்ப்பு ஏற்படும்.

தென்னங்கன்றுகள் உற்பத்தி செய்யப்படுவது போதுமானதாக இல்லை. தேவையான அளவுக்குத் தென்னங்கன்றுகளை அரசாங்கப் பண்ணையில் இருந்து கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, அதிகப்படியாக இரண்டொரு பண்ணைகளை ஏற்படுத்தி தென்னங்கன்றுகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தது பால்பண்ணை. பால்பண்ணையில் வருஷம் பூராவும் ஒரே சீராக உற்பத்தி இருப்பதில்லை. சில மாதங்களில் குறைவாகக் கிடைக்கிறது. சில மாதங்களில் அதிகமாகக் கிடைக்கிறது. அதிகமாகக் கிடைக்கும்போது கீழே இருக்கும் பெட்ரேஷனே, சொசைடியோ அதிகமாகப் பால் கிடைக்கும் போது இவ்வளவு பால் வேண்டாமென்று சொல்லுகிறார்கள். (குறுக்கீடு : பால் பண்ணை டிமாண்ட் இன்று இல்லை) சொன்னது சொல்லிவிட்டேன். இதைப்பற்றிக் கூறி முடித்துவிடுகிறேன். இதனால் சங்கங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படும் நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமாக பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்ற காலத்தில் பால் பவுடர் தயாரிக்கும் ஃபாக்டரியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இணைப்பு ரோடுகள் மார்க்கெட்டிங் செய்வதற்கு ரொம்பவும் அவசியம். விவசாயிகள் உரங்களைக் கொண்டுபோக ரொம்ப அவசியம். இதற்கான திட்டம் ஐந்து கோடிக்குப் போட்டு, மூன்று கோடியாகி, இப்போது 1½ கோடிக்கு வந்திருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து அதிகத் தொகை பெற அரசு முயற்சிக்க வேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் முக்கியமாக இரண்டு இணைப்புச் சாலைகள் தேவை. அதிகாரிகள் மட்டத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறேன். பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் அணைக் காடு-பழஞ்சூர் ரோடு, ஓரத்தநாடு தாலுகாவில் கதம்பை-அலிவலம் ரோடு ஆகிய இரண்டையும் மார்க்கெட்டிங் திட்டத்தில் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

முன்பு போர்வெல் போடுவதற்கு அரசாங்கமே பைப்புகளைக் கொடுத்த வந்தார்கள். இப்போது அரசாங்கம் பைப்புகளைக் கொடுப்பதில்லை. பம்பு மட்டும் போடுகிறார்கள். வெளியிலிருந்து பைப் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. இதிலே ஒன்றும் அறியாத விவசாயிகள் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். ஏ க்ளாஸ் பைப் என்று சொல்லி பி. கிளாஸ் பைப்பைக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். இதனால் பணம் செலவு பண்ணியும்கூட தரமான பைப்புகள் கிடைக்காத காரணத்தால் அரசாங்கமே இந்த பைப்புகளை சப்ளை செய்தால் தரமான பைப்புகளாகக் கொடுக்க முடிவதோடுகூட நியாயமான விலையிலும் கொடுக்க முடியும். லாண்ட் டெவலப்மெண்ட் பாங்கில் லோன் சாங்ஷன் ஆனவுடன் பைப்புகளை சப்ளை செய்துவிட்டு நேரடியாக அரசாங்கம் லாண்ட் டெவலப்மெண்ட் பாங்கிலிருந்து அந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். இது விவசாயிகளுக்கு உதவிகரமாக இருக்கும். தவறுகள் நடப்பதைத் தவிர்க்க முடியும்.

மழையை நம்பி வாழக்கூடிய பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. அங்கெல்லாம் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தை அமலாக்குவது விவசாயிகளுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதைப்பற்றி நீண்டநாளாகப் பேசிக் கொண்டிரு வருகிறோம். மத்திய அரசில் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நமது தமிழ் நாடு

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து]

பூராவும் கொண்டு வரவில்லையென்றாலும், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, கோவை மாவட்டம் போன்ற இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களிலாவது; மழை இல்லாத காரணத்தால் பயிர்கள் கெட்டுப் போகக்கூடிய பகுதி களிலாவது பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தைக் கொண்டு வர மத்திய அரசை நம்முடைய அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். அதேபோன்று கால்நடை இன்ஷூரன்ஸ் திட்டத்தையும் கொண்டுவர முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற முகத்தான் என்னுடைய சில கருத்துக்களை இந்த அவையின் முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

“ உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்..... ”

என்று ஈராயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே குறள் தந்த வள்ளுவன் சொன்னது மட்டுமல்ல; இன்றைக்குக் கூட “ ஏர் முனையில் பார் முழுதும்..... ” என்ற பண்ணை இசைத்து வருகிறோம். அதே நேரத்தில் இன்று நாட்டிலே இன்னொரு பழமொழியும் இருக்கிறது. “ உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்குக் கூட மிஞ்சாது ” என்பது. ஆனால் இன்றையதினம் விவசாயிகள் கணக்குப் பார்க்கின்ற அளவிலாவது இருக்கின்றார்கள். உண்மையிலேயே மிஞ்சுகிறதா என்பது பிரச்சினை அல்ல; ஆனால் இன்று நிச்சயமாக மிஞ்சுகிறது. விவசாயிகள் கணக்குப் பார்க்கத் தெரிந்து கொண்டார்கள்; அந்த அளவிலே திருப்தி. இன்று விவசாயிகளுக்கான நல்ல தீவிரமான முன்னேற்றத் திட்டங்களை இந்த அரசு ஆக்கி வருகிறது. அதை நான் மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய நாடு விவசாய நாடாக இருந்தும் கூட, பற்றிக் குறையில் இருந்துவருகின்ற தன்மையைப் போக்க தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின்கீழ் நல்ல பல திட்டங்களை அமல் நடத்தியிருக்கிறோம். உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் இன்றைக்கு நெல் உற்பத்தியில் ஐ.ஆர். 8, 20, 22, கருணா, பத்மா, விஜயா போன்ற அழகான பெயர்களை எல்லாம் கொண்ட நெல்லை உற்பத்தி செய்கிறோம். அழகான பெயரோடு கூட இவற்றிலிருந்து அதிகமான மகசூல் கிடைக்கிறது. விவசாயிகள் பெருமைப்படுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குள்ள சில குறைபாடுகளை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஐ.ஆர். 8 நெல் முதல் ஆண்டில் நல்ல மகசூல் கொடுக்கிறது. ஆனால் ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதனுடைய மகசூல் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதைப்பற்றி மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே தஞ்சை மாவட்டந்தான் எல்லோருக்கும் நெல்லையும் அரிசியையும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நேரத்தில் தஞ்சைக்கும் உயர்ந்த விதத்தில் வட ஆற்காடு மாவட்டம் இன்று இருக்கிறது. தஞ்சையில் காலால் மடையைத் தள்ளும் அளவுக்கு நீர் வசதி இருக்கிறது. அதனால் அங்கு உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் விவசாயிகள்

தங்களுடைய வியர்வையை நிலத்தில் பாய்ச்சுகிறார்கள், பல விவசாயிகள் தங்களுடைய ரத்தத்தைப் பாய்ச்சி நீரை எடுத்து நிலத்திற்குப் பாய்ச்சுகிறார்கள். அப்படிப் பாய்ச்சி இன்று உற்பத்தியைப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள். இதெல்லாம் மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். இன்று தமிழகத்திலேயே தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தில் வட ஆற்காடும், செங்கற்பட்டு மாவட்டமுந்தான் முன்னணியில் இருக்கிறது என்பதை உணருகிறபோது, இப்படி உடல் உழைப்பால் விவசாயத்தைப் பெருக்கக்கூடிய இந்த மாவட்ட விவசாயிகளுக்கு அதிகமான சலுகைகள், மானியங்கள், கடன்கள் ஆகியவற்றைக் கொடுத்து அவர்களை நல்ல முறையில் ஊக்குவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இங்குள்ள புள்ளிவிவரங்களைப் பார்க்கும்போது அதிலே மணிலாப் பயிரைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஏறத்தாழ 12 லட்சம் ஏக்கரில் மணிலா பயிர் செய்யப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்தால் இது அந்நியச் செலாவணியைச் சம்பாதித்துக் கொடுக்கும். இது வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு, தெற்கு மாவட்டங்களில் பயிர் செய்யப்படுகிறது. அந்தப் பயிர் செய்கின்ற விவசாயிகளுக்குப் போதிய கடன் உதவிகள், மற்றச் சலுகைகள் இல்லை என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

விவசாயத்தைத் துவக்குவதற்கு முன்பு அந்த விவசாயி தன்னுடைய வீட்டிலிருக்கும் பித்தளைச் சாமான்களை, மனைவியின் நகைகளை கடனுக்காக அடகு வைத்து மணிலாப் பயிர் செய்யும்படியான நிலை இருக்கிறது. பிறகு மண்டிக்காரனிடம் கடன் வாங்கி, அறுவடை செய்து அவர்களிடத்தில் கொடுக்கிற நிலைதான் இருக்கிறதே தவிர, விவசாயிக்கு ஒன்றும் மிஞ்சும் நிலை இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கென்று ஒரு கடன் திட்டத்தை ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். பயிருக்கென்று கடன், உரத்திற்கென்று கடன் ஆகியவற்றை விவசாயத் துறை மூலமாகக் கொடுத்து வசூல் செய்கிற தன்மையை ஏற்படுத்தினால் மணிலாப் பயிர் இன்னும் சீரும் சிறப்புமான முறையில் இருக்கும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன்.

மணிலா அதிகமாக விளையக்கூடிய இடத்தில் வனஸ்பதி தொழிற்சாலை ஆரம்பித்தால் இந்தியா பூராவும் சப்ளை செய்து வசதி பெற முடியும். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அத்தகைய ஒரு தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருப்பதாக அறிகிறேன். அப்படி ஆரம்பிப்பதை மணிலா பயிர் அதிகமாக பயிர் செய்யப்படுகின்ற இடத்தில் அமைக்க வேண்டுமென்று தமிழக அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் இருக்கும் ராணிப்பேட்டை தொகுதியில் நல்லாக என்ற பிரபலமான பண்ணையைப் பற்றிக் கேள்விப் படாதவர்கள் இருக்க முடியாது. அந்தப் பண்ணை நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அதற்கு இப்போது 70 ஏக்கர் நிலந்தான் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றியுள்ள நிலங்கள் தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்குச் சொந்தமான நிலங்களாக இருக்கின்றன. அதைப் பற்றிக்கூட மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு பேசும் போது சொன்னேன். ஆயிரம் ஏக்கருக்கும் அதிகமான இடத்தில் விவசாயிகள் பயிர் செய்து வருகிறார்கள்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

மீதமுள்ள எழுபது ஏக்கர் நவ்லாக் பண்ணைக்கு இருக்கிறது. 500 ஏக்கருக்கு அதிகமாக அந்தப் பண்ணைக்குச் சொந்தமாக ஆக்கவேண்டுமென்று அரசு முயற்சி எடுத்திருக்கிறது. மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு முன்பிருந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் நவ்லாக் பண்ணையை தன் செல்லப் பிள்ளையாகப் பாவித்து வந்தார்கள். அவர்களுக்கு அதில் தனிப்பற்று இருந்தது. அந்தச் செல்லப்பிள்ளையை தாங்களும் தத்து எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதன் வளர்ச்சிக்காக அவர்கள் எடுத்த முயற்சிகளை தாங்களும் தொடர்ந்து எடுத்து அந்தப் பண்ணையை பெரிய தொரு பண்ணையாக ஆக்கி எதிர்காலத்தில் அங்கு ஒரு கல்லூரி அமைக்கும் அளவில் அதைவிரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மணியடிக்கப்பட்டது.

(4) அறிவிப்பு—

பேரவை அலுவல் குறித்து

MR. SPEAKER: I have to make the following announcement to the House regarding the further programme of business for the meeting of the Legislative Assembly as decided by the Business Advisory Committee at its meeting held on 25th March 1972.

31st March 1972 (Friday) .. GOOD FRIDAY—Holiday.

1st April 1972 (Saturday) .. Private Members' Business.

2nd April 1972 (Sunday) .. Holiday.

3rd April 1972 (Monday) .. } Official Bills.

4th April 1972 (Tuesday) .. }

The Assembly will meet on 5th April 1972 (Wednesday) if necessary.

The Assembly will sit as usual from 9 a.m.

பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவடைகின்றன. மீண்டும் பேரவை மாலை 4 மணி அளவில் கூடும். மாலையில் தொடர்ந்து திரு. வகாப் அவர்கள் ஐந்து நிமிடங்கள் பேசுவார்கள்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

[மாலைக் கூட்டத் தொடர்.]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் திரு. பெ. சீனிவாசன் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் மாலை 4-07 அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

(3) 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான நிதிக்கோரிக்கைகள் மீது வாக்கெடுப்பு—
தொடர்ச்சி.

கோரிக்கை எண் 16, வேளாண்மை, மானியக்கோரிக்கை எண். 39—
வேளாண்மை மூலதனச் லெவு—விவாதம்—தொடர்ச்சி.

[1972 மார்ச் 25]

திரு. கே. எ. வகாப் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, காலையிலே நான் நவ்லாக் பண்ணையைப் பற்றி பேசிக்கொண்டு முடிக்க இருந்த நேரத்திலே இருந்ததால் இப்போது அந்தப் பண்ணையைப் பற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அந்தப் பண்ணையை நவீன முறையில் செய்வதற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயிருக்கும் ஆயிரக்கணக்கான நிலத்தை விவசாயிகள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரய்வாரி நிலமாக மாற்றியமைக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட முயற்சியில் ஈடுபட்டிருப்பதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அப்படிப்பட்ட பண்ணைகள் எல்லாம் ஆங்காங்கு நல்ல முறையிலே செயல்படவேண்டும். அங்கே இருக்கின்ற விதைகள் எல்லாம் சில நேரங்களில் கெட்டுப்போகக்கூடிய சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. அதை வைப்பதற்கு சரியாக கிடங்கு இல்லாத காரணத்தால் இது ஏற்படுகின்றது. விதை கெட்டுப்போனால் என்னவாகும் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ஒரு பகுதியில் அந்த விதைகள் வந்து விட்டால், விவசாயிகள் தங்களுடைய உழைப்பைப் பயன்படுத்திய பிறகு, அது கெட்டுப்போன விதையாக இருப்பதால் பயன்தராமல் போய்விடுகிறது. அதனால் அவனுக்கு வர வேண்டிய வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, அந்த விதைகள் விஷயத்தில் மிகவும் கவனத்தோடு இருந்து தக்க தரமான விதைகளை விவசாயிகளுக்குத் தருவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒன்றியங்களுக்கு வரும் விதைகள் நல்ல விதைகளாக இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டை உரங்கள் பாழாகிப்போய் இருக்கின்றன என்று சில நாட்களுக்கு முன்பு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் டை அம்மோனியம் பாஸ்பேட் என்று நினைக்கிறேன். அது பல கிடங்குகளில் இருந்து கெட்டு விட்டது என்று சொல்கிறார்கள். வந்தசுவாசியில் ஏறக்குறைய பல ஆயிரக்கணக்கான மூட்டைகள் வீணாகிப் போய் இருக்கின்றன. கல்லையும் மண்ணையும் கூட சேர்த்து விற்கும் அளவுக்கு நிலைமைகள் வந்திருக்கிறது.

இதற்குக் காரணம் கிடங்கு வசதி இல்லாதது தான். கிடங்கு வசதிகளை ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்படி ஏற்படுத்தித்தந்தால் நல்ல முறையில் செயல்படும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்கிறேன். பழைய காங்கிரஸ் ஆட்சி காலத்தில் உரத்தட்டுப்பாடு இருந்தது. இன்று அந்த மாதிரி உரத்தட்டுப்பாடு வருமோ என்ற அச்சம் இருக்கிறது. 50 ரூபாய் விற்க உர மூட்டை இன்றும் 60 ரூபாய் கூட இன்று வெளி மார்க்கெட்டில் விற்கிறது. உடனடியாக அரசு கண்காணித்து, அதைக் கட்டுப்படுத்தி, உண்மை உழவர்களுக்கு உரத்தைக் கிடைக்கச் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இப்பொழுது வேளாண்மைத் துறையில் டிராக்டர்கள் கடனாகக் கொடுக்கிறார்கள். எல்லோரும் பெர்குஸன் டிராக்டர் வேண்டும் என்று விரும்பிக் கேட்கிறார்கள். ஏனென்றால் அது சேற்றில் உழவதற்கு

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கே. எ. வகாப்]

சாதகமாக இருக்கிறது. அரசாங்கம் சில நேரங்களில் அதை வேறு நாடுகளிலிருந்து கிழக்கு ஜெர்மனி நாட்டிலிருந்து சரியாக பரிசீலித்து வாங்காத காரணத்தினால், பல டிராக்டர்கள் சம்மா இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகள் விரும்பிக் கேட்கின்ற டிராக்டர்களை, விலை கூடுதலாக இருந்தாலும், அதையே வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ரூ. 30,000, 40,000 கொடுத்து எல்லா விவசாயிகளும் டிராக்டர்களை வாங்க முடியாது. ஜப்பான் நாட்டில் சிறிய டிராக்டர்கள், மாடுகளை வைத்து வேலை வாங்கக்கூடிய அளவுக்கு டிராக்டர்கள் வைத்து உபயோகப்படுத்தியிருப்பதை நானே நேரில் பார்த்து வந்திருக்கிறேன். அப்படிப்பட்ட டிராக்டர்களை நம் நாட்டில் அறிமுகம் செய்ய வேண்டும். அல்லது அங்குள்ள கம்பெனியின் ஒத்துழைப்பு பெற்று, இங்கேயே உற்பத்தி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அதிகப்பட்சமாக ரூ. 5,000-க்கு மேல் விலை கொடுக்கப்படாத அளவுக்கு டிராக்டர்கள் செய்கிறார்கள். அதற்கான முயற்சியை இங்கேயும் செய்யுமாறு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களையும், தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய தமிழகத்தில் அரசு அம்மாதிரி டிராக்டர்களை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய திட்டத்தை ஏற்கவேண்டுமென்று என்னுடைய விருப்பத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பயிர் பாதுகாப்பு பற்றி நாம் மிகவும் கண்காணிப்போடு இருக்க வேண்டும். ஏனென்று கேட்டால் உற்பத்தி ஒரு பக்கம் பெறுகிக் நீகாண்டிருக்கிறது. மறு பக்கம் உற்பத்தியாகும் தானியம் அழிகிறது. வெள்ளத்தால் அழிகிறது, புயலால் அழிகிறது, பூச்சிகளால் அழிகிறது. நெற்படி நல்ல கண்காணிப்பு இல்லாத காரணத்தினால் அழிகிறது. 9 இல்லாத காரணத்தினால் அழிகிறது. மிகவும் கஷ்டப்பட்டு பயிர் அர்ய்து, கதிராக வரும்பொழுது எலிகளின் உபத்திரவத்தினால் பெரிய மசழிவு ஏற்படுகிறது. எலிகளின் காரணமாக ஏற்படும் பெரிய அழிவை நம்முடைய அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தவேண்டும். இந்தியா பூராவிலும் ஏற்படுகின்ற தன்மையாக இருக்கிறது அது. லட்சக்கணக்கான எலிகள், கோடிக்கணக்கான எலிகள் வளர்ந்திருக்கின்றன. நான் அதைத் தடுப்பதற்கு ஒரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். நாம் சாதாரணமாக ஆடு, மாடு, கோழிப் பண்ணைகளைத் தான் ஏற்படுத்துகிறோம். ஒரு பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். விஷம் இல்லாத பாம்பாக இருக்க வேண்டும். வேளாண்மைத் துறையில் இது சம்பந்தமாக ஆராய்ச்சி செய்து பாம்புப் பண்ணையை ஏற்படுத்தவேண்டும். எலிகளை சாப்பிடக் கூடிய பாம்புகளாக இருக்கவேண்டும். அப்படி ஒரு பண்ணையை ஏற்படுத்த ஏராளமான பாம்புகளை உற்பத்தி செய்து, விஷப் பல்லை எடுத்து விட்டு, விஷம் இல்லாத பாம்புகளை வளர்த்து எலிகளைப் பிடிக்கவேண்டும். (பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ரொம்ப பயங்கரமாக இருக்கிறது). பாங்காங் நகரத்தில் நான் ஒரு பாம்புப் பண்ணையை பார்த்தேன். விஷத்தை எடுத்து வைத்தியத்திற்கு உபயோகப்படுத்துகிறார்கள். நாம் ஏன் அது மாதிரி ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பது பற்றி சிந்திக்கவேண்டும். எலக்டிரிக் கரெண்டு வைத்து எலிகளை சாகடிக்க ஏற்பாடு செய்தால், மனிதர்கள் சாகக்கூடிய ஆபத்து ஏற்படும். ஆகவே, இதை ஒரு திட்டமாக அரசாங்கம் ஏற்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹெலிகாப்டர் மூலம் மருந்து தெளிப்பது பற்றி விவசாயிகளிடையே பரவலாக அதிருப்தி இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு மிகவும் செலவாகிறது. ஹெலிகாப்டராலும் ஏறி இறங்குகிறது. “பிக்செட்” என்பது நேராக அடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அதனால் பலன் இல்லை. அந்த மூல தனத்தைக் கொண்டு ஹாண்டு-ஸ்ப்ரேயர்களை, கையினால் இயங்கக்கூடிய மின்சார ஸ்ப்ரேயர்களை நிறைய வாங்கி விவசாயிகளுக்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஒரு திட்டத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கிறது).

* திரு. ஜே. எஸ். இராசு : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான வேளாண்மைத் துறை மான்யக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைப் பேச முற்படுகிறேன். நிலமற்றவர்களுக்கு நிலம் வழங்கும் வருவாய்த்துறை, பாசனவசதி அளிக்கும் பொதுப்பணித் துறை, கடன் வழங்கும் கூட்டுறவுத் துறை, உழவர்களுக்கு நேரடியாக உதவி செய்யும் உள்ளாட்சித் துறை ஆகியவற்றின் ஒருங்கிணைந்த சிறப்பான பணிகளால் வேளாண்மைத்துறை சிறப்படைந்து வருகிறது. 1967-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நம்முடைய தமிழகத்தில் மிகச் சிறப்பான முறையில் பணியாற்றிவருகிறது என்பதையும், அதன் மூலமாக உணவுத் துறையில் தமிழகம் தன் நிறைவு பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் மகிழ்ச்சியோடு மனதார நாம் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்.

நம்முடைய விவசாயத் துறையிலே சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் அனைவரும் மிகுபயன்தரும் தானியவகைகள் திட்டம், பல போகப் பயிர்த்திட்டம், பருப்பு வகைகள் பெருவிளைவுத் திட்டம், மலைப் பகுதிகளில் தோட்ட வளர்ப்புத் திட்டம், தரமான விதைகள் உற்பத்தி—விநியோகத் திட்டம், வணிகப் பயிர் வளர்ச்சித் திட்டம், எண்ணெய் வித்துக்கள் மேம்பாட்டுத் திட்டம், தென்னை வளர்ப்புத் திட்டம், முந்திரி வளர்ப்புத் திட்டம், பழ வளர்ச்சித் திட்டம், புகையிலை வளர்ச்சித் திட்டம், வாழை வளர்ப்பில் முனைப்புத் திட்டம், காய்கறிப் பயிர் மேம்பாட்டுத் திட்டம், மண்ணை பண்படுத்தும், பாதுகாக்கும் திட்டம், உரவகை வழங்கல் திட்டம் ஆகிய எல்லாத் துறைகளிலும் மிக சிறப்பான முறையில் கவனம் செலுத்தி பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள். 1971-72-ல் 73 லட்சம் டன் உணவு தானியங்களை விளைவித்த பெருமைக்கு நாம் ஆளாகியிருக்கிறோம்.

அது மட்டுமல்ல, நடப்பு ஆண்டில் 75 லட்சம் டன் அளவுக்கு நாம் குறியீட்டை வகுத்து நல்ல முறையில் பணியாற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக ஒத்துழைப்புத் தருகின்ற சகல தரப்பு அலுவலர்களுக்கும், மற்றும் அந்தத் துறையைச் சார்ந்தவர்களுக்கும் தமிழ் நாடு மக்களின் சார்பாக நம்முடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ள நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

அகஷய பாத்திரம் என்பது மணிமேகலையில் வரக்கூடிய நிகழ்ச்சி. அகஷயபாத்திரம் வைத்திருந்தவர்களின் கவனக்குறைவாலோ என்னவோ தமிழ் நாடு என்ற அகஷய பாத்திரம் வரட்சிப் பாத்திரமாக மாறியிருந்தது. அந்த அகஷய பாத்திரம் இந்தத் தமிழக அரசு கையிலே

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ஜே. எஸ். இராச]

வந்தவுடன், மாண்புமிகு முதல்வர் கையில் வந்தவுடன் அந்த அசுப்ய பாத்திரம் இன்றைய வற்றுத அளவுக்கு நல்ல முறையில் வளர்ச்சி தந்திருக்கிறது. பஞ்சாப் மாகாணம் 40 சதவிகிதம் உணவு தானியத்தை வெளி மாநிலங்களுக்கு அனுப்புவதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. அது போன்று எதிர்க் காலத்தில் நம் தமிழகமும் உன்னத நிலையை அடைந்து, நம்முடைய நாடு வளர்ச்சி அடைவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருப்பதை நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

இந்தச் சூழ் நிலையில் நடைமுறையில் உழவர்களுக்கு இருக்கிற இரண்டொரு சிரமங்களைப் பற்றி தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். தீவிர சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் மானியமாகக் கொடுக்கப்படும் பல சலுகைகள் ஏழை உழவர்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் சென்று சேரத் தக்க அளவுக்கு, மேலும் அந்தத் துறையில் ஊக்கமும், கண் காணிப்பும், கவனமும் தேவை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் வாயிலாக 1967-க்கு முன்பு கிணறு வெட்டு வதற்கும் பம்பு செட்டுகள் வாங்குவதற்கும், ஆயில் என்ஜின்கள் வாங்குவதற்கும் பற்றிய கடன் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படி பணம் தந்தபொழுது, அந்தப் பணம் ஊரில் செல்வாக்கு பெற்றவர்களுக்கு மட்டும், சிறப்புப் பெற்றவர்களுக்கு மட்டும் போய்ச் சேருவதற்கு எப்படி வாய்ப்பு இருந்ததோ, அதே போன்று விவசாயத் துறையில் அந்தத் துறை பரவலாக ஆக்கப்பட்டிருந்தும் கூட, சாதாரண ஏழை எளிய விவசாயிகளுக்கு சில இடங்களில் அந்தச் சலுகைகள், மானியங்கள் முறையாக சேர்க்கப் படாமல் இருக்கிறது என்பதையும் இந்தத் துறையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

குறைந்தபட்சம் இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்களுக்குக் கூட கூட்டுறவு வங்கிகள் கிணறு வெட்டவும், நிலச்சீர்திருத்தம் செய்யவும் நிலவள வங்கிகள் மூலம் தாராளமாகக் கடன் வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமக் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்கள் ஒரு வருடத்திற்குள்ளாக பயிர்ச் செலவு ஆகிற பயிர்க்கடன் தான் தற்பொழுது வழங்கிவருகின்றன. என்னுடைய தொகுதியான பெரம்பலூர் தாலுகாவை எடுத்துக் கொண்டால் நிலவள வங்கி புதிய கிணறு வெட்டுவதற்காக, அல்லது வேறு எந்த காரியத்திற்காகவும் கடன் வழங்குவது இல்லை. அடிக் கிணறு வெட்டுவதற்குத் தான், செகண்டு இன்ஸ்டால்மெண்டாக கடன் வழங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. புதிய கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு கடன் வழங்குவதில்லை. கிராமக் கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்கள் கொடுத்து வந்த கடன்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டன. பெரம்பலூர் தொகுதியில் ஏராளமான நிலங்களில் விவசாயம் செய்ய நிலம் அற்ற ஏழை விவசாயிகளும், பொது மக்களும் அதில் வளர்ச்சி காணுவதற்கு முனைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் கிணறு வெட்டுவதற்குப் பணம் இல்லாமல் போனால், நிச்சயம் எங்கள் பகுதியிலுள்ள விவசாயிகள் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, கிராமக் கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களின் மூலமாகவும் நிலவள வங்கிகளின் மூலமாகவும் கடன் வழங்குவதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. ஜே. எஸ். இராசு]

[1972 மார்ச் 25]

இறுதியாக ஒரு கருத்தைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். பயிர்கள் நோயால் பீடிக்கப்படும்போது, பயிர் பாதுகாப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மருந்து தூவான்கள் வைத்து, தக்க உதவிகள், செய்வதற்கு நிறைய அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள் என்றாலும் கூட, அவர்கள் முறையாக பணியாற்றுவதற்கும், தக்க நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு உதவுவதற்கும் மேலும் அதிகமாக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் கொட்டாரக் குன்று, காரியானூர் இந்த இரண்டு கிராமங்களுக்கும் அருகில் சுமார் ஆயிரம் ஏக்கர்கள் இருக்கின்றன. இந்தக் காட்டிலாகா நிலத்தை நிலம் இல்லாத வர்களுக்கு தரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மேலிருப் பவர்கள் கீழே இருந்து ரிபோர்ட்டு கால்யார் பண்ணினால் சந்தன மரம் முளைக்கிறது. பெரிய செடி கொடிகள் சூழ்ந்துகொண்டு காடாக இருக்கிறது என்று சொல்லி மறுத்து பதில் எழுதி விடுகிறார்கள்.

ஆகவே நிச்சயமாக அது விவசாயிகளுக்குத் தரப்படலாம். ஆனால் அந்த டிபார்ட்மெண்டிலே வேலை வாய்ப்பு குறைந்து போய் விடும் என்று சொல்லி ரிப்போர்ட்டை சரியாக அனுப்பாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, மாண்புமிகு காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தயவுசெய்து கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மருந்து அடிக்கின்ற விஷயம் இன்றைக்கு யூனியன்கள் மூலம் செய்யப்படுகிறது.

ஒவ்வொரு யூனியனிலும் ஒரு இ. ஒ. (அக்டி) இருக்கிறார். அவர், அவருக்குள்ள வேலையை ஒழுங்காகச் செய்கிறார். அப்படிச் செய்தாலும் கூட அவர்களுக்குக் கீழே இருக்கிற கிராம சேவக, மேஸ்திரி போன்றவர்கள் நிச்சயமாக கிராமம் கிராமமாகச் சென்று வேலை செய்யவேண்டுமென்றிருக்கிறது. ஆனால் அவர்கள் அப்படிச் செய்வதில்லை. இன்றைக்கு கிராமத் திலுள்ள விவசாயிகள் எப்படி மருந்து கலப்பது, அடிப்பதென்று தெரியாமல் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, கிராம சேவகுகள், மேஸ்திரி போன்றவர்களை நல்ல முறையில் பயன்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு அந்த மாதிரி விஷயங்களைக் கற்றுத்தர வேண்டுமென்று சொல்லி பேச வாய்ப்பு பளித்ததற்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

* திரு. சோ. அழகர்சாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறைத் திட்டத்தின் மூலம் பொதுவாக நாட்டில் உற்பத்தி பெருகியிருக்கிறது. அந்த அளவிலே இந்தத் துறை அதிகாரிகள் கவனம் செலுத்தி இருக்கிறார்கள் என்று முதலில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். உற்பத்தி எவ்வளவு பெருகி இருக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது. ஆனால் அந்த அளவிற்கு விவசாயிகளின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்படவில்லை. அதற்கு முக்கிய காரணம், அவர்கள் இந்த உற்பத்திக்காக வாங்கக்கூடிய கடன்களும், வட்டிச் சலையும் தான். வாங்கிய கடனை அவர்கள் திருப்பிச் செலுத்த முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் அதிக வட்டியும், குறுகிய காலத்தில் கடனைத் திருப்பிச் செலுத்தவேண்டியிருப்பதும் தான்.

[1972 மார்ச் 25]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

அதற்கு அடுத்தபடியாக, அவர்களின் உற்பத்திக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கப்படவில்லை. அது அனைவருக்கும் தெரியும். உற்பத்தி நேரத்தில் அவர்கள் விற்கவேண்டிதிருப்பதால் அவர்களின் உற்பத்திக்கு அதிக விலை கிடைக்காமலிருக்கிறது.

அதேபோன்று பூச்சி மருந்து அடிப்பது, சாகுபடிச் செலவு ஆகியவை அதிகமாக இருப்பதால், விவசாயிகளுக்கு அதற்குத் தகுந்த விலை உற்பத்திப் பொருள்களை விற்கிறபோது கிடைப்பதில்லை. அதைத்தான் அக்ரோ இண்டஸ்ட்ரீஸ் கார்ப்பரேஷன் சேர்மன் அவர்கள் பேசுகிறபோது சொன்னார்கள்.

அதேபோல பாசன வசதியை எடுத்துக்கொண்டால் மானம் பார்த்த பூமியில் கிணறு வெட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால் 10 ஆயிரம், 20 ஆயிரம் வரை ஆகிறது. கோயம்புத்தூர் போன்ற மாவட்டத்தில் கிட்டத்தட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் வரைக் கூட ஒரு கிணறு வெட்ட ஆகிறதென்று ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார்கள். 10 ஆயிரம் ரூபாய் வாங்குகிறபோது, அதில் ஒரு வருடத்திற்கு வட்டியும், அசலுமாகச் சேர்த்து ஒவ்வொரு வருடமும் கிட்டத்தட்ட 2 ஆயிரம் முதல் 3 ஆயிரம் வரைச் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இந்த அளவில் இப்படி 20 ஆயிரம், 30 ஆயிரம் கடன் வாங்கக் கூடியவர்கள் வருடா வருடம் 2 ஆயிரம், 3 ஆயிரம் என்று கட்ட வேண்டியிருப்பதால் அவர்களுக்கு லாபம் கிடைப்பதில்லை. அதற்காக பாசன வசதியைப் பொறுத்த வரையில் குழாய் கிணறுகள் வெட்டினாலும், அல்லது கம்ப்யூனிட்டி கிணறுகள் வெட்டினாலும் அரசாங்கம் அதைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, மின் கட்டண உயர்வால் இன்றைக்கு விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளார்கள். முன்பு 9 பைசாவாக இருந்தது, இன்றைக்கு அது 12 பைசாவாக உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திரும்பவும் அதை 9 பைசாவாக மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்று சொன்னால் மின்சாரத்துக்காக மட்டும் விவசாயிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் 600, 700 என்று செலுத்தவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் வேறு பல தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டும் மிகவும் சலுகையான கட்டணத்தில் மின்சாரம் கிடைக்கிறது. ஆகவே விவசாயிகளுக்கும் அது குறைக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல, பூச்சி மருந்து தெளிக்கிற விஷயத்தைப் பற்றிப் பல பேர்கள் பேசினார்கள். எரியல் ஸ்ப்ரே வேண்டாம் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. விமானங்கள் மூலம் ஸ்ப்ரே செய்வதற்கு, அதிகமான செலவு ஆகிறது. அதற்குப் பதிலாக கிராமங்களிலுள்ள ஏராளமான படித்த வேலை வாய்ப்பு இல்லாமலிருக்கும் இளைஞர்களுக்கு “பவர் ஸ்ப்ரே” அடிப்பதற்கு நல்ல பயிற்சி கொடுத்து அவர்சனைக்கொண்டு ஸ்ப்ரே செய்யச் சொல்லலாம். அதனால் வேலையில்லாத திண்டாட்டமும் ஒரு வகையில் தீரும். மேலும் எரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் கூட்டுறவு பண்ணைகளில் வேண்டுமானால் ஒரே மாதிரியாக பூச்சி மருந்து தெளிக்கப்படலாம். ஆனால் நம்முடைய நாட்டைப் போன்ற சிறு, சிறு நிலங்களாக உள்ள இடத்தில் இந்த எரியல் ஸ்ப்ரே மூலம் ஒரே சீராக எரியல் ஸ்ப்ரே செய்ய முடியாது.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1972 மார்ச் 25]

அது மட்டுமல்ல எரியல் ஸ்ப்ரேக்கு ஒரு ஏக்கருக்கு 10, 12 ரூபாய் வரை செலவு ஆகிறது, பவர் ஸ்ப்ரேயர் வைத்து அடித்தால் 2 அல்லது 3 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகாது. இது என்னுடைய அனுபவம். அது மட்டுமல்ல. ஒரு 10, 15 ஸ்ப்ரேயரை வைத்து 2 3 நாட்களில் ஒரு கிராமத்திலுள்ள எல்லா நிலங்களுக்கும் பூச்சி மருந்து அடித்துவிடமுடியும். ஆகவே சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பதற்காக “விசைத்தெளிப்பான்களை” உபயோகிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக, 5 ஏக்கர் நஞ்சை உள்ளவர்களுக்கு வரி விலக்கு என்று சொல்லப்பட்டது. நாங்கள் எல்லாம் சந்தோஷப்பட்டோம். ஆனால் உண்மையைப் பார்க்கிறபோது, 2 ரூபாய் தான் வரி விலக்கென்று அளிக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, மேற்கொண்டு தண்ணீர் தீர்வை என்று 10, 15 ரூபாய் வரை வாங்கப்படுகிறது. ஆகவே, எல்லாவற்றிலும் வரி விலக்கு செய்யவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பம்பாயில் பஞ்சு கார்ப்பரேஷன் என்று ஒன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி இங்கே ஒன்று ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளிடமிருந்து அவர்கள் உற்பத்தி செய்கிற பஞ்சை நியாயமான முறையில் வாங்கி, மில்களுக்கு விற்றுத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல உற்பத்திச் செலவை விவசாயிகளுக்குக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, கடன் வசதி முறையில் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன்களை வசூலிப்பதைப் பற்றிக் கூட முன்னாள் அமைச்சர் கே. வி. சுப்பையா அவர்கள் சொன்னார்கள். ஒரு கடன் தொகையை ஒத்திவைக்கிறபோது அதை அடுத்த ஆண்டு வசூலோடு வாங்கக்கூடா தென்றும், கடைசியில் வாங்க வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அதையும் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக ஒரு விஷயம். சிறு விவசாயிகள் என்ற அடிப்படையில் என்னுடைய மாவட்டத்தில் 10, 15 வட்டாரங்கள் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தத் திட்டம் சரியாக செயல்படவில்லை. அதில் 3 கிராமங்களுக்குத் தான் கோழிக் பண்ணை வைப்பதற்கும், மாடுகள் வாங்குவதற்கும் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. இதற்குக் காரணம், நம்முடைய மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களை அங்கே நடந்த ஒரு விழாவிற்கு அழைக்கவில்லை என்பதால் அந்தப் பகுதிக்குக் கடன் கொடுக்கப்படவில்லை என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இதற்கான மத்திய சர்க்காரின் மானியத் தொகை செலவுமிக்கப்படாமலிருக்கிறது. ஆகவே, அந்தப் பணம் பூராவும் அங்கேயுள்ள சிறு விவசாயிகளுக்கும் பயனளிக்கச் செய்யப்படவேண்டும் என்று சொல்லி பேச வாய்ப்பு கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்து முடிக்கிறேன்.

திரு. கு. காமாட்சி : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நமது மாநிலத்தில் பெருவாரியான மக்கள் இன்றைக்கு விவசாயத்தில் ஈடுபட்டதனால் நமது மாநிலம் உணவு உற்பத்தியில் இன்றைக்கு இந்தியாவிலேயே முதல் தர மாநிலமாக உணவு உற்பத்தியில் விளங்குகிற அளவிற்கு வந்திருக்கிறதென்றால் அதற்குக் காரணம் அந்த அளவிற்கு நாம் அதிக அக்கறையை விவசாயத்தில் செலுத்தி வருகிறோம் என்று சொல்லிக் கொள்வேன்,

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கு. காமாட்சி]

விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வேளாண்மைத் துறையில் உள்ள அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பல சலுகைகளைத் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாரும் மறந்து விட முடியாது.

உணவு உற்பத்தியில் நாம் இன்றைக்கு நிறைவு பெற்றிருக்கிறோம். முன்பு அண்டை அயல் மாநிலங்களிலிருந்து உணவிற்காக எதிர்பார்த்த நிலை போய் இன்றைக்கு நாம் உபரி ஆகவே உற்பத்தி செய்யும் அளவிற்கு வளர்ந்திருக்கிறோம். அது நம்முடைய அரசு வேளாண்மைத் துறையில் எவ்வளவு தூரம் அக்கறை செலுத்துகிறது என்பதைக் காட்டுகிறது.

அரிசி உற்பத்தியில் 1972-ம் ஆண்டில் 54 லட்சம் டன் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். 1973-ல் 55 லட்சம் டனாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். அதேபோல் 17 லட்சம் டன் எதிர்பார்க்கப்பட்டு இன்றைக்கு 1973-ல் 17½ லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்ய இருக்கிறோம். பருப்பு வகையில் 2 லட்சம் டன் உற்பத்திச் செய்யக்கூடிய அளவுக்கு நாம் திறமை பெற்று விளங்குகிறோம்.

விவசாயத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், இன்னும் நல்ல முறையில் செயல்படுவதற்கு உதாரணமாக இந்த மிகுபயன் தரக்கூடிய விதைகளைப் பயன்படுத்தும் திட்டத்தை மற்றும் பல இடங்களில் விஸ்தரிக்கவேண்டும். 1966-67-ல் ஏறத்தாழ 5½ லட்சம் ஏக்கரில் அந்தப் பயிர் வகைகள், மிகு பயன் தரும் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டன. ஆனால் 1967-68-ல் ஏறத்தாழ 12½ லட்சம் ஏக்கர் அளவுக்கு அது உயர்த்தப் பட்டிருக்கிறது. 1968-69-ல் 17 லட்சம் ஏக்கரில் விளைவிக்கப்பட்டது. 1969-70-ல் 30½ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. 1970-71-ல் ஏறத்தாழ 49½ லட்சம் ஏக்கரில் பயிரிடப்பட்டது. இன்றைக்கு நாம் அந்த பயிர் வகையை இன்னும் அதிகமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறோம்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பல போக பயிர் திட்டம், ஒரு போக நிலத்தை இரு போக நிலமாகவும், இரு போக நிலத்தை மூன்று போக நிலமாகவும் மாற்றியிருப்பது. இந்தத் திட்டம் ஒரு முன்னோடியானத் திட்டம். பெருமைப்படக் கூடியத் திட்டம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அந்தத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு சில இடங்களைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். அதிலே திருச்சி மாவட்டத்திலே பழைய நஞ்சை நிலங்கள் நிறைய இருக்கின்றன; அவைகளை எல்லாம் சேர்க்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். உய்யக்கொண்டான், கட்டளை கால்வாய்ப் பகுதிகள் பழைய நஞ்சைப் நிலப்பகுதிகளாகும். நல்ல வளமான நிலங்கள் அவை. அவைகளை இந்தத் திட்டத்திலே சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்குத் தண்ணீர் இல்லை என்று வேண்டுமானால் ஒரு குறை சொல்லலாம். என்னைப் பொறுத்த வரையில் தஞ்சைப் பகுதியில் நிறைய தண்ணீர் செலவழிக்கப்படுகிறது. என்பதை நான் கூறிக்கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அங்குள்ளவர்கள் தண்ணீரைக் கொஞ்சம் சிக்கனமாகப் பயன்படுத்தினால், அதனால் மீதமாகும் தண்ணீரை மேல் பகுதியிலே பழைய நஞ்சை நிலங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும். அதற்கு இப்போது இருக்கின்ற மேல் அணியில் ஒரு ரெகுலேட்டர் வைத்து பாசனத்தை ஒழுங்கு படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசு இதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கு. காமாட்சி]

[1972 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சிறந்த முறையிலே பணியாற்றுவதால்தான் நாம் விவசாயத்திலே நல்ல முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளோம். விவசாயிகளுக்கு நல்ல ஊக்கம் அளிக்கப்படக்கூடிய வகையில் பல காரியங்கள் செய்யப்படுகின்றன. இன்றைக்கு விவசாயிகள் எல்லோரும் டிராக்டர்கள் கொண்டு உழுது பழக்கப்பட்டுவிட்டார்கள். ஒரு ஊராட்சிக்கு இன்றைக்கு ஒரு டிராக்டர் தான் இருக்கிறது. அது போதாது. கூடுமான வரையில் நஞ்சைப் பகுதியிலே ஒரு டிராக்டர் ஒரு நாளைக்கு 10 அல்லது 15 ஏக்கர் தான் உழ முடிகிறது. அதனால் அங்கே இருக்கின்ற எல்லா ஏக்கர் நிலங்களையும் உழுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் இல்லை. ஆகவே, கூடியவரையில் ஒரு யூனியனுக்கு 2 அல்லது 3 டிராக்டர்களாவது கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய நாட்டிலே பெரும்பகுதி நிலங்கள் மானாவாரியாக இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு நீர் வேண்டுமானால், அதற்கு போதுமான பாசன வசதி கிடையாது. கிணறுகள் வெட்டி, பாசனம் செய்வதற்கும் $\frac{1}{2}$ ஏக்கர், 1 ஏக்கர், 2 ஏக்கர், 3 ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கக்கூடியவர்களால் முடியவில்லை. காரணம் செலவு அதிகமாகிறது. அவர்களுக்கு இருக்கின்ற பொருளாதார நெருக்கடியில் அது அவர்களுக்குச் சாத்தியப்படவில்லை. ஆகவே, 10 அல்லது 15 ஏக்கர் நிலங்களுக்கு ஒரு குழாய்க் கிணற்றை அரசாங்கமே அமைத்துத் தந்து, அதற்குத் தண்ணீர் வரியை வசூலிக்கின்ற ஒரு ஏற்பாட்டினை செய்தால் நலமாக இருக்கும். விவசாயிகளுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையிலே இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல உரம்..... (மணி அடிக்கப்பட்டு, அடுத்த உறுப்பினர் பேசுவதற்கு அழைக்கப்பட்டார்).

* திரு. மூ. மாரிமுத்து : தலைவரவர்களே, இந்த மன்றத்திலே வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, அதிலே என்னுடைய ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

சென்ற ஆண்டு இந்தியாவிலேயே நாம் உணவு உற்பத்தியில் முதல் இடம் பெற்றிருக்கிறோம். அந்த நிலையை அடைந்திருப்பதற்கு ஒரு பகுதியிலே போதிய பருவ மழையும், இன்னொரு பகுதியிலே விவசாய பெருங்குடி மக்களின் ஒத்துழைப்பும் தான் காரணமாகும். அதற்கடுத்த படியாக, வேளாண்மைத் துறையில் பணி செய்கின்ற அதிகாரிகள் உரிய காலத்தில் உரம், விதைகள், பூச்சிக்கொல்லி மருந்துகள் ஆகியவை கொடுத்து விவசாயிகளை ஊக்கப்படுத்தியதுமாகும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளையும், அதற்குக் காரணமாய் இருந்த வேளாண்மைத் துறை அமைச்சரவர்களையும் நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

குறிப்பாக இந்தத் துறை நல்ல முறையில் செயல்படவேண்டுமென்றால் வேளாண்மைத் துறை உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து பிரிந்து விடுவதுதான் நல்லது. ஏனென்றால் இன்றைக்கு எதற்கெடுத்தாலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் பணிபுரிகின்ற விவசாய அதிகாரிகள் அலுவலர்கள், தனியாகச் செயல்பட முடியாமல், சேர்மனையும், பி.டி.ஓ.வையும்

1972 மார்ச் 25]

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

கலந்துகொண்டுதான் செய்ய முடிகிறது. போகவும் முடிகிறது. அதனால் வேலை தடைபடுகிறது. ஆகவே இந்தத் துறையை உள்ளாட்சித் துறையிலிருந்து பிரித்து, செயல்படச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அப்படி தனியாக அமைக்கப்படுகின்றபோது இந்தத் துறையிலே பணி புரிகின்ற மேஸ்திரிகள், ஃபீல்டுமென், சி.டி.ஐ. போன்ற அலுவலர்களுக்குப் போதுமான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். இதைப் பற்றி நான் பலமுறை இந்த மன்றத்திலே கூறியிருக்கிறேன். கீழ் நிலைகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு, மற்றத் துறைகளில் இருக்கின்றவர்களுக்கு எப்படி பணி முறைகள் வரையறை செய்யப்பட்டு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறதோ, அதேபோன்று வரைமுறை செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். இப்போது அது மாதிரி கொடுக்கப்பட்டால் இருக்கிறது. இது பற்றி இந்த மன்றத்திலும் சொல்லியிருக்கிறேன். சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளிடமும் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆகவே, இன்றைக்கு, கீழ் நிலையில் பணியாற்றக் கூடியவர்களுக்குக் குறிப்பாக சி.டி.ஐ. போன்றவர்களுக்கு முதல் நிலை கிராம சேவக்குகளுக்குக் கொடுக்கப்படுவது போல் சம்பளம் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேமாதிரி இந்தத் துறையிலே பணியாற்றுகின்ற பட்டதாரிகளுக்கும், பதவி உயர்வு பெற்றவர்களுக்கும் ஒரு பாகுபாடு சம்பளத்திலே இருக்கிறது. மற்றத் துறைகளிலே உள்ளவர்களுக்கு இந்தப் பாகுபாடு இல்லை. குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால் வருவாய்த் துறையில் ஒருவர் எழுத்தராக வந்தால் அவர் டிப்டி கலெக்டர் வரை வந்து, அவருக்குச் சம்பளம் சம்பளமும் பெறலாம். ஆனால் இந்தத் துறையிலே இருக்கின்றவர்களுக்குள் ஒரு பாகுபாடு இருக்கிறது. ஒரு பாரபட்சம் காட்டப்படுகிறது. கீழ் நிலையிலிருந்து பிரமோஷனில் வரக்கூடியவர்களுக்கு 350 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் அதே பதவியில் இருக்கின்ற பட்டதாரிகளுக்கு 450 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்தக் குறைபாட்டினைப் போக்க, பாரபட்சமான நிலை நீக்கப்பட ஒன் மேன் கமிஷனுக்கு இதை அனுப்பி, அவர்கள் அளிக்கின்ற பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கடந்த இரண்டு வருட காலமாக இந்தத் துறையிலே பணி புரியக்கூடிய பட்டதாரிகளை அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாகக் வேண்டுமென்று கோரிக்கை கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதை அரசாங்கம் பரிசீலித்து டாக்டர்கள், எஞ்சினீயர்களுக்கு எப்படி அரசிதழ் பதிவு செய்யப்படுகிறதோ, அதேபோன்று இவர்களையும் அரசிதழ் பதிவு பெற்றவர்களாகச் செயல்படுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தத் துறையிலே 5 ஆண்டு காலம் பதவி வகித்தவர்களுக்குக்கூட அரசிதழ் பதிவு செய்யப்படவில்லை. ஆகவே, இவர்கள் விஷயத்தில் பாரபட்சம் காட்டவேண்டாமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சாயில் கன்சர்வேஷன் சப் அலிஸ்டெண்ட் இருக்கிறார்கள். இவர்கள் காலே 7 மணி முதல் மாலை 5, 6, மணி வரை நல்ல முறையில் வேலை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் உரிய காலத்தில் பதவி உயர்வு கொடுக்கவேண்டும்; ஊதியமும் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. மூ. மாரிமுத்து]

[1973 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக விவசாயத்தில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்படுவதற்குப் பரிசீலி செய்யவேண்டும். கிராமந்தோறும் விளம்பரப் பலகைகள் வைக்கப்பட வேண்டும். அந்த போர்டில், எந்தெந்தக் காலத்தில் என்னென்ன பயிர் செய்யலாம், எந்தப் பயிருக்கு எந்த உரம் போடலாம்; எப்போது போடலாம், எந்த பருவத்தில் பூச்சி மருந்து அடிக்கலாம் என்பன போன்ற விபரங்களை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் அமைக்கப்படுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அது நல்ல பலன் தரும் திட்டமாக இருக்கும் என்ற என்னுடைய கருத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று இன்றைக்கு விவசாயத் துறையில் பல ஆராய்ச்சிப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. விளம்பரப் பிரிவுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அவற்றை எல்லாம் நல்ல முறையில் சினிமாப் படங்களாக எடுத்து நியூஸ் ரிலீஸ் மூலம் கொடுத்தால் மக்களுக்கும் பல விஷயங்களைத் தெரிந்துக் கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படும்.

மலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் சம்பந்தமாக சென்ற ஆண்டு நான் சொன்னேன். அந்தத் திட்டத்திற்குக் கூட கடந்த மாதம் அனுமதி வழங்கப்பட்டது. மாவட்ட விவசாய அதிகாரி, உதவி தோட்டக்கலை அதிகாரி பதவிகள் எல்லாம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். திட்டத்திற்குப் பணம் அனுமதி கொடுக்கிறபோது வருட ஆரம்பத்திலேயே கொடுத்து விட வேண்டும். வருடக் கடைசியில் வந்தால் அதற்காக ஒதுக்கப்பட்ட தொகையை நல்ல முறையில் செலவிடக்கூட முடிவதில்லை.

குறிப்பாக கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால் கடன் வசதி சரியாகக் கொடுப்பதில்லை. கிணறு வெட்டுவதற்கோ, உரத்திற்கோ, பூச்சி மருந்துக்கோ கொடுக்கப்படுகிற உதவி காலாகாலத்தில் கிடைத்தால்தான் மிகவும் பயனுடையதாக இருக்கும். பம்பு செட்டுக்குக் கடன் கொடுப்பதைக் கூட நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் தடையை நீக்கி கடன் கொடுக்க வசதி செய்யவேண்டும். அடுத்தாற்போல மின்சாரத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இங்கில்லை. இல்லாவிட்டாலும் இத்துறை இயக்குநர் இங்கே இருக்கிறார். அவர் மின்சார வாரியத்தில் ஒரு உறுப்பினராகவும் இருப்பதால் மின்சார பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனுக்குடன் மின்சாரத்துறை கணைக்கஷன் கொடுக்கும்படியாகக் கவனித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது).

*திரு. எம். முத்தையா : தலைவர் அவர்களே, 1972-73ஆம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன்.

வேளாண்மைத் துறையில் நமது தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றுள்ளது. என்றாலும் அதில் ஒரு சில குறைகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லித்துக் கொள்கிறேன். நாட்டில் உள்ள முன்னேற்றத்தைப் பார்க்க கிராமத்தின் முன்னேற்றத்தைத் தான் பார்க்க வேண்டும். கிராமங்கள் முன்னேறியிருக்கின்றன என்றால் அந்த நாடு முன்னேறியிருக்கிறது என்று அறிஞர்கள் சொல்வார்கள்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. எம். முத்தையா]

இன்றைக்கு எந்தத் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தாலும் முதலாவதாக நகர்ப்புறங்களுக்குத்தான், முன்னால் இருந்த சர்க்காரும் கிராமங்களைக் கவனிக்கவில்லை, இப்போது இருக்கிற சர்க்காரும் ஏதோ' கவனிக்கிறதே தவிர, இன்னும் சரியான முறையில் கவனிப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. இன்னும் பல கிராமங்களில் சாலை வசதி கிடையாது. இந்த நாட்டுக்கு கிராமங்கள்தான் முக்கியம். அங்கே உழைக்கின்றவர்களால்தான் இன்றைக்கு நகரத்தில் உள்ளவர்களால் நாகரிகமாக வாழ முடிகிறது. இங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் கிராமத்தில் உள்ளவர்கள் தான் சாப்பாடு போடுகிறார்கள். ஜப்பான் போன்ற சிறிய நாட்டில், எந்த அளவுக்கு விவசாயத் துறையில் முன்னேற்றம் கண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகத் தெரிந்து கொள்கிறோம். அந்த முறையில் கிராமத்தில் உள்ள விவசாய மக்களிடம் அக்கறை கொண்டு, கிராமங்கள் முன்னேற வேண்டும். கிராம மக்கள் முன்னேற வேண்டும் என்று திட்டங்கள் வகுத்தால்தான் நன்மை அளிக்கும். ஒளவை சொல்ல வில்லையா, வரப்புயர நீர் உயரும், நீர் உயர நெல் உயரும், நெல் உயர குடி உயரும், குடி உயரக் கோன் உயரும் என்றார்கள். விவசாயத்தில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தால்தான் நமது நாடு முன்னேற முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அரசாங்கத்தில் இன்று நிலவள வங்கிகள் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து உதவ அதிகமாக உதவுகிறார்கள். ஆனால் நிலவள வங்கிகளா, வளவள வங்கிகளா என்கிற முறையில்தான் அவை இயங்கி வருகின்றன. கோவில்பட்டியில் ஒரு நிலவள வங்கி இருக்கிறது. அதை வைத்துத்தான் சொல்கிறேன். சாதாரணமாக நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு, கீழ் மட்டத்தில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அவற்றினால் எவ்விதப் பயனும் இல்லை. லோனுக்கு அப்பினை செய்தால், வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டு 13 வருஷம் கேட்கிறார்கள். அதைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தால் முன்னால் இருந்தவர் களுடைய கையெழுத்து வேண்டும் என்கிறார்கள். அவர்கள் ஏதோ கையெழுத்துப் போட பயப்படுகிறார்கள். இதனால் நடுத்தர விவசாயிகளுக்கு எல்லாம் லோன் கிடைப்பதில்லை. இதற்காகத்தான் நாங்கள் முன்பே சொன்னோம், 1968-ல் பாஸ் புக் முறை கொண்டுவந்து விட வேண்டும் என்று. பாஸ் புக்கில் எத்தனை ஏக்கரா, எத்தனை சென்ட் நிலம் இருக்கிறது என்று குறிக்கப்பட்டு, அதிக அளவு அவர்களுக்கு எவ்வளவு லோன் சாங்ஷன் என்பதையும் குறித்துவிட்டால் தேவைப்பட்ட போது வாங்கிக்கொள்ள வசதியாக இருக்கும்.

விமானம் மூலமாக பருத்தி சாகுபடிக்கு மருந்து தெளிக்கப்படுகிறது. அந்த வட்டார பஞ்சாயத்து யூனியன் சேர்மன், பஞ்சாயத்துத் தலைவர் அல்லது அந்த வட்டாரத்தில் உள்ள மிகப் பிரபலமானவர்களுடைய ஞாறு எக்கராவுக்கு மேல் மருந்து தெளித்துப் போகிறார்களே தவிர, சாதாரண விவசாயிகளுடைய நிலத்திற்குத் தெளிப்பது இல்லை. அது மட்டுமல்ல, யூரியா உரம் 25½ ரூபாய்க்குக் கொடுக்கிறார்கள். அதைப் பளாக்கில் 50 ரூபாய்க்கு விற்கிறார்கள். ஆக இன்றைக்கு வசதி உள்ளவர்கள்தான் பயன் அடைய முடிகிறதே தவிர சாதாரண நடுத்தர விவசாயிகள் எல்லாம் பயன் அடைய வழியில்லை. நடுத்தர விவசாயிகளும் கூட பயன் அடைகிற முறையில் நம்முடைய திட்டங்களை அரசு செயல்படுத்த முன்வரவேண்டும்.

[திரு. எம். முத்தையா]

[1972 மார்ச் 25]

மேலும், விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களை எடுத்துச்செல்ல அங்கங்கே சாலைகள், சாலைகளில் பாலங்கள் இல்லாத காரணத்தினால் கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவை எல்லாம் சரியான முறையில் கவனிக்கப்படாத காரணத்தினால் “என்ன ஐயா, இவங்க வந்துதான் என்ன செய்து விட்டார்கள்? இராமன் ஆண்டால் என்ன, இராவணன் ஆண்டால் என்ன” என்கிறார்கள். இதுபோன்ற சோர்வுகள் வராதிருக்க கிராமச் சாலைகள், பாலங்கள் ஆகியவற்றைப் போட வேண்டும்.

விவசாயிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து இதுபோல கிராமங்களை முன்னேற்றம் செய்வதற்கு இந்த அரசு பல திட்டங்களை வகுக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக்கொண்டு, பேச வாய்ப்பளித்த தலைவருக்கு நன்றி கூறி விடை பெறுகிறேன். வணக்கம்.

[திரு. செ. கந்தப்பன் தலைமை]

திரு. த. சோனையா : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டுக்கான விவசாய மானியக் கோரிக்கையை நான் முழு மனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

தமிழ்நாடு ஒரு காலத்தில், பர்மாவையும், மற்ற பிற நாடுகளையும் உணவுக்காக எதிர்பார்த்து நோக்கிக்கொண்டிருந்தது. அந்த நிலைமையை மாற்றி, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினுடைய அறிவுலக மேதை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு இந்த நாட்டிலே தன்னிறைவு பெற்று, நமக்கு மட்டுமல்ல, மற்றவர்களுக்கும் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு உணவுத் துறையில் நாம் பெற்றிருக்கிறோம். தன்னிறைவு பெறுவதற்கான தகுதியையுண்டாக்கியவர்கள் தமிழர்கள், தமிழக அரசு என்று சொல்வதில் நான் பெருமைப்படுகிறேன்; பூரிப் படைகிறேன். அதற்காக இந்த அரசை நான் மிகவும் பாராட்டுகிறேன்.

குறிப்பாக, உணவுப் பிரச்சனியில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பஞ்சை மாவட்டம் என்றும், தஞ்சை மாவட்டத்தை நோக்கித்தான் படையெடுத்து வாழ்நாளைக் கழிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையை உடையது எங்கள் மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாகும். எங்கள் மாவட்டத்தைப்பற்றி விவசாய அமைச்சர் அவர்களுக்கே நன்கு தெரியும். ஆகவே, எங்கள் மாவட்டத்திற்கு விசேஷ சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இராமநாதபுரம் மாவட்டம்தான் மிகவும் பின்தங்கிய மாவட்டம் என்று கிராமப்புறங்களில் கூடச் சொல்வார்கள். இந்த மாவட்டத்திற்குத் தமிழக அரசு செய்தது போக, செய்ய வேண்டியவை இன்னும் நிறைய இருக்கின்றன. அவைகள் அனைத்தும் செய்யப்படவேண்டும் என்று கிராம மக்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

நீண்ட நெடுங்காலமாக புறக்கணிக்கப்பட்ட மாவட்டம் இராமநாதபுரம் மாவட்டமாகும். இது அத்தனை கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும் தெரியும். எனவேதான் அந்த மாவட்டத்திற்கு விவசாயத் துறையில் மூலமாக விசேஷமான சலுகைகள் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றைக்கு அந்த மாவட்டத்தில் வைகை பாசனம் உள்ள இடங்களில் வாழை, அதுவும் நாட்டு வாழை பயிரிடுகிறார்கள். அதுவும் தவிர மோரிஸ், மற்றும் இதர வாழைகளுக்கு அரசு சலுகைகள் தந்திருக்கிறது.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. த. சோனையா]

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அந்த மாதிரியான சலுகைகள் தரப்படவில்லை. இனியாவது அந்தச் சலுகைகளைத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த வாழை பயிரிடுவதில் விவசாயிகள் அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் அரசு அதற்கு கடன் உதவி செய்வதாகத் தெரியவில்லை. நாட்டு வாழைக்குக் குறைந்த பட்சமாக ஏக்கரா ஒன்றுக்கு ஆயிரம் ரூபாயாவது கடன் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயம். வாழை பயிராகி பயன் தரக்கூடிய நேரத்தில், சித்திரைப் புயலில், அதைச் “சித்திரைச் சுழி” என்று சொல்லுவார்கள். சிக்கி வாழை மரங்கள் வேரோடு சாய்த்து விடும் நிலைமை ஏற்படுகிறது. அரும்பாடுபட்டு பயிரிட்ட விவசாயிகளுக்கு இதனால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இன்ஷூரன்ஸ் மூலமாக அவர்களுக்குச் சலுகை அளிக்கும் வகையில் நஷ்டத்தை ஈடு செய்யும் வகையில் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு விவசாயம் அங்கே அதிகமாக செய்யப்படுகிறது. கரும்பைப் பிழிந்து சாறெடுத்து வெல்லமாக்கி, மதுரை மார்க் கெட்டுக்கு வருகிற நேரத்தில் வெல்லத்தின் விலை குறைந்து விடுகிறது. அந்த வெல்லத்தை விற்ப்பு வந்த மூன்று மாதங்கள் கழிந்த பிறகு அந்த வெல்லத்தின் விலை மூன்றுமடங்கு அதிகமாக உயர்ந்து விடுகிறது. இதனால் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் முதலிலேயே குறைந்த விலைக்கு வெல்லத்தை விற்பதால், நிறைய நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் நெல் அறுவடையாகும்போது எப்படி அரசாங்கம் கொள்முதல் செய்து வைத்துக்கொண்டு, பின்னர் விநியோகம் செய்கிறதோ, எப்படி நெல் விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமலிருக்க நெல்லுக்கு ஒரு விலை நிர்ணயித்து அதை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறதோ, அது போலவே வெல்லத்தையும் அரசாங்கமே தக்க விலை கொடுத்து வாங்கி, மூன்று மாதம் கழித்து பிறகு விற்கும் அரசுக்கும் இழப்பு இருக்காது, விவசாயிக்கும் நஷ்டம் ஏற்படாது. முதலில் 10 ரூபாய்க்கு விற்கின்ற வெல்லம் நிச்சயமாக 20 ரூபாய்க்கு பின்னர் விற்கும். மற்றும், கொடிகால், பருத்தி, தென்னை போன்ற பயிர்களுக்கெல்லாம் இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்பு முறையை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். சில நேரங்களில் புயல் வந்தாலும், பெரு வெள்ளம் வந்தாலும் முதலில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைத்தான் தாக்குகிறது. எங்கள் பகுதி விவசாய மக்கள் ஏற்கெனவே கெட்டுப்போய் நொந்து இருப்பவர்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு அரசாங்கம் பயிர் இன்ஷூரன்ஸ் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டும். பயிர் நன்றாக விளைந்து வருகிற நேரத்தில் சாவியாகப் போய் விடுகிறது. ஆகவே இன்ஷூரன்ஸ் முறையில் நஷ்டஈடு கொடுத்து, இராமநாதபுரம் மாவட்ட விவசாயிகளை ஆதரிக்க வேண்டுமென்று அன்போடு கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. ப. முத்துசாமி : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, விவசாய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையில் குறிப்பாக உணவுத் தானியங்கள் உற்பத்தி செய்வதிலே தமிழகம் தன்னிறைவு பெற்றிருக்கிற

[திரு. ப. முத்துசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

கருத்தை எல்லோரும் சொன்னார்கள். விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்காக பொறுக்கு விதைகளைக் கொடுத்தது மட்டுமல்ல; விவசாயிகள் விரும்பிய வண்ணம் நல்ல விளம்பரங்களை வாடுவோலி மூலமாகவும், பிற வகையிலும் செய்து, பொறுக்கு விதைகள், உர உபயோகம் இவற்றை நல்ல முறையில் விளம்பரம் செய்து உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். பூச்சி மருந்து தெளித்தல், உர உபயோகம் ஆகியவற்றை விவசாயிகள் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடியவாறு விளம்பரப்படுத்தி, நல்ல முறையில் உழைத்ததன் காரணமாக இந்தப் பெரிய வெற்றியை தேடித் தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நல்ல உற்பத்தியை உருவாக்கியிருந்தாலும் விவசாயிகளுக்குள்ள கஷ்டங்கள், இன்னும் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் ஆகியவை பல இருக்கின்றன என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள்.

விவசாயிகளுக்கு இருக்கின்ற சங்கடங்களை நாம் தினைத்தினம் பார்க்கிறோம். அதில் முக்கியமானது என்னவெனில் கூட்டுறவு வங்கிகளில், எளிதான முறையில் கடன் பெறுவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு வங்கியின் மூலமாக கடன் பெறுகிற திட்டத்தின் அடிப்படையில் அடிக்கிணறு வெட்ட, மோட்டார் பம்பு செட் வாங்க கடன் கிடைப்பதில்லை. இவ்வளவு ஆழம் வெட்டவேண்டுமென்று திட்டம் இருக்கிறது. கடன் பெறுவதில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன. அதைச் சீர்படுத்தாததன் காரணமாக கடன் தக்க தருணத்தில் பெற முடியாமல், கிணறு வெட்ட முடியாமல் மோட்டார் பம்பு செட் வாங்க முடியாமல் அவதிப்படக்கூடிய நிலைமைகள் உண்டாகின்றன. அரசாங்கம் இதைக் கவனித்து உடனடியாகச் செய்து தரவிட்டால் உற்பத்தித் தடைப்படும்.

இன்றைக்கு விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி கொண்டுவருகிற நேரத்தில், விவசாயிகள் எழுதப் படிக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் உள்ள கர்ணம், வில்லேஜ் முன்சீப் போன்றவர்கள் கொடுக்கின்ற கணக்கை வைத்துத்தான் அரசாங்கம் வரி விதிக்கின்ற நேரத்தில் சரியான முறையில் அமையாது என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். விவசாயிகளுக்குக் கடன் தர வேண்டுமென்றால் தனிப்பட்டா வேண்டும் என்கிறார்கள். கிராம அதிகாரிகள் அதை எளிதில் செய்து கொடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகளின் நிலைமை அல்லல்படுவதாய் இருக்கிறது. இன்றைக்கு விவசாயம் முன்னேற வேண்டுமென்றால் பாசனம் மிகவும் முக்கியமானது. பல இடங்கள் வறண்ட பகுதியாக இருக்கின்றன. ஆழமான கிணறுகளை வெட்டினாலும் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் இரண்டு மோட்டார் போட்டு தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். மதுரை மாவட்டத்தில் பழனி, வேடசந்தூர், திண்டுக்கல் போன்ற இடங்களில் சில திட்டங்களை மேற்கொள்ள வேண்டும். ஆங்காங்கே சிறு சிறு குட்டைகளை (பாண்ட்ஸ்), ஏற்படுத்தித் தண்ணீரைத் தேக்கி வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். சிறுசிறு ஓடைகளை ஏற்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு செய்வதன் மூலமாக அந்தப் பகுதிகளில் விவசாயத்தைப் பெருக்க முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். ஆகவே, சிறு சிறு குட்டைத் திட்டங்களை அமைத்துத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. ப. முத்துசாமி]

விவசாயிகள் முன்னேற வேண்டுமானால் கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற சாதாரண விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய எல்லா சலுகைகளையும் தர வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் விவசாயத்திற்குத் தேவையான கருவிகளை வாங்கித் தர வேண்டும். கம்பர்லஸ் போன்ற கருவிகளையும், மற்றும் நல்ல உரம் அளித்தல், பொறுக்கு விதைகள் அளித்தல், பூச்சி மருந்து தெளித்தல் போன்ற காரியங்களில் உதவி செய்வதோடு, அவர்களுக்குக் கொஞ்சம் சலுகைகளையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்படிச் செய்வதன் மூலமாக நிச்சயமாக இன்றைக்கு அதிகமாக உற்பத்தியைச் செய்ய முடியும். இதற்கு அரசாங்கம் வேண்டிய வழி வகைகளைச் செய்து தர வேண்டும். கிராமப் புறத்தில் இருக்கிற விவசாயிகள் சாதாரண ஏழை விவசாயிகள் 100-க்கு 90 சத வீதம் அவர்களுக்கு நம் அரசு கைகொடுத்து உதவி செய்து வருகிறது. இந்த அரசு இன்னும் நல்ல காரியங்களைச் செய்து வருகிறது. அந்தக் காரியங்கள் எல்லாம் வலிவடையத்தக்க வகையிலே விவசாயிகளுக்கு இருக்கிற சங்கடங்களை சிரமங்களைப் போக்கி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வேளாண்மைத் துறையில் முன்னேற்றம் காணவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எஸ். முருகையன் : மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களே, மாண்பு மிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தின்முன் வைத்திருக்கக்கூடிய மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த நாட்டினுடைய முக்கியமான ஒரு துறை இந்த வேளாண்மைத் துறை ஆகும். வேளாண்மைத் துறையிலே விவசாயிகளுக்கு மிக முக்கியமாக சிறந்த விதைகள், பாசன வசதிகள், உரிய நேரத்திலே கடன் வசதிகள் கொடுப்பதிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்திக்கொண்டு வருகிறது இந்த அரசு. இந்த அரசு சிறந்த முறையிலே செயலாற்றிக் கொண்டு வந்தாலும் விவசாயிகளுக்கு இருக்கக்கூடிய ஒருசில குறைகளை இந்த நேரத்திலே எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டமான வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் உணவு உற்பத்தியிலே நல்லதொரு சிறந்த சாதனையை ஏற்படுத்தியிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதிகப்படியாக உணவு தானியத்தை உற்பத்தி செய்தாலும் உற்பத்தி செய்வதிலே குறிப்பிட்ட ஒரு ஏக்கர் நிலத்திலே அதிகமான அளவு உற்பத்தி செய்வது வட ஆர்க்காடு மாவட்டம்தான். வட ஆர்க்காடு மாவட்டம் ஒரு ஏக்கருக்கு 15 மூட்டை நெல் உற்பத்தி செய்கிறது என்றால் தஞ்சை மாவட்டத்திலே அதைவிடக் குறைவாகத்தான் உற்பத்தி செய்கிறார்கள். மத்திய அரசிலிருந்து இதற்காக பரிசுகள் கொடுக்கிறார்கள். சென்ற ஏழு, எட்டாண்டுக் காலமாக அந்தப் பரிசைத் தொடர்ந்து பெற்றுக்கொண்டு வருகிறது. அங்கேயுள்ள விவசாயிகள் மிக அதிகமாக கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தியிலே ஈடுபடக்கூடியவர்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[திரு. எஸ். முருகையன்]

[1972 மார்ச் 25]

ஒரு ஏழை விவசாயி தனக்கு இரண்டு ஏக்கர் நிலம் மட்டும் இருந்தாலும் அந்த நிலத்தின் மதிப்பு இரண்டாயிரம் ரூபாய் தான் இருந்தாலும் அதற்கு நான்காயிரம் கடன் வாங்கியாவது உடனடியாக கிணறு வெட்டுவான், கிணறை வெட்டி இறைவைப் பாசனம் செய்து உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே செயலாற்றிக்கொண்டு வருகிறார்கள்.

மின்சாரத் துறையிலே தமிழகம் பூராவும் ஏறக்குறைய நான்கரை லட்சம் பம்பு செட்டுகள் இருந்தாலும் ஏறக்குறைய 1 லட்சம் பம்பு செட்டுகள் வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே தான் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தியிலே அதிகக் கவனம் செலுத்தக்கூடிய விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய காலத்திலே சிறந்த விதைகள் வழங்குவதிலே காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. விதைப்பண்ணைகளிலிருந்து வரக்கூடிய விதைகளாக இருந்தாலும் சரி, வேறு யாராவது உற்பத்தி செய்து வட ஆற்காடுக்கு அனுப்பக்கூடிய விதைகளாக இருந்தாலும் சரி, சிறந்த விதைகளாக இல்லாத காரணத்தினாலே விவசாயிகள் பல தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

பாசன வசதிகளைப் பொறுத்த வரையிலும் விவசாயிகள் தொல்லைகளை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே பெரிய ஆற்றுப் பாசனம் இல்லாத மாவட்டம். இருக்கின்ற ஆறுகளை வைத்துக்கொண்டு பாசன வசதிகளைச் செய்து உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் பாசன வசதிகள் அதிகமாகச் செய்வதற்கு சாத்தியக் கூறுகள் இருந்துகொண்டு இருக்கின்றன. சமுதாயக் கிணறுகள் அதிகப்படுத்தப்படலாம். எதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேன் என்று சொன்னால் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வறட்சி ஏற்பட்ட நேரத்திலே அரசாங்கத்திலே இது போன்ற பாசன வசதிகளுக்காக உதவி செய்தார்கள்.

எங்களுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் அப்பொழுது அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவராக இருந்த டி. வி. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் பத்து சமுதாயக் கிணறுகளை வெட்டிச் செய்தார். அதற்கு மொத்தம் செலவான தொகை ஒன்றே கால் லட்சம் ரூபாய் தான். ஒன்றேகால் லட்சம் ரூபாயில் பத்து சமுதாயக் கிணறுகளைத் தோண்டி இன்றைய தினம் நானாறு, ஐநாறு ஏக்கர் நிலங்கள் பாசன வசதி பெறக்கூடிய சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு கிணறுக்கு பதினாறு ஆயிரம் ரூபாய் செலவழித்து அந்தக் கிணற்றிலிருந்து 67 ஏக்கர் பாசன வசதி பெறுகிறது. எனவே வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சமுதாயக் கிணறுகளை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

செங்கை மாவட்டத்திலே சமுதாயக் கிணறு வெட்டினார்கள். ஆளுநர் அவர்களும் சென்று பார்த்து சினிமா படம் எல்லாம் எடுத்தார்கள். பாசன வசதிக்காகச் செலவு செய்த ரூபாய் எவ்வளவு என்று பார்க்கிறபோது அந்தச் செலவிலே நாலில் ஒரு பங்குகூட செலவில்லாமல் எங்களுடைய பகுதியிலே வெட்டப்பட்டிருக்கிறது. வட ஆற்காடு மாவட்டத்தில் சமுதாயக் கிணறுகள் வெட்டுவதற்கு நிறைய சாத்தியக் கூறுகள்

1972 மார்ச் 25]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

இருக்கின்றன. வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எங்கள் பகுதிக்கு வந்து சுற்றிப் பார்த்து இன்னும் அதிகப்படியாக ஏற்படுத்த தனியாக முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சாத்தனூர் அணைக்கட்டுப் பகுதியிலே ஏறக்குறைய 21 ஆயிரம் ஏக்கர் பாசனம் பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆயக்கட்டுப் பகுதி 21 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆகும். ஆனால் பாயக்கூடிய பகுதி 23 ஆயிரம் ஏக்கர் ஆகும். இருந்தாலும் ஆயக்கட்டிலே சேர்ந்த பகுதியில் 3 ஆயிரம் ஏக்கர் 4 ஆயிரம் ஏக்கர் இன்னும் பாசன வசதி பெறாமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி நான் பொதுப்பணித் துறை பற்றிப் பேசும்பொழுதே பிசியிருக்கிறேன். விவசாயிகளுக்குச் சரியான முறையில் தண்ணீர் கிடைப்பதற்கு முயற்சி செய்வது பொதுப்பணித் துறையாக இருந்தாலும், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதால்தான் நான் சொல்கிறேன். இதை மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

செய்யாற்றுப் பகுதியிலே சாகுபடி செய்வதற்கேற்ற ஆற்றோரங்கள் இருந்தாலும் அரிப்பு ஏற்படுகிறது. அப்படிப்பட்ட குறைகளையெல்லாம் போக்க எங்கெங்கு அரிப்புகள் ஏற்படுகிறதோ அங்கங்கு ரிவட்மெண்ட் கட்டுவதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் முயற்சியெடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைச் செய்வதற்கு பஞ்சாயத்திலே பணம் இல்லை. சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலங்கள் எல்லாம் உற்பத்தியில்லாமல் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எனவே உடனடியாக அதைத் தடுக்கவேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்து ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடத்திற்கு அனுப்பவேண்டிய சூழ்நிலை இருந்துகொண்டிருக்கிறது. திருவண்ணாமலைப் பகுதியில் இரண்டாயிரம், மூவாயிரம் மணிவாழ்வு வந்தது என்றால் குறிப்பிட்ட மூன்று, நான்கு வியாபாரிகள் சேர்ந்துகொண்டு பாகம் போட்டுக்கொண்டு குறைந்த விலைக்கு எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். இதனால் விவசாயிகளுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. எந்த நோக்கத்திற்காகக் கொண்டு வரப்பட்டதோ அது நிறைவேற்றக்கூடிய சூழ்நிலையிலில்லை. ஒழுங்கு முறை விற்பனைக் கூடம் தேவையில்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இருக்கவேண்டியதுதான். ஆனால் அதே நேரத்திலே அங்கே தான் சென்று விற்பனைக்குமென்று கட்டாயப்படுத்தினால் நியாயமான விலை கிடைக்காமல் பெரிய வியாபாரிகள் லாபம் அடையக் கூடிய சூழ்நிலை தான் ஏற்படும்.

விசைத் தெளிப்பான்கள் சரியான முறையிலே எந்த ஒன்றியத்திலேயும் பயன்படுவதில்லை. ஆங்காங்கு அருகில் இருக்கிற அரசினர் தொழில் பயிற்சிப் பள்ளியிலே மராமத்துச் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். விவசாயிகளுக்கும் 15 நாட்கள் அல்லது 1 மாதம் என்ற அளவிலே பயிற்சி அளிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால்தான் எந்த நோக்கத்திற்காக அவை வழங்கப்பட்டனவோ அந்த நோக்கம் பலன் அடையத்தக்க சூழ்நிலை ஏற்படும். எந்த ஒரு ஒன்றியத்தை எடுத்துக்கொண்டாலும் 15 விசைத் தெளிப்பான்கள் இருக்கிறது என்றால் 3, 4 தான் வேலை

[திரு எஸ். முருகையன்]

[1972 மார்ச் 25]

செய்யும். பெரிய தொகை இதற்காக ஒன்றும் ஒதுக்க வேண்டியதில்லை. இந்தத் துறையிலே இருப்பவர்கள் ஒழுங்காகச் செயல்படச் செய்வதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும்.

கடைசியாக பாசன வசதிக்காக எரித் தண்ணீரைப் பயன்படுத்தும் பொழுது சிக்கனமாக செலவழிக்கின்ற வகையிலே அக்கறை செலுத்த வேண்டும். சிக்கனமாகச் செலவழிக்கக்கூடிய முறையிலே விவசாயிகளுக்குச் சொல்ல அமைச்சர் அவர்கள் வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூறிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தினை நம்முடைய முதல்வரவர்கள் நல்ல முறையிலே செயல்படுத்துவதால் இன்றையதினம் இந்திய உப கண்டத்திலேயே அரிசி உற்பத்தியில் தமிழ் நாடு தலைசிறந்து நிற்கிறது. அதேபோல ஒவ்வொரு துறையிலேயும் விவசாயத்தைப் பொறுத்த வரையில் நம் மாநிலம் எல்லா மாநிலங்களையும் விட நல்ல வளர்ச்சி பெற்றிருக்கிறது. பற்றாக்குறையாக இருந்த இந்த மாநிலம் இன்றைய தினம் உபரி மாநிலமாக ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது நம்முடைய அரசின் நல்ல முயற்சிகளால்.

இந்த நேரத்திலே நம் மாநிலத்தில் விளையும் கரும்பைப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நம்முடைய மாநிலத்திலே கரும்பு இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்பு எந்த அளவிற்குப் பயிரிடப்பட்டதோ அதைவிடக் குறைவாகத்தான் இப்பொழுது பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது 2.48 லட்சம் ஏக்கரில் தான் பயிரிடப்பட்டிருக்கிறது. கிடைக்கும் சர்க்கரையின் அளவு 9.91 டன் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் கரும்பைப் பற்றி இன்னும் நாம் பழைய முறையிலேயே நிற்கிறோம். புதிய ரகங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. மாநிலத்தில் 15 சர்க்கரை ஆலைகள் இருக்கின்றன. அந்த ஆலைகளின் எந்தப் பகுதிலாவது இந்தப் புதிய கரும்பு பற்றி எந்த அளவிற்கு விவசாயிகளிடத்தில் பரப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று பார்த்தால் ஆலையிலிருக்கும் நிர்வாகிகளுக்கே, பல ஆலைக்காரர்களுக்குத் தெரியவில்லை. நம்முடைய நாட்டிலே சிறந்த நிர்வாகம் நடைபெறும் என்னுடைய பகுதியிலிருக்கின்ற சக்தி சர்க்கரை ஆலைக்காரரைக் கேட்டபொழுது இந்தப் புதிய 6,806, 62,175, 1288, 1295, 1305, 6405 போன்ற புதிய ரகங்களைப் பற்றி நான் அவர்களிடம் கேட்டபொழுது அவர்கள் எங்களுக்கே அவைகளைப் பற்றி அதிகம் தெரியாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சரது உரையிலாவது அதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தேன், அதிலும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. வேளாண்மைத் துறையில் ஒரு சிறிய குறிப்பைக் கொடுத்தார்கள். அதிலும் விளக்கமாக எந்தக் குறிப்பும் இல்லை. இப்பொழுது கோ. 419 கரும்பு.....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : தலைவரவர்களே, உறுப்பினரவர்கள் சொல்கின்ற அந்தப் புதிய திட்டக் கரும்புகளெல்லாம் இன்னும் பல மாவட்டங்களிலேயும் மாதிரிப் பண்ணைக்கு அனுப்பி

1972 மார்ச் 25]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

ஆராய்ச்சியில் இருக்கிறது. அதன் முழு விவரமும் இந்த ஆண்டு முடிந்து அடுத்த ஆண்டுக்குள் பயிரிட ஏற்பாடு நடந்துகொண்டிருப்பதால்தான் அதனுடைய தரம் என்ன, அதனுடைய சக்தி என்ன என்பது ஆராய்ச்சி செய்து முடிவுறாமல் இருப்பதால்தான் சேர்க்கப்படவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : தலைவரவர்களே, அமைச்சரவர்களின் விளக்கத்திற்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்தக் கரும்பிலே நாம் அவசியம் புதிய முன்னேற்றத்தைக் காண வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது கரும்பு 419-க்கு 12 மாதங்கள் ஆகின்றன. 6,806, எட்டு மாதத்தில் வெட்டலாம் என்று குறிப்பிடுகிறார்கள். நானும் பயிர் செய்து பார்த்தேன். 8 மாதங்களிலே அரைத்தால் நல்ல சர்க்கரை வருகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான புதிய ரகங்களைப் பற்றி நம்முடைய அரசு எல்லா விதமான முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கரும்புக்குக் கொடுக்கப்படும் விலை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. இப்பொழுது 80 ரூபாயிலிருந்து 85 ரூபாய் வரையில் கொடுப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இந்த விலை ரெகவரி பேசிவிலை நிர்ணயிக்கப்படுவதாகச் சொல்லுகிறார்கள். இந்த ரெகவரியில் ஆலைக்காரர்கள் சொல்வதைத் தான் கேட்கிறோம். உதாரணத்திற்கு என்னுடைய பகுதியில் உள்ள ஆலையை எடுத்துக்கொண்டால் இப்பொழுது 11-க்கும் அதிகமாக ரெகவரி கிடைக்கிறது. ஆனால் கடைசியாக ஆண்டு முடிவில் 9.4 சதவீதம் தான் ரெகவரி என்று சொல்கிறார்கள். இந்த 9.4 சதவிகிதத்தை மினிமம் என்ற நிலையிலேதான் எடுத்துக்கொண்டு 85 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்த ரெகவரியைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக அரசு 'செக்' ஏற்படுத்தவேண்டும். எல்லா ஆலைகளிலும் நம்முடைய அரசு அலுவலர்கள் இருந்து ஒவ்வொரு மாதமும் என்ன ரெகவரி என்று கண்டுபிடித்து அந்தந்த மாதத்திலே அறைக்கும் கரும்புகளுக்கான ரெகவரி பேசிவிலை அரசு விலை நிர்ணயித்திருக்கிறதே அந்த விலை கொடுக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயம் ஒன்றை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த கேன் செல் ஃபண்டைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கரும்புத் தொழிற்சாலை இருக்கும் பகுதிகளுக்கு சாலை மேம்பாட்டுத் திட்டம் வகுத்து கரும்பு தீர்வையிலிருந்து இதற்குச் செலவு செய்யப்படுகிறது. இது ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 கோடி ரூபாய் வருகிறது. ஆனால் இதிலிருந்து சாலை மேம்பாட்டுக்காக அளிக்கப்படும், ஒதுக்கப்படும் தொகையோ மிக மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. 33 லட்சம் தான் ஒதுக்கப்பட்டு, 40 கிலோ மீட்டர் தான் நீளமுள்ள சாலைகள் புதிதாக அமைக்கப்படும் என்று கூறுகிறார்கள். ஆனால் நமக்குக் கிடைக்கின்ற இந்த 2 கோடி ரூபாயில் ஒரு பாதியையாவது ஒதுக்கி இந்த ஆலைகள் இருக்கும் பாகங்களிலேயுள்ள சாலைகளை விரைவில் மேம்படுத்தி விட்டால் பின்னால் இதற்கு மிகமிகக் குறைவாகத்தான் செலவாகும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஏ. எம். இராஜா]

[1972 மார்ச் 25]

மற்றொரு விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த கேஸ் செஸ் பண்டிதனால் அமைக்கப்படும் சாலைகளை ஹைவேசிலும் எடுத்துக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள். ஒன்றியங்களிலும் நாங்கள் பராமரிக்க முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே கூட நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் வந்து 7 இலட்சம் ரூபாயில் போடப்பட்ட சாலையைத் திறந்து வைத்தார்கள். திறந்து இப்பொழுது 3 ஆண்டுகள் ஆகிறது. அந்தச் சாலை இப்பொழுது மறுபடியும் அந்தப் பக்கத்திலேயிருக்கும் விவசாயிகளால் ஆக்ரமிக்கப்படுகிறது. அந்தச் சாலை பழுதுபட்டு, அதைக் கவனிக்க ஆள் இல்லாமல் தூர்ந்து போகிறது. இப்படி 7 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்தும் அந்தச் சாலையைச் சரியாகப் பராமரிக்காத காரணத்தினால் அவை பழுதடைகின்றன. கேஸ் செஸ் நிதியிலிருந்து போடப்படும் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அத்தனை சாலைகளுமே அனாதைப் பிள்ளைகளாக இருக்கின்றன. அவைகளை ஹைவேஸ் டிபார்ட்மெண்டிடம் ஒப்படைத்து அதற்கான ஒரு தொகையை ஒதுக்கி கேஸ் செஸ் பண்டிதரிருந்தாவது கொடுத்து, அந்தப் பராமரிப்பை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தென்னை, வாழையைப் பற்றிச் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தென்னை, வாழையைப் பார்த்தால், நான் நாடு பூராவும் சுற்றுகிறேன். அவைகளுக்கு நிறைய நோய் விழுந்திருக்கிறது. அதை ஒழிக்க தென்னைக்கு ஒரு புழுவை (Parasite) விடவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு நாங்கள் குரல் எழுப்பினால் விடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் யாரும் கவனிப்பதில்லை. வாழைக்கும் நோய் வருகிறது. குட்டை வாழை என்பது ஏற்றுமதி செய்யக்கூடிய திட்டத்தின் கீழ் வருகிறது. அதற்கு எங்கே பார்த்தாலும் அதனுடைய இலைகள் வரண்டு வரண்டு இருக்கும். டைதேன் அடித்துப் பார்த்தாலும் சாக மறுக்கிறது. எனவே அதற்குப் புதிதாக மருந்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மற்றொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். மஞ்சள் நிறைய விளைகிறது. பவானி, கோபி, ஈரோடு பகுதிகளில் மஞ்சள் நிறைய விளைகிறது. அது ஒரு ஏற்றுமதி பொருள். அதற்கு இது வரையிலும் விவசாயக் கல்லூரியிலே ஒரு ஆராய்ச்சித் துறை இல்லை. மஞ்சளுக்கு எவ்வளவு உரம் இட வேண்டுமென்று தெரியாது. மஞ்சளுக்கு நோய் வந்தால், சாதாரணமாக வைத்தியர்கள் எதற்கும் ஒரு பச்சையிலைத் தண்ணீரைக் குடிக்கச் சொல்வார்களே அதைப் போல இந்த இலாக்காவின்னர் டைதேன் அடி என்று சொல்கிறார்கள். அடித்துப் பார்க்கிறோம். அதற்கும் அது போவதில்லை. இந்த ஆண்டு எங்கே பார்த்தாலும் மஞ்சளுக்கு நோய் வந்து பாதி விளைச்சல்தான் வந்திருக்கிறது. எனவே இதற்காக உடனடியாக ஆராய்ச்சித் துறையை ஏற்படுத்தி, உடனடியாக இந்த நோயை நிவர்த்திப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகளை காண வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மஞ்சளில் சில நேரங்களில் தழை நன்றாக இருக்கும். ஆனால் கீழே கிழங்கு இருக்கிறதே அந்தக் கிழங்குக்கு நோய் வந்து கிழங்கு பூராவையும் சாப்பிட்டு விடுகிறது. அதற்கும் ஏதாவது வழிவகைகளைக் காண வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு சேனைக் கிழங்குக்கு வரக்கூடிய நோயைப் போக்குவதற்கும் மருந்து கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

திரு. அ. சின்னசாமி : சட்டப் பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களின் சீரிய உழைப்பின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்ட இந்த மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுவதிலே மகிழ்ச்சியும், பூரிப்பும் அடைகின்றேன்.

ஏறத்தாழ பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சி நடந்த நேரத்தில் அரிசிக்காகத் தமிழ்நாட்டிலேயிருக்கும் மக்கள் பட்ட கஷ்டத்தை அனைவரும் அறிவார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு இங்கேயிருக்கும் மாண்புமிகு கலைஞர் அவர்களும், அமைச்சர் பெருமக்களும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் நல்ல முயற்சியின் காரணமாக இன்றைய வீதிகளிலேயெல்லாம் அரிசியோ அரிசி என்று விற்பதைப் பார்க்கிறோம். விவசாயப் பெருங்குடி மக்களின் ஆர்வம் தான் இதற்கையே முன்னேற்றங்கள் ஏற்படுவதற்குக் காரணமாக இருந்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் நண்பர்களும், காங்கிரசிலே பெரியவர்கள் என்று சொல்பவர்களும் வீடு வீடாகச் சென்று அரிசி, நெல்லை ஏன் பயிரிடுகிறீர்கள், கரும்பு பயிரிடுங்கள் போதும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். நாங்கள் செல்லும்பொழுது 3 படி போடுங்கள் என்று கேட்பார்கள். இங்கே ஏழை மக்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் தெரியவில்லை, நகர்ப்புறங்களில் இருப்பவர்களுக்குத் தான் எல்லாவிதமான வசதிகளையும் செய்கிறார்கள் என்று தூண்டி விட்டார்கள். அதையெல்லாம் தாங்கிக்கொண்டு மாண்புமிகு அமைச்சர்களும், அதிகாரப் பெரு மக்களும் எடுத்துக்கொண்டு நல்ல முயற்சியின் காரணமாகத் தான் பசுமைப் புரட்சி ஏற்பட்டு இன்றைய தினம் உணவு வகையிலே முன்னேறியிருக்கிறோம்.

இருந்தாலும், அத்தகைய மாற்றத்தை ஏற்படுத்திய விவசாயப்பெருங்குடி மக்களுக்கு நாம் போதுமான அளவுக்கு, மகிழ்ச்சி கொள்ளுகின்ற அளவுக்கு வசதிகளைச் செய்தோமா, வாய்ப்புகளைத் தந்தோமா என்று பார்த்தால் போதுமான அளவுக்கு இல்லை.

குறிப்பாகவும், சிறப்பாகவும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களில் ஏறத்தாழ 80 சதவிகித மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு மற்றவர்களைப் போல் வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மின்சார வாரியத்தின் சார்பாக அரிசனை மக்கள் இருக்கின்ற பகுதியில் எல்லாம் மின் விளக்குக்கு எந்தவிதக் கட்டணமும் வசூலிக்கக்கூடாது. மின்சாரத் துறை அமைச்சரும், மாண்புமிகு டாக்டர் அவர்களும் முயற்சி எடுத்து எங்கெங்கு ஏழை அரிசனை மக்கள் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்களோ அவர்கள் மோட்டார் வைத்திருந்தால் மோட்டாருக்கான செலவை அரசாங்கமே ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

என்னுடைய பகுதி உடையார்பாளையம் பகுதி எல்லா வகையிலும் பிற்போக்கான பகுதியாகும். ஏற்கெனவே வேறு மானியத்தில் பேசிய போது இரண்டு திட்டங்களைக் கேட்டிருக்கிறேன். டி. பனூரில் விக்சிர மங்கலம் என்ற ஊரில் மருதை ஆற்றுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்திவிட்டால் ஏழாயிரம் விவசாயப் பெரு மக்கள் பயன்பெறுவார்கள். இந்த ஆண்டு வேறு எந்த ஆண்டையும் விட மழை பெய்தும் வறட்சிதான் இருக்கிறது. பெய்த மழை ஓடையிலே ஓடிவிட்டது. ஆற்றிலே ஓடிவிட்டது. அந்த நீரையெல்லாம் நல்ல முறையில் பயன்படுத்தும் வகையில் ஏரிகளையும், குளங்களையும் வெட்டி சீரமைத்தால் உள்ளபடியே பலன் தரக்கூடியதாக இருக்கும் என்று கூறிக் கொள்ளுகிறேன்.

[திரு. அ. சின்னசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

என்னுடைய மாவட்டத்தில் விவசாயக் கல்லூரி ஒன்று அவசியம் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

*திரு. பொன். சொக்கலிங்கம் : மாண்புமிகு பேரவைமாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1972-73-ம் ஆண்டு வேளாண்மைத் துறை மானியத்தை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற வாய்ப்புப் பெற்றமைக்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கடந்த 20 ஆண்டு காலக் காங்கிரஸ் ஆட்சிக்குப் பின்னால் இந்த நாட்டில் வறுமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்பதற்காக நம்முடைய தானைத் தலைவர் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சியை ஏற்படுத்தியதன் காரணத்தால் இன்றையதினம் ஏழை எளிய விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர், மூன்று ஏக்கர், நான்கு ஏக்கர் வைத்திருக்கக்கூடிய சிறு விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள், குறிப்பாக சிதம்பரம் வட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய அத்தகைய சிறு விவசாயிகள் சிறந்த முறையில் விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்கள். ஐ.ஆர். 8, 20, பத்மா போன்ற உயர்ந்த ரக விதைகளைக் கொண்டு சிறந்த விவசாயத்தைச் செய்து நாட்டின் உற்பத்தியைப் பெருக்கி வருகிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு ஏக்கரில் சராசரி ஏறத்தாழ 3,000 கிலோ அளவு நெல் உற்பத்தி செய்யலாம் எங்கள் பகுதி விவசாயிகள் செய்து காட்டியிருக்கிறார்கள். நானும் ஒரு விவசாயி—அப்படி ஒரு நல்ல விவசாயத்தை பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் காட்டிய வழியில் நின்று செய்து ஏறத்தாழ இந்த ஆண்டு முதல் போகத்தில் பத்மா என்ற நெல்லை விவசாயம் செய்து 3,000 கிலோ அளவுக்குக் கண்டுமுதல் செய்திருக்கிறேன். பின்னால் இரண்டாம் போகத்தில் ஐ.ஆர். 20 நெல் பயிரிட்டு ஏறத்தாழ 2,400 கிலோ கண்டுமுதல் செய்திருக்கிறேன். இப்படி விவசாயிகள் உற்பத்தியைப் பெருக்க தமிழக அரசு பெருமளவு ஊக்கம் கொடுத்தாலும் ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய இ.ஓ. (அகரி) என்று சொல்லக்கூடிய விவசாய ஆராய்ச்சி யாளர்கள் அந்தந்தப் பகுதிகளுக்குச் சென்று தங்களின் பணியைத் தரமான முறையில் செய்ய ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தில் தன்னிறைவு பெற அரசு மானியங்களை வழங்கினால் மட்டும் போதாது; டிராக்டர்களைக் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; பசுந்தான் உரம் கொடுத்தால் மட்டும் போதாது; விவசாயிகளுக்குப் பூச்சி மருந்து அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். அந்தப் பூச்சி மருந்து களை தனியார் கம்பெனிகளில் வாங்குகின்ற நேரத்தில் சில பல நேரங்களில் அந்த மருந்துகள் தரமான மருந்துகளாக இருப்பதில்லை. மாதிரிக்குக் காண்பிக்கின்ற பூச்சி மருந்துக்கும் பிறகு அனுப்புகின்ற பூச்சி மருந்துக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. அவர்கள் அனுப்புகின்ற பூச்சி மருந்து சரியாக வேலை செய்வதில்லை. ஹெலிகாப்டரில் சென்று அந்த மருந்தை அடித்தாலும் அதனால் பலன் ஏற்படுவதில்லை. இதனால் நம்மை எதிர்க் கிறவர்கள், இந்த அரசுக்கு எதிராக இருக்கக்கூடியவர்கள் போய் இதைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்கிற நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, பூச்சிமருந்து

1972 மார்ச் 25]

[திரு. பொன் சொக்கலிங்கம்]

தயாரிக்கும் ஒரு தொழிற்சாலையை வேளாண்மைத் துறை மூலமாக நம்முடைய அரசே உருவாக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயப் பகுதிகளில் இருக்கக்கூடிய விவசாய அதிகாரிகள் ஆங்காங்கு விளைச்சல் நடந்திருக்கின்ற இடங்களுக்குச் சென்று நன்றாக அதிகப்படியாக விளைவித்தவர்களுக்குப் பரிசு கொடுப்பதற்காகத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது 4 சென்ட், 5 சென்ட் நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுக்காமல், ஒரு ஏக்கர், 3 ஏக்கர், 5 ஏக்கர் என்று வைத்து அதிலே அதிகப்படியாக விவசாயம் செய்தவர்களை மகசூல் கண்டவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து பரிசு வழங்க முடிவு செய்தால் மேலும் அதிகமாக உற்பத்தியைப் பெருக்க விவசாயிகள் முனைவார்கள் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கடந்த கால காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆட்சியின்போது—சிதம்பரம் வட்டத்தில் உள்ள மிராநூர் வண்டராயன்பட்டு ஆகிய இரு இடங்களில் விவசாயிகள் உழுது வந்த நிலத்தை வாங்கி விதைப்பண்ணை வைத்தார்கள். அந்த இரண்டு விதைப் பண்ணைகளிலும் அடிக்கடி வெள்ளாற்று வெள்ளத்தால் தண்ணீர் வந்துவிடுவதால் தரமான விதைகளை உற்பத்தி செய்ய முடியாது நம்முடைய அரசுக்கு அது லாபம் தராத நிலையில் இருக்கிறது என்று கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிகாரிகள் அதுபற்றிப் பார்த்து ஆராய்ந்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நஞ்சை நிலங்களைச் செம்மைப்படுத்துவதற்காக நம்முடைய அரசு விவசாயத் துறை மூலமாக ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகத் தரப்படுகின்ற பணம் அந்தந்தப் பகுதிகளில் நஞ்சை நிலங்களை விவசாயிகள் செம்மைப்படுத்தி இருக்கிறார்களா என்பதைப் பார்த்து அறிய விவசாய இலாகா மூலமாக ஒரு அதிகாரியை அனுப்பி பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அந்த நிலங்களை எல்லாம் உண்மையிலேயே எந்த அளவுக்குச் செம்மைப் படுத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் விவசாய உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியும். இன்றைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தரமான பாமனி உரத்தைத் தஞ்சை மாவட்டத்தில் உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். தரமான பூச்சி மருந்தைத் தயாரிக்கவும் விவசாயத் துறை மூலமாக ஒரு தொழிற்சாலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. கோவை செழியன் : தலைவர் அவர்களே, வேளாண்மைத் துறை மானியத்தின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இவ்வளவு பெரிய மானியத்திலே 5 நிமிஷ காலத்திலே எல்லாக் கருத்துக்களையும் சொல்லுவது என்றால் அது முடியாத காரியமாகும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : ஏழு நிமிடங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

திரு. கோவை செழியன் : அதிலே கூட முடியாது. ஆகவே, கொஞ்சம் கருணை கூர்ந்து சில நிமிட நேரம் அதிகமாகத் தரவேண்டுமென்று தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோவை செழியன்]

[1972 மார்ச் 25]

இன்றைக்கு இந்த நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயம் செய்கிறவர்கள் எவ்வளவு கேவலமான நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் எல்லாம் அறிவோம். இந்த நாட்டில் முதுகெலும்பு விவசாயிகள் என்று சொல்லுகிறோம். அந்த முதுகெலும்பு போன்றவர்கள் மத்தியில் ஒரு ஒற்றுமை இல்லாமல் அவர்களால் போட்டி போடுவதற்கு வசதி இல்லாத நிலையில் இந்த நாட்டில் மட்டுமல்ல, எந்த நாட்டிலும் அப்படித்தான் இருக்கிறார்கள். இவ்வளவு பெரிய சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு ஒற்றுமை இல்லாத காரணத்தால் உலகத்தில் இருக்கும் எல்லா அரசியல்வாதிகளும் விவசாயிகள் தலையிலேதான் கை வைக்கிறார்கள்.

சமீப காலத்தில் டெல்லியில் ஒரு பட்ஜட் போட்டார்கள். அதிலே பெர்டிலைசர், பம்பு செட் மோட்டார் போன்று விவசாயிகள் பயன்படுத்தக் கூடிய பொருள்களின் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு விவசாயிகள் என்ன பாவம் செய்தார்கள்? தொழிற்சாலை வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் எவ்வளவு தொழிற்சாலை வேண்டுமானாலும் வைத்துக் கொள்ளலாம். அவர்கள் வரியைக் கட்டினாலும் கூட வருமானத்தை ஏராளமாகச் சம்பாதிக்கிறார்கள். அவர்கள் ஆண்டுக்குக் கோடிக்கணக்கில் ரூபாய் சம்பாதிக்கலாம். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கர் தான் வைத்துக் கொள்ளலாம். அதற்கு மேல் அவனால் வைத்துக் கொள்ள முடியாது. விவசாயிகள் வெள்ளைவேட்டி கட்டக்கூடாது. விவசாயி நல்ல சாப்பாடு சாப்பிடக்கூடாது. விவசாயிகள் தங்களுடைய குழந்தைகளைக் கல்லூரிக்கு அனுப்பக்கூடாது என்ற நிலையிலே இன்றைக்கு மத்திய அரசாங்கம் அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸை தன்னுடைய கையிலே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறது. அக்ரிகல்சரல் இன்கம்டாக்ஸ் கொண்டு வந்து விவசாயிகளை எல்லாம் ஒட்டாண்டியாக்கி விட்டால் இந்த நாடு சுகமாக இருக்குமா? ஆகவே, மத்திய அரசாங்கத்தோடு போராடி அந்தச் சலுகையைப் பெற்றுத் தரவேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பொதுவாக நம் நாட்டில் விவசாயத்திற்கு மூலகாரணமாக இருப்பது இரிகேஷன். பாசனத்திற்கான தண்ணீர் வசதி தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் போதுமான அளவில் இல்லை. காவிரியைத் தடுத்துவிட்டால் இருக்கிற தண்ணீரைத்தான் நாம் பயன்படுத்தவேண்டும். பல்விடங்களில் 12 மாதங்கள் நாம் தண்ணீர் விடுகிறோம். எல்லாவற்றிற்கும் வரிலிங் வைக்கிற நாம் இதற்கும் ஒரு வரிலிங் வைக்கவேண்டும். அந்தத் தண்ணீரைப் பகிர்ந்து தண்ணீர் இல்லாத இடங்களுக்கு மூன்று மாதங்களுக்காவது விட்டால் கிணறுகளில் தண்ணீர் வருவதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும். பழைய ஆயக்கட்டுகளை எல்லாம் சீர்திருத்தம் செய்யவேண்டும்.

காலையில் ஒரு உறுப்பினர் சொன்னார், வரப்பு உயர என்று....அது பழைய பாட்டு. வரப்பு உயர்ந்தால் வெள்ளாண்மை உயராது. இன்று நாம் தண்ணீரை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்தத் தண்ணீரை மிச்சப் படுத்தி பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களுக்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச முடியும். பழைய ஆயக்கட்டுகளை சீர்திருத்தம் செய்யக்கூடிய பணியை இப்போது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள்.

1972 மார்ச் 52]

[திரு. கோவை செழியன்]

பைலட் ஸ்கீமாக தஞ்சையில் சித்தமல்லியில் துவக்கியிருக்கிறார்கள். அது எல்லாவிடங்களுக்கும் பரப்பப்படவேண்டும்.

பின்னர் பாண்ட்ஸ் ஸ்கீமை நிறைய போடவேண்டும். என் தொகுதியில் ஊத்துக்குளினுள்ளத்தூர் பகுதிகளில் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும் வாய்க்கால்கள் வர வாய்ப்பில்லாததால் பாண்ட்ஸ் ஸ்கீமை அங்கு நிறையப் போட்டு கிணற்றுத் தண்ணீருக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

காலையில் ஒரு மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்கள் அக்ரிகல்ச்சரல் யுனிவர்ஸிட்டிப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்துக்களோடு நானும் என் கருத்துக்களை சொல்லவிரும்புகிறேன். அக்ரிகல்ச்சரல் யுனிவர்ஸிட்டி இன்று ஐ.ஸி.எ.ஆர். யின் பரிந்துரையின் பேரில் தமிழகத்தில் வைத் திருக்கக்கூடிய எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களும் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஏற்கனவே எட்டு சென்டர்களை நாம் அந்த யுனிவர்ஸிட்டிக்குத் தந்திருக்கிறோம். அதற்கு மேலும் தேவை என்று ஐ.ஸி.எ.ஆர். கமிஷன் கேட்கிறது.

தமிழகத்தில் இருக்கிற பல்கலைக்கழகத்திற்கு நாம் எல்லாவித உதவிகளையும் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். அதில் இரண்டு விதக் கருத்து இல்லை. ஆனால் இருக்கிற எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் அவர்களுக்கு வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். தமிழகத்தில் இருக்கிற பல்கலைக்கழகத்திற்கு மட்டும் தான் இப்படி எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் தந்துவிடச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் வடநாட்டில் பஞ்சாப், பாட்நகர், போன்ற விடங்களில் ஐ.ஸி.எ.ஆர். அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை ஆரம்பிக்க கட்டடம் கட்டுவது முதற்கொண்டு ஏதெத்தாழ் எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களும் அவர்கள் பண உதவியினால் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நாம் இரண்டு கோடி ரூபாய்க்கு மேல் உள்ள நம் அக்ரிகல்ச்சரல் காலேஜை அவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம். நம் ரிசர்ச் சென்டர்களைத் தந்திருக்கிறோம். இவ்வளவிற்குப் பிறகும் அவர்கள் எல்லா சென்டர்களையும் கேட்பது என்பதை என்னால் புரிந்துக்கொள்ளமுடியவில்லை.

ஹோம் ஸயன்ஸ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். வெட்டரினரி காலேஜ் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். தரவேண்டியதுதான். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் அவர்களாகவே அவற்றைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். இங்கு அஃ.பிலியேஷன் தருகிறோம் என்றால் கூடாது என்று சொன்னார்கள்.

அடுத்து, இரண்டு ரிசர்ச் சென்டர்கள் இருப்பது, அதாவது டெப்ளிகேஷன் செய்வது தவறு என்று காலையில் திரு. சுப்பையா முதலியார் அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு இடங்களில் இருந்தால்தான் காம்பெட்டிஷன் வரும். அப்போது தான் சிறந்த ஆராய்ச்சிகள் நடைபெறும். அமெரிக்காவில் மூன்றுவிதமான ஆராய்ச்சிகள் ஒரே துறையில் இன்று நடக்கின்றன. ஒன்று ஃபெடரல் கவர்ன்மென்ட், இன்னொன்று லான்ட் கிரான்ட் காலேஜ், மூன்றாவது, ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட். இந்த மூன்று ரிசர்ச் சென்டர்களும் ஒரே பிரச்சினையை ஆராய்ச்சி செய்கிற காரணத்தினால் அங்கு நல்லவித அபிவிருத்திகள் ஏற்படுவதைக் காண்கிறோம். இன்று தமிழகத்தில் அப்படி பல ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்படவேண்டும்.

இந்த ஆராய்ச்சி நிலையங்களில் விவசாயிகள் அங்கம் வகிக்கவேண்டும். குறிப்பாக இன்று தமிழகத்திற்கு ஒரு பெரிய ஆபத்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. அமெரிக்காவிலிருந்து இறக்குமதியான சொலானம் இலங்கி போவியா என்னும் பூண்டு கோவை மாவட்டத்தில் நிறையயிடங்களில் உற்பத்தியாகியிருக்கிறது. அதன் வேர்கள் வலை போல் பின்னிக் கொண்டு ஆழமாகச் சென்று ஏராளமாக வளர்கிறது. எந்த மருந்து போட்டாலும் அதை அழிக்கமுடியவில்லை. இந்நிலைமையை தொடர்ந்து ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு இருக்க விட்டால் கோவை மாவட்டம் மட்டுமல்ல தமிழ்நாட்டிலே ஒரு அங்குல நிலம் கூட விவசாயத்திற்கு இருக்காது. ஆகவே இந்த களையைப் போக்குவதற்கு நம் அரசு ரிசர்ச் சென்டர்கள் மூலம் முயற்சி எடுக்கவேண்டும்.

இன்று நாஷனல் கமிஷன் ஆன் அக்ரிகல்ச்சர் என்றதொரு நிறுவனம் அரசாங்கத்திலிருக்கிற எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் யுனிவர்ஸிடிக்குத் தரக்கூடாது என்றும் இங்கேயே வைத்திருக்கவேண்டுமென்றும் கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஐ.வி.ஏ.ஆர். பூராவும் வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். ஐ.ஏ.ஆர்.ஐ. என்ற மத்திய அரசின் நிறுவனம் கோவை போன்ற இடங்களில் ரிசர்ச் சென்டர்கள் வைத்திருக்கிறார்கள். அவைகளை முதலில் டிரான்ஸ்பர் செய்துதாருங்கள் என்றால் மாட்டேன் என்கிறார்கள். பாரஸ்ட் காலேஜ் இருக்கிறது. தரமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி யிருக்க தமிழ்நாட்டில் வைத்திருக்கக்கூடிய இந்த ரிசர்ச் சென்டர்களை மட்டும் வேண்டுமென்று கேட்பதில் பொருள் எனக்கு விளங்கவில்லை. தேவைதான். ஆனால் அதைப் பொறுத்திருந்து நிதானமாகத் தரலாம். புதிதாக ஆரம்பிக்கலாம். அதைவிட்டுவிட்டு உள்ள எல்லா ரிசர்ச் சென்டர்களையும் எடுத்துவிட்டால் வாலும் தலையும் இல்லாத முண்டமாக இருக்கக்கூடிய நிலை அரசாங்க டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு ஏற்பட்டுவிடும்.

டாக்டர் சுவாமிநாதன் அவர்கள் இங்கு வந்திருந்தபோது சொன்னார்கள். ஒவ்வொரு இடத்திலும் ஒவ்வொரு சென்ட்ரல் கொடுத்துவிடுங்கள் என்று. பாக்கியை டிப்பார்ட்மென்ட் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதைவேண்டுமானால் ஆரம்பத்திலே ஏற்றுக்கொள்ளலாம். அதில் தவறு ஒன்றுமில்லை.

அடுத்து, பென்டினஸ்டஸ். இன்று நல்லமுறையில் உருப்படியான முறையில் பென்டினஸ்டஸ் கிடைக்கவில்லை. கம்பெனிகள் அத்தனையும் கரும் மோசடி செய்கிறார்கள். அவர்கள் சாம்பிளாக ஒன்று தருகிறார்கள். அதைப் போட்டால் நல்லமுறையில் விளைகிறது. ஆனால் விலைக்கு வாங்கிப் போட்டால் அங்கிருக்கிற நோய்கள் சாவதற்குப் பதில் செடிகள் செத்து விடுகிறது. இப்படியெல்லாம் ஏமாற்றுவேலைகள் நடக்கின்றன. டிப்பார்ட்மென்டில் இருப்பவர்கள் இதையெல்லாம் கண்டுபிடித்து அவர்களை உள்ளே தள்ளவேண்டும். இப்படிச் சண்டாளத்தனம் செய்கிறவர்கள், கலப்படம் செய்கிறவர்கள் இந்த நாட்டின் விவசாயத்தை. இந்த நாட்டின் வருமானத்தைக் கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும்.

பின்னர், ஏறியல் ஸ்ப்ரேபற்றிச் சொன்னார்கள். இதிலே கூட என் கருத்து, நம் நாட்டிற்கு அது பொருந்தாது. அமெரிக்காவிற்குப் பொருந்தலாம். ஒருவன் அப்போதுதான் வெள்ளாமை போட்டிருப்பான். ஒருயிடத்தில் விளைந்திருக்கும். இன்னொருயிடத்தில் பாதி விளைந்திருக்கும்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. கோவை செழியன்]

ஆகவே இந்த ஏறியல் ஸ்ப்ரே என்பது தேவையில்லாத ஒன்று. பவர்ஸ் ப்ரேயர்ஸ் மூலம், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் தரும் மானியத்தைக் கொண்டு அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.

விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய பொருள்களுக்கு அவை நல்ல முறையில் விற்பனையாவதற்கு மார்க்கெட்டிங் சொஸைட்டிஸ் - நிறைய ஏற்படுத்த வேண்டும். காட்டன் கார்ப்பரேஷன் ஒன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். ஸ்ட்ரைக் நடந்து ரூ. 500-க்கு விற்கக்கூடிய பருத்தி ரூ. 250 ஆகிவிட்டது. விவசாயிகள் எல்லோரும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளிடம் உள்ளதை ரூ. 500-க்கு விலைக்கு வாங்கி ஸ்டாக் செய்ய வேண்டும்.

மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் ஒருவர் சொன்னார். கரும்பு விலையை ஏற்ற வேண்டுமென்று. இன்று விவசாயிகள் நம் நாட்டில் ரூ. 80-ல் இருந்து ரூ. 86 வரையில்தான் பெறுகிறார்கள். ஆனால் மற்ற மாநிலங்களில் ரூ. 100 பெறுகிறார்கள். மத்திய அரசோடு போராடி கரும்பு விலையை உன்னுக்கு ரூ. 100 ஆக உயர்த்த வேண்டுமென்று தாழ்மையோடு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரிகேஷன் பொறுத்தவரையில், ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்று பல திட்டங்களை உருவாக்குகிறோம். அத் திட்டங்கள் அத்தனையும் நமக்குப் பயன்படக்கூடிய அளவிற்கு இருக்கின்றனவா என்று பார்க்க வேண்டும்.

வேர்ல்ட் பாங்க் பொறுத்தவரையில் ஒரு கண்டிஷன் போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆயிரம் அடி வித்தியாசத்தில்தான் இரு கிணறுகள் இருக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ஏ. ஆர். சி. 650 அடி என்று இன்று அதை மாற்றியுள்ளது. தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் இறு நிறுவனங்களின் கண்டிஷன் தவறாகும். ஏனெனில் இங்கிருக்கிற நிலத்தில் 75% ஹார்ட் ராக் ப்ளேஸஸ் பாறைகள் நிறைந்த பகுதிகள். ஆகவே ஒரு கிணற்றுத் தண்ணீர் இன்னொரு கிணற்றுக்குப் போய்விடும் என்ற தத்துவம் இங்கு நடைமுறைக்கு சரிப் பட்டு வராது. இதுபற்றி உலகத்தில் யாரும் சர்வே எடுத்தது கிடையாது. தமிழ்நாட்டில் மட்டும் அல்ல, உலகத்திலேயே எங்கும் அதற்கான சர்வே எடுத்ததில்லை. டெல்டா ஏரியாவில் இந்தத் தத்துவம் சரியாக இருக்கலாம். கோவை, சேலம், தர்மபுரி, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி ஆகிய மாவட்டங்கள் எல்லாம் ஹார்ட் ராக் ப்ளேஸஸ். எனவே, வேர்ல்ட் பாங்க் கண்டிஷனை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, சிமென்ட் அடியில் போட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அதுவும் தேவை இல்லை. மணல் பிரதேசத்தில் அது சரியாக இருக்கலாம்; பாலேவனங்கள் போன்ற மணல் நிறைந்த பிரதேசங்களில் வேண்டுமானால் அடியில் சிமென்ட் போடும் முறை லாயக்காக இருக்கும், சரியாக இருக்கும். ஆனால் ஒரு ஏக்கருக்கு ஏழாயிரம் ரூபாய் செலவு செய்து அப்படி மற்றையிடங்களில் போட வேண்டிய அவசியமில்லை. சிமென்ட் போடுவதால் முழு தண்ணீர் விடும்போது 1 முதல் 3 அடி வரை உப்பு தேங்கிவிடும். இது ஆபத்து. இருக்கிற தண்ணீரை ஒழுங்குபடுத்தினாலே நிச்சயமாக விவசாயிகளுக்கு நன்மை

[திரு. கோவை செழியன்]

[1972 மார்ச் 25]

செய்து தர முடியும். ஆகவே தண்ணீரை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான திட்டத்தை அரசு முன் நின்று செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வெளிநாடுகளிலிருந்து வீடிஸைட்ஸ் இறக்குமதி செய்ய வேண்டும். Weedicides like, Atrazine Simazine, Propazine, 2, 4-D Salts, இவை தமிழ்நாட்டில் கிடைப்பதில்லை. ஆகவே இவற்றை இறக்குமதி செய்வதற்கு மத்திய அரசாங்கத்தோடு சண்டை போட்டு வாங்கித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடிக்குமுன் கடைசியாக ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக் கொள்ள நான் விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய நிலங்கள் எல்லாம் பிராக்மென்டேஷன் சிறு சிறு பிரிவுகளாக பிரிக்கப்படுகின்றது. இதனால் மெகனைசேஷன் செய்ய முடியவில்லை. நவீன கருவிகளைக் கொண்டு விவசாயத்தை விரிவு செய்ய முடியவில்லை. இதனாலே ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே வைத்திருந்த கலப்பையைக் கொண்டுதான் வேளாண்மை செய்கிறோம். இதனால் வேளாண்மை விருத்தி அடையாது. இந்த சிலிங் கூட 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று போட்டிருப்பது, இதற்கு இடம் தரம் வேறுபடுகிறது. தரம் பிரித்ததை இன்னொரு முறை பரிசீலிக்க வேண்டும். கொடுமுடியில் 15 ஏக்கர் என்பது 15 லட்சம் ரூபாய். என்னுடைய பகுதியில் 100 ஏக்கர் என்றால் கூட 50,000 ரூபாய்க்குக் கிடைக்கும். அதிலிருந்து வருமானத்தைக் கணக்குப் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள் ஆகவே, சிலிங் வைக்கும்போது தரம் பிரித்து வைக்க வேண்டும். ப்ராக்மென்டேஷன் செய்வதால் மெகனைசேஷன் செய்ய முடியாத நிலையேற்படுகிறது.

அரசாங்கமே, எல்லா நிலங்களையும், ஒரு அங்குல நிலம் உள்பட, எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். யாருக்கும் சொந்தமாக இருக்கக் கூடாது. எல்லா நிலங்களையும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அப்புறம் 500 ஏக்கர் 1,000 ஏக்கர் என்று சொல்லி சீராகப் பிரித்து, கூட்டுறவு முறையில் விவசாயிகளுக்குத் தரவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் வேளாண்மை விருத்தி யடையும். 5 ஏக்கர் 3 ஏக்கர் என்று பிரித்துக் கொடுப்பதால் வெறும் கலப்பையை வைத்துக் கொண்டு தான் வேளாண்மை செய்யமுடியும். எல்லா நிலங்களையும் அரசாங்கம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு இஞ்சு நிலம் கூட இல்லாமல் 5,000 ஏக்கர் 1,000 ஏக்கர் என்று வைத்து ஒரு “பார்ட்” ஆக வைத்து கூட்டுறவு முறையில் டிராக்டர்கள், மற்றும் எரியல் ஸ்ப்ரே ஆகியவற்றை பயன்படுத்தினால் வேளாண்மை அபிவிருத்தி யடையும்.

இந்த விவசாயிகள் மீது மத்திய அரசாங்கம் கருணையில்லாமல் பயங்கரமாக, கொடுரமாக, நெஞ்சிலே ஈரம் இல்லாமல் வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நம்முடைய மாநில அரசு அதை எதிர்த்துப் போராடி அந்த அப்பாவி விவசாயிகளுக்கு, அழுது அல்லல் பட்டுக் கொண்டிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு, வருணனை நம்பியிருக்கும் விவசாயிகளுக்கு கை கொடுத்து உதவுங்கள். இது நம்முடைய ஆட்சியில் நடக்காமல் வேறு எந்த ஆட்சியில் நடக்கும்? நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களையும், நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து இந்த விவசாய மக்களின் மீது கருணை கொண்டு, கண் திறந்து அவர்களைக் காப்பாற்றுங்கள் என்று சொல்லி முடிக்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி. த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் விவசாயிகள் எவ்வளவு அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார்கள். ஆனால் சிறு தவறு செய்து விட்டார்கள். மத்திய அரசாங்கம் வரி போட்டு விட்டார்கள், மாநில அரசாங்கம் தான் எல்லாச் சலுகைகளையும் காட்டுவதாகச் சொன்னார்கள். மாநில அரசாங்கம் ஏற்கெனவே வரி விதித்து விட்டது. மத்திய அரசாங்கம் அதற்குப்பிறகுதான் இப்போது புதிய வரிகளைப் போட்டிருக்கிறது என்று இருக்கிறபோது உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நிலைமை மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது.

தமிழ்நாட்டில் பசுமைப்புரட்சி நேற்று வந்தது போல பேசுகிறார்கள். 15-16 ஆண்டுகளாக 3 ஐந்தாண்டு திட்டங்கள் போட்ட பின்னால் தான் இன்று அறுவடை செய்வதற்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆளும் கட்சியாக வந்ததும் சலபமாக இருக்கிறது. ஆனால் பேசுகிறவர்களைப் பார்த்தால், அதற்கு முன்னாலே அரிசி கிடைக்காத மாதிரியும், தழையை மாத்திரம் தின்று கொண்டு இருந்தது மாதிரியும், இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு தான் அரிசி விற்பது மாதிரியும், இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். விடுதலை அடைந்த 1947 ஆண்டிலிருந்து 1966 ஆண்டு வரையில் நல்ல அரிசிதான் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தோம். 1966-ல் மழை தவறியதால் அரிசித் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டது. அந்த அரிசித் தட்டுப்பாட்டை யாரும் மறக்கவில்லை. அதையே திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்கள் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக வருத்தப்படுகிறேன்.

நம்முடைய விவசாயிகள் உற்பத்தியை அதிகரிப்பதற்காக நல்ல விதை பூச்சி கொல்லி மருந்து, நல்ல விஞ்ஞான ரீதியில் பயிர்களை வளர்ப்பது, இன்னின்ன முறைகளில், விஞ்ஞான முறைகளில் மாற்றங்கள் கொண்டு வருவது போன்றவற்றைச் செய்துவந்த காரணத்தால்தான், இந்த 20 ஆண்டு காலத்தில் செய்து வந்த காரணத்தால்தான், இந்த உற்பத்திப் பெருக்கம் என்பதை யாரும் மறந்துவிட முடியாது.

இன்று விவசாயிகளின் நிலை என்ன என்றால் எல்லாத் துறைகளிலும் அவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். நில உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்து இருக்கிறோம். எனக்கு முன்னாலே பேசிய திரு. கோவை செழியன் சொன்னார்கள். ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கரை டிபைன் செய்வதற்கு 13 வித்தியாசமான கிளாஸை வைத்திருக்கிறார்கள். 10 ரூபாய்க்கு மேல், 8 ரூபாய்க்கு மேலே, என்று ப்ராக்ஷனில் அவர்கள் போட்டு இருப்பதைப் பார்க்கும்போது ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் கணக்கு என்ன என்பது ஒரு சாமர்த்தியசாலியால்தான் சொல்ல முடியுமே தவிர சாதாரணமாக யாரும் போட்டுவிட முடியாது. மீண்டும் அதை புனர் ஆலோசனை செய்து எந்தெந்த மாவட்டங்களில் என்னென்ன வருமானம் வருகிறது என்பதை வைத்து ஒரு ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் நிர்ணயித்தால், 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கருக்கு ஒழுங்காக எவ்வளவு வருமானம் வரும் என்பதைப் பார்க்க முடியும். ஒரு ஆண்டு நல்ல விளைச்சலாக இருக்கும். அடுத்த ஆண்டு விளையாது. விளைந்த காலத்தில்

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 25]

அரசாங்கம் அவர்களிடமிருந்து வருமானத்தைப் பெற்று விடுகிறது. வினையாத காலத்தில் அவர்களுக்கு ஒன்றும் செய்வது இல்லை. அதற்காகத் தான் நான் என்னுடைய வெட்டுத் திர்மானத்தில் கூட விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்காக “க்ராப்” இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்” உடனடியாகக் கொண்டு வரவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறேன்.

இராமநாதபுரத்தில் கஷ்டப்பட்டு மிளகாய் உற்பத்தி செய்வான். அந்த மாவட்டத்தில் மழை சரியாகப் பெய்வது இல்லை. மழை பெய்யாது போய் விட்டால், பெய்ய வேண்டிய காலத்தில் பெய்யாமல் போய் விட்டால் அவன் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறான். இன்றுள்ள விவசாயிகளின் உண்மை நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்கு விவசாயிகளின் கழுத்திலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வரிகளை ஏற்றி விட்டோம் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். பேசிக் டாக்ஸ் தான் 5 ஏக்கர் வரை விதிவிலக்கு கொடுத்து இருக்கிறோம். உண்மையிலே விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டுமானால் சிறு விவசாயிகளுக்கு முழுவதுமாக தீர்வையிலிருந்து விதி விலக்கு கொடுக்க வேண்டும். பேசிக் டாக்ஸ் மட்டுக் விதிவிலக்கு கொடுத்துவிட்டு, வரி விலக்கு கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்லி விட முடியாது.

விவசாயிகளுக்கு மின்சாரக் கட்டணம் எவ்வளவு ஏற்றியிருக்கிறோம் என்று பார்க்க வேண்டும். அகில இந்தியாவில் இருக்கும் பம்பு செட்டில் பாதி பம்பு செட்டை தமிழகத்தில் வைத்திருக்கிறோம் என்று பெருமைப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விவசாயி தலையில் வரியை ஏற்றிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 1970-ல் தான் 1 பைசா வரி ஏற்றியதற்காக தாங்க முடியாது என்ற விவசாயி கிளர்ச்சி செய்து, 3 விவசாயிகள், நமக்கு மிகவும் தேவையானவர்கள், ஒரு குற்றமும் செய்யாதவர்கள், துப்பாக்கிச் சூட்டினால் இறந்து போனார்கள். இன்றைக்கு 12 பைசா என்று அந்தக் கட்டணத்தை உயர்த்தியிருக்கிறோம். இது தான் உண்மையிலேயே விவசாயிகள் மீது நீங்கள் காட்டுகிற அக்கறையா என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சென்ற ஆண்டு 1 பைசா ஏற்றினோம். இந்த ஆண்டு 12 பைசா ஏற்றினோம் என்று சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டு ஏற்றப்பட்டது எவ்வளவு?

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 1970-ல் 8½ பைசாவிலிருந்து 10.8 பைசாவுக்கு உயர்த்தினீர்கள். 9 பைசாவாகக் குறையுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்போது 1972-ல் 12 பைசாவாக உயர்த்தியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 10.8 பைசாவிலிருந்து 12 பைசாவாகத் தான் ஆக்கியிருக்கிறோம். 1.2 பைசா தான் உயர்ந்து இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 1.2 பைசா தான் உயர்ந்து இருக்கிறது என்று உங்கள் நியாயத்தைத் தான் பேசுகிறீர்கள். விவசாயி கொடுக்கப் போவது எவ்வளவு?

1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சிண்டிகேட் காங்கிரஸ் ஆண்ட மைசூர் மாநிலத்தில் எவ்வளவு, ஆந்திராவில் எவ்வளவு கேரளத்தில் எவ்வளவு? நம்முடைய தமிழகத்தில் அதை விட அதிகம் இல்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கேரளத்தில் எவ்வளவு பம்பு செட் இருக்கிறது? ஆந்திராவில் எவ்வளவு பம்பு செட் இருக்கிறது? இவ்வளவு பம்பு செட்டுகள் அங்கெல்லாம் கிடையாது. இங்கே தான் அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அதிகமான பம்பு செட்டுகள் இருப்பதால் அதிகமான மின்சார சப்ளை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதிகமாக மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய வேண்டியிருப்பதால் நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்யத் தான் 1.2 பைசா என்ற அளவுக்கு இப்போது கட்டணம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : லட்சக்கணக்கான பம்பு செட்டுகள் இருப்பதால் அதைக் குறைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். உங்கள் கண்ணோட்டத்திலேயே நீங்கள் அதைப் பார்க்கிறீர்கள்.

திரு. நா. வீராசாமி : முதலமைச்சர் அவர்கள் 1.2 பைசா தான் ஏற்றியிருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அம்மையார் அவர்களுக்கு புள்ளி தெரியவில்லை போல் இருக்கிறது. 12 பைசா என்று சொல்லுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அவர்கள் புள்ளிக்கும் கணக்குக்கும் வித்தியாசம் தெரியாமல் பேசுகிறார்கள். உங்கள் கண்ணுக்கு புள்ளி தெரிகிற மாதிரி இருக்கிறது. ஆனால் விவசாயிகள் கட்டப்போவது 12 பைசா, கேரளா, மைசூர் ஆந்திராவைப் பாருங்கள் என்று சொன்னார்கள். தமிழகத்தை தனியாக வையுங்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : தமிழகத்தை தனியாக வையுங்கள் என்பது பிரிவினை வாதம். அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வதற்கில்லை. (சிரிப்பு).

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : விவசாயிகளுக்குச் சலுகை பற்றி மட்டும் சொன்னேன். அது பிரிவினை வாதம் அல்ல.

உள்ளபடியே தமிழகத்தில் எந்த அளவுக்கு உணவு உற்பத்தி செய்கிறோம் என்பதைப் பார்க்கும்போது, இப்படி கட்டணம் உயர்த்தினால் நியாயமா என்பதை மீண்டும் சிந்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, இதற்கு முன்னால் 90 ரூ. மீட்டருக்கு வாடகை 75 பைசா என்று இருந்தது. இன்று ரூ. 2½ ரூ. ஆக்கியிருக்கிறீர்கள். முன்பு குறைந்தது 3 எச். பி. இன்ஜினுக்கு ரூ. 45 என்று இருந்தது

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

[1972 மார்ச் 25]

இப்போது ரூ. 60 ஆக்கி விட்டார்கள். முன்பு அபராதம் 25 பைசா என்று இருந்தது. இப்போது 1 ரூபாய் என்று வாங்கப்படுகிறது. இப்படி பைசாவுக்குப் பைசா வட்டி போடுவது மாதிரி, இந்த விவசாயிகள் மீது வரிக்கு வரி போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

விவசாயிகளுக்கு காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்தில் 12 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரை வரி விலக்கு கொடுத்து இருந்தோம். தி.மு.க. ஆட்சி வந்த உடனே அதை 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்து விட்டார்கள். இந்த வரி போதாது என்று, நமது உணவு அமைச்சர் புதிதாக ஒரு வரியைப் புகுத்திவிட்டார்கள். 2½ ஏக்கர் நிலம் இருந்தால் போதும் பணப் பயிர் ஏதாவது பயிர் செய்கிறான் என்று தெரிந்தால் போதும் அவன் வரி கட்ட வேண்டும். இப்படிக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அவன் தலையில் வரிச்சுமையை ஏற்றி வருகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : கனம் உறுப்பினர் பேசும்போது இப்போது போடப்பட்டிருக்கிற விவசாய வருமான வரி சிறு நிலச்சுவான் தார்கள் மீது போடப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். சிறு நிலச்சுவான் தார்களுக்குக் குறைவான வரிப் பளுவும், பெரிய நிலச்சுவான்தார்களுக்கு வரிப்பளு அதிகமாகவும் இருக்கிற மாதிரி நாம் வரியை ரேஷனலை செய்து இருக்கிறோம். புதிதாகப் போட்டோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. 30 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் வரை கம்பெனண்டிங் வைத்திருக்கிறோம். அந்த முறையைப் புதிதாகப் புகுத்தியிருக்கிறோம். 12 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று இருந்ததை 7½ ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று குறைத்து இருக்கிறோம் என்று சொல்வது சரியல்ல. சிலாப் ரேட் வைத்திருக்கிறோம். சிறு நிலச் சுவான்தார்களுக்கு இந்த அரசு போட்டிருக்கிற சட்டத்தால் நிறையச் சலுகை இருக்கிறது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இங்கே தான் இப்பொழுது உச்ச வரம்பு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்று வைத்து விட்டார்களே, பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர்கள், பெரு நிலக்காரர்கள் ஏது? 500 ஏக்கர், 1,000 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இப்பொழுது யார் இருக்கிறார்கள்? இப்பொழுது தான் உச்சவரம்பு வந்து விட்டதே? பாமிலிக்கு 60 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் ஜீலிங் என்றிருந்தது கூட இப்பொழுது 45 என்று வந்துவிட்டது. இண்டிவிஜுவலைப் பொறுத்த மட்டில் 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் தானே வைத்துக்கொள்ள முடியும்? ஆகவே, இப் பொழுது பெரிய நிலச் சொந்தக்காரர், சிறிய நிலச் சொந்தக்காரர் என்ற வித்தியாசம் அதிகமாகக் கிடையாது.

“ உங்கள் கண்வர்ஷன் டேபிள் இருக்கிறதே அது எல்லோரையும் பாதிக்கும். வேறு பணப் பயிர்களைப் போட்டால் சாதாரண விவசாயி கூட அதிக வரி கட்ட வேண்டும் என்ற சூழ்நிலை இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் வருத்தப்பட வேண்டிய கட்டத்தில் நாம் இருந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை இந்த அரசாங்கத்துக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சரி அது போனால் போகட்டும், விவசாயிக்குக் கடன் காலாகாலத்தில் கிடைக்கிறதா என்று கேட்டால் இல்லவே இல்லை. மின் இணைப்புக்கு அவன் படுகின்ற பாடு, இங்கே இருந்து சர்ட்டிகேட் வாங்கி, பம்பு செட்

1972 மார்ச் 25]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

வாங்கி வைத்துக்கொண்டு, கடன் வாங்கிவிட்டு, மின் இணைப்புக் கொடுங்கள் என்று கேட்டால், விவசாயி, நடந்து நடந்து, அசந்து போய் மின் இணைப்பு கிடைக்காமல் தவிக்கிறான். மின் இணைப்பு வரும் என்று கடன் வாங்கி விட்டு, பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்துவிட்டு, மின் இணைப்புக் கிடைக்காவிட்டாலும், கடனைத் திருப்பிக் கொடு, கொடு என்று உடனை நெருக்க ஆரம்பித்து விடுகிறார்கள். அந்த விவசாயி இரண்டுக்கும் மத்தியில் மட்டிக் கொண்டு அவஸ்தைப் படுகிறான். எனக்கு தினமும் நான்கு, ஐந்து கடிதங்கள் வருகின்றன. 1½ ஆண்டு ஆகிவிட்டது, மின் இணைப்பு வரவில்லை. 2 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டது, மின் இணைப்பு வரவில்லை, மின் இணைப்பு தரப்படவில்லை. வாங்கி வைத்த பம்பு செட் பழுதடைந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்றெல்லாம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக தாமதமிலாமல் மின் இணைப்புக் கொடுக்க வேண்டும். பம்பு செட்டு வாங்கி வைத்து, மின் இணைப்பு வராத காரணத்தினால், எப்படா அப்பா மின் இணைப்பு வரப்போகிறது என்று காத்திக் கொண்டே இருந்து அவதிக்குள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது.

சூட்டுறவு இலாகா என்ன செய்கிறது என்று தெரியவில்லை? மின் இலாகா என்ன செய்கிறது என்று தெரியவில்லை. அக்ரிகல்கரல் இலாகா என்ன செய்கிறது என்று புரியவில்லை. இதைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த இலாகாக்களிடையே ஒற்றுமையான உழைப்பு இல்லை, பல இலாகாக்களுக்கு மத்தியில் கோஆர்டினேஷன் இல்லை, கோஆர்டினேஷன் இல்லாத காரணத்தினால் பல விவசாயிகள் பம்பு செட்களை வாங்கி வைத்துக் கொண்டு மின் இணைப்புக் கிடைக்காமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

நான் சொல்லிக் கொள்வேன், மூன்று மாத காலத்திற்குள், பம்பு செட்டு வைத்த மூன்று மாதங்களுக்குள், மின் இணைப்புக் கொடுத்து கனெக்ஷன் கொடுத்துவிட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும் என்று கடுமையான உத்தரவு போடவேண்டும். அவர்கள் எந்த வரிசையில் எப்படி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொள்கிறார்களோ, அந்த வரிசையில் ஸீனியரிடிபடி கொடுக்க வேண்டும். அப்படி இல்லாமல் இஷ்டப்படி கொடுத்தால், விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் ஏற்படுகிறது என்று பல பேர் பல குறைகளை என்னிடம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயிகளுக்கு மூன்று மாத காலத்திற்குள் மின் இணைப்பு பெறக்கூடிய அளவுக்கு வசதி செய்து தர வேண்டும்.

மேலும், மின் இணைப்புக்கு அப்ளிகேஷன் போடும்பொழுதே வையரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வேண்டும் என்று கேட்கிறார்கள். மின் இணைப்புக் கொடுத்து இணைத்த பின்னர் ஒழுங்காக இணைக்கப்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்கின்ற அளவிலே அந்தத் தருணத்தில் வையரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வாங்கினால் போதாதா? அப்ளிகேஷன் போடும்பொழுதே வையரிங் கண்டிராக்டர் கையெழுத்து வாங்கவேண்டும் என்று ஏன் கட்டாயப்படுத்த வேண்டும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. அதோடு கூட டிபென்ஸ் பண்டுக்கு நீங்கள் ரூ. 50 தரவேண்டும், ரூ. 60 தரவேண்டும், தீர்வையில் மறுபாதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கட்டாயப் படுத்தப்படுவதால் விவசாயிகள் பெரும் பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதையும் கவனித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி] [1972 மார்ச் 25]

அடுத்தபடியாக, கடன் கேட்டால் தாராளமாகக் கிடைக்கிறதா? சுலபமாக கிடைக்கிறதா? இல்லை. விவசாயி நடந்து நடந்து, அசந்து போய் கடன் வருமா என்று எதிர்பார்த்த பிறகு தான் கடன் வந்து சேருகிறது. விவசாயி அபிவிருத்திப் போட்ட 60 நாட்களுக்குள் கடன் கொடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை ஏற்படுத்த வேண்டும். விவசாயி நடந்து நடந்து அசந்து போய் வட்டிக்குக் கடன் வாங்க வேண்டிய நிலைமையில் தான் இருக்கிறான். பருவத்தே பயிர் செய். விவசாயத் துறையில் மட்டும் காலம் தவறி எதைச் செய்தாலும் பலன் அளிக்காது. காலாகாலத்தில் உதவி செய்ய அரசாங்கம் முன்வந்தால் தான் பலன் அளிக்கும், இல்லை யெனில் பலன் அளிக்காது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

சில கிராமங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கம் எங்கே இருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. நான்கு பேர்களுக்குக் கடன் கொடுத்துவிட்டு, வங்கி மூடப்பட்டுவிடுகிறது. கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு அங்கே சரியான ஆள் கிடையாது. ஸ்டிரிக்ட்ஸூப்ரீவிஷன் வேண்டும். 4,000 பாங்குகள் இருக்கின்றன. 5,000 பாங்குகள் இருக்கின்றன என்று கணக்குக் காட்டிவிட்டால் மட்டும் போதாது. எந்தெந்த பாங்குகள் லிக் பாங்குகள், நொண்டி பாங்குகள் என்பதைக் கண்டுபிடித்து தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

பாங்குகள் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் காலா காலத்தில் கடன் வசதி செய்து தர முடியாத அளவுக்கு, நம்மால் கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு இன்றைக்குக் கூட்டுறவுத் துறை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

நான் கூட விளையாட்டாகச் சொன்னேன். விவசாயிகள் யாருக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அமைச்சர் ஆதித்தன் இலாகாவிற்குத் தான் அதிகமாகக் கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிக் கடன் வாங்கியும் பலனை அடைய முடிகிறதா என்றால், உடனடியாக கடனைத் திருப்பிக் கேட்பார்களே என்று பயந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். வேர்க்கடலை அதிகமாக உற்பத்தி செய்வதற்குக் கடன் தருகிறோம் என்று சொன்னால், வேர்க்கடலை எதிர்பார்த்தபடி விளையவில்லை. உற்பத்தியாகவில்லை என்றால் அவன் எப்படி கடனைத் திருப்பித் தருவது, கிணறு வெட்டக் கடன் கொடுக்கிறார்கள். தண்ணீர் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்தா கடனைத் திருப்பிக் கேட்கிறார்கள்? கடனை வாங்கி, அதனுடைய பலனை விவசாயி அடைந்திருக்கிறானா என்று பார்க்கிறார்களா என்றால், இல்லை. தண்ணீர் வரவில்லை என்று கிணற்று அடியில் குனிந்துபார்த்துக் கொண்டிருக்கிற நிலையில் கடனைத் திருப்பிக் தரவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறான் விவசாயி.....

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : எந்தப் பகுதியிலே இப்படிக் கடன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயிகள் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பல பகுதிகளில் இருக்கிறதை நான் சொல்வேன். அன்பில் என்ற இடத்தில் இந்த நிலைமை தான். அங்கே கூட்டுறவு வங்கி கிடையாது.

1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மேடைப் பேச்சு போல் பேசுவது சரியல்ல. குற்றம் "சாட்டுகிறபொழுது தனியாக எங்கு கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைச் சொல்லவேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நான் ஒன்றும் மேடைப் பேச்சு பேசவில்லை. இருப்பதைத் தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஏதோ விவசாயிகள் மாண்புமிகு கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன். தனியாரிடமிருந்து கடன் பெறக் கூடாது. கூட்டுறவுத் துறையிலே கடன் பெற வேண்டும் என்பது அரசின் திட்டம், அந்தக் கொள்கையை வைத்திருக்கிறோம். சோஷலிஸத்தை விரும்புகிற எந்த ஒரு கட்சியும் அதைத் தான் விரும்பும். ஒரு வேளை புதியதாக ஸ்தாபன காங்கிரஸைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையில் கடன் வாங்கக் கூடாது, தனியாரிடம் தான் கடன் வாங்க வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ என்னவோ? கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் கடன் பெறுவது தான் விவசாயிகளுக்கு அனுகூலமாக இருக்கும். அது நல்ல முறையும் கூட.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : கூட்டுறவு அமைச்சருக்குக் கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று கூறுவது சரியல்ல. கூட்டுறவு அமைச்சரைப் பாராட்ட வேண்டும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : பாராட்டவேண்டும் தான், பாராட்டுகிறேன். கொடுத்த கடன் பணம் பலன் அளித்திருக்கிறதா என்றும் பார்க்க வேண்டும். இன்னும் ஆழப்படுத்த வேண்டுமா, எங்கே கோளாறு, கொஞ்ச நாட்களுக்குக் கடன் வசூலைத் தள்ளிவைக்கக் கூடாதா? எப்பொழுது வரும் தண்ணீர் என்று பார்க்க வேண்டாமா? கிணறு வெட்டுவதற்குக் கடன் வாங்கிக் கொண்ட பிறகு, கிணறு வெட்டினால் தண்ணீர் கிடையாது. தண்ணீர் வரவில்லை என்றால் ஆழப்படுத்துவதற்கு நாம் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டாமா? கடனைத் திருப்பிக் கொடு, கொடு என்றால் எப்படிக் கொடுப்பது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இரண்டு நிமிடங்களுக்கு முன் பேசியபொழுது கொடுத்த கடனைத் திருப்பி வாங்குவதற்கு ஆற்றல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது கடனைக் கொடு கொடு என்று கேட்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். ? நாம் எதை எடுத்துக்கொள்வது,

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டு தவறுகளையும் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : இரண்டும் தவறு என்று ஒத்துக் கொண்டதற்கு நன்றி.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இரண்டும் தவறு என்று சொல்லவில்லை. இரண்டு முறையிலும் தவறுகள் ஏற்படுகின்றன. இந்தத் தவறுகளைத் திருத்துவதற்கு விவசாய இலாகா கண்ணும் கருத்துமாய் இருக்க வேண்டும், விவசாயிகளைப் அவஸ்தைப் படுத்துவது நியாயம் இல்லை.

1960-ம் ஆண்டில் இன்டென்ஸிவ் பாகேஜ் ப்ரொகிராம் என்று ஒன்றை நாம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் புகுத்தினோம். அதைப் பிற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்தால், அதிகமாக விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். தஞ்சையில் போர்டு பவுண்டேஷன் நிறுவனத்தின் ஒத்துழைப்போடு அந்தத் திட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அதை பிற மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். காவேரி டெல்டாவில் வடிமுனை வசதிகளைத் தீவிரமாகச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். ரொம்ப நாட்களாக திட்டம் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் அந்தத் திட்டத்திற்கு எந்தவிதமான பச்சைக்கொடியும் காட்டவில்லை. எப்பொழுது காட்டுவீர்களோ தெரியவில்லை. தஞ்சை மாவட்டம் தான் தமிழகத்தினுடைய நெற்களஞ்சியம். அந்த நெற்களஞ்சியத்திற்கு வேண்டிய வசதிகளை நீங்கள் இப்படித் தாமதமாகச் செய்வீர்களேயானால், மற்ற இடங்களுக்கு எப்பொழுது செய்யப்போகிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்கும் பொழுது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. திட்டத்தைத் தீட்டினோம் என்ற அளவிலே மட்டுமல்லாமல், திறமையாக அதை அமல் நடத்தினோம் என்ற அளவில் இருக்குமானால், அப்பொழுது தான் அங்கே வசதிகளுக்கு வழி பிறக்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புத்தகத்தில் மூன்றாவது பக்கத்தில் 1972-73-ம் ஆண்டுக்கு உற்பத்தி 75 லட்சம் டன்களை இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 1971-72-ம் ஆண்டில் உற்பத்தி அளவு 73 லட்சம் டன்களை இருக்கும் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 1972-73-ம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின்படி அரிசி 55.00 லட்சம் டன், சிறு தானியங்கள் 17.50 லட்சம் டன்கள், பருப்பு வகைகள் 2.00 லட்சம் டன்கள், ஆக மொத்தம் 75 லட்சம் டன்கள் என்று கணக்குப் போடப்பட்டிருக்கிறது. கணக்கில் ஒரு அரை லட்சம் டன் கூடப் போட்டுக் காட்டிவிட்டார்கள்.

திரு. என். கணபதி : சாதாரணமாக பாதியும், பாதிக்கு மேற்பட்டால் அதை முழுவதாக எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் கணக்கில் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அறிந்திருக்கமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கூட்டிக்காட்டுவதை சரியாகக் காட்ட வேண்டும். இது அரசாங்கம் கொடுக்கின்ற புள்ளி விவரம். மூன்றையும் சேர்த்து 74.50 லட்சம் டன் என்றுதான் காட்டியிருக்க வேண்டும். எதற்காக அரை லட்சம் அதிகமாகச் சேர்த்துக் காட்ட வேண்டும்? நான் எதற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால் பருப்பு வகைகளை அதிகமாக உற்பத்தி செய்ய வேண்டும். அச்சப் பிழைகள் இருக்கின்றனவா என்று காலையிலேயே முன்னமேயே அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து, திருத்திக் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் 74½ லட்சம் டன் என்பது 75 லட்சம் டன்களை, அரை டன் அதிகமாகக் கூட்டி கணக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : உழவன் கணக்குப் பார்க்கக் கூடாது.

1972 மார்ச் 25]

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : உழக்குக் கூட மின்சாது கணக்குப் பார்த்தால். பருப்பு வகையிலே ஏதாவது உற்பத்தி பெருகி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், 2 லட்சம் டன்னாகத்தான் இருக்கிறது. பருப்பு விற்கின்ற விலையைப் பார்க்கும்பொழுது பருப்பு உற்பத்தி அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அதற்கும் இங்கே இடத்தைக் காணும் என்பதை மிகவும் வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

தென்னை வளர்ச்சித் திட்டம் தீவிரமாகத் தீட்டுகிறோம் என்று சொல்லும்பொழுது, கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் தென்னை வளர்ச்சிக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கடன் நிறுத்தப்பட்டுவிட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறது. தென்னை வளர்ச்சிக்குக் கொடுத்த கடனை மறு வருஷத்திலே நிறுத்தி விட்டால் பிரயோசனம் கிடையாது. ஐந்து வருஷங்களுக்குப் பிறகுதான் பலன் கிடைக்கும். ஐந்து வருஷம் சென்ற பிறகுதான் தென்னை பலன் கொடுக்கும். இதைத் தயவு செய்து அரசாங்கம் ஆராய்ந்து, பார்த்து, நிறுத்தப்பட்ட கடனை மறுபடியும் தருவதற்கு உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஆகவே இன்றைக்குக் கடனை திடீரென்று நிறுத்தி விட்டால் அந்தத் திட்டம் பாதிக்கப்படும்.

அடுத்தபடியாக, பழத் தோட்டங்கள் கம்போஸ்ட் உரம் செய்யக்கூடிய திட்டங்களெல்லாம் இன்றைக்கு பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நல்ல தலைவர்கள் அமைந்தால் நன்றாக இருக்கும். இல்லையென்று சொன்னால் என்ன ஆவது? சில ஊர்களில் உள்ள பழத் தோட்டங்களில், அந்தப் பழக் கன்றுகளுக்கு, உரம் உண்டா? தண்ணீர்தான் காட்டியதுண்டா? இப்படிப்பட்ட பழத் தோட்டங்களில் எங்கேயாவது கன்றுகள் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அங்கேயெல்லாம் கணக்கில்தான் கன்றுகள் இருக்கிறது. ஆகவே பணம் மட்டும் ஒதுக்கினால் போதாது. ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் சென்று பழத் தோட்டங்களில் கன்றுகள் இருக்கிறதா? உரம் இடுகிறார்களா என்றெல்லாம் ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும்.

அதே மாதிரி, விவசாயிகளுக்கு, சண்டல், புளிச்ச கீரை, சூரியகாந்தி போன்றவற்றை பயிர் செய்ய கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும். அதில் அதிக கவனம் செலுத்தப்படவில்லை. அதனால் விவசாயிகள் இன்னும் திரும்ப திரும்ப நெல்லையே பயிர் செய்துகொண்டிருக்கிறார்களே தவிர இதைப் போன்றவற்றை பயிர் செய்யமுன்வரவில்லை. ஆகவே, இதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

இந்த பூச்சி கொல்லி போன்ற மருந்து வகைகளை விவசாயிகளுக்கு சகாய விலையில் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். ஆனால் அதில் அரசாங்கம் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. வரி என்னமோ ஏறுகிறதே தவிர, வசதிகள் குறைந்து கொண்டே போகின்றன. இப்படியே போனால் எந்தக் காரியத்தைத் உருப்படியாகச் செய்யப் போகிறோம்.

அதேமாதிரித்தான் இந்த டிராக்டர் விஷயமும், சாதாரணமாக ஒரு டிராக்டர் ஒரு விவசாயி வாங்க வேண்டும் என்று சொன்னால் கிட்டத்தட்ட 4 மாதம் ஆகிறது. அப்படி என்று சொன்னால் எப்படித் தீவிர சாகுபடி

செய்யமுடியும்? சித்திரை, வைகாசியிலாவது டிராக்டர் கிடைத்தால் அவர்கள் உழுது சாகுபடி செய்து அடுத்து வருகிற ஆடியிலாவது பலன் பெற முடியும். ஆகவே, அந்த டிராக்டர் கிடைப்பதில் உள்ள கஷ்டத்தைப் போக்க வேண்டும்.

அதைவிட இந்த பம்ப்செட் மெக்கானிக் சமயத்தில் கிடைப்பது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. அதே மாதிரி டிராக்டர் ரிப்பேருக்கும் ஆட்கள் கிடைப்பது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படி இருந்தால் எப்படி விவசாயிகள் விவசாயத்தில் அதிக அக்கறையோடு இருக்க முடியும்? ஒரு பம்ப்செட்டை சாதாரணமாக ரிப்பேர் செய்ய வேண்டுமென்றால் 20 நாட்களுக்கு மேலாகிறது.

திரு. செ. கந்தப்பன் : எந்தெந்த இடத்தில் பம்ப் செட்டுகள் ரிப்பேராக இருக்கின்றனவென்று சொன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து அவைகளை ரிப்பேர் செய்வதற்கு மெக்கானிக்குகளை அனுப்பி வைக்கிறோம். ஏனென்று சொன்னால் எங்களுடைய மாவட்டத்தில் பம்ப் செட் மெக்கானிக்குகள் வேலை இல்லாமலிருக்கிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : இதை நான் சொந்த அனுபவத்தில் சொல்கிறேன். நானே எங்கள் நிலத்திலுள்ள பம்பை ரிப்பேர் செய்ய ரொம்ப கஷ்டப்பட்டிருக்கிறேன். மேலும் உங்களுடைய மாவட்டத்திலிருந்து, கோயம்புத்தூரிலிருந்து ஆலைக் கொண்டு வந்து ரிப்பேர் செய்வதென்றால் எவ்வளவு செலவாகும்? சும்மா கொண்டுவந்து செய்தால் நல்லது. ஆகவே, இந்த பம்ப் செட்டுகளை உடனுக்குடன் பழுது பார்த்துத் தர வேண்டிய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. செ. கந்தப்பன் : நான் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : சேலம் மாவட்டமும், கோயம்புத்தூர் மாவட்டமும் பக்கத்து பக்கத்து ஜில்லாக்கள் தானே. உங்கள் மாவட்டத்து விவசாயிகளெல்லாம் ரொம்பக் கெட்டிக்காரர்கள். 100, 80 அடி ஆழத்தில் இருந்தெல்லாம் தண்ணீரைக் கொண்டுவந்து விவசாயம் செய்கிறார்கள். ஆனால், தஞ்சாவூர், திருச்சி போன்ற மாவட்டங்களில் காலுக்கடியில் தண்ணீர் இருந்தாலும் கூட எடுத்து விவசாயம் செய்வதில்லை.

அடுத்தபடியாக, சென்னை நகரத்தில், இங்கே சென்னை நகரத்தில் ஒரு பெரிய பிரச்சனை, காய்கறிப் பிரச்சனைதான். பச்சை மிளகாய், வெங்காயம், தக்காளி எல்லாம் விலை அதிகமாக விற்கிறது. தமிழ் நாடு அரசு காய்கறி விற்பனைத் திட்டம் என்று ஒன்று போட்டிருக்கிறது. ஏற்கெனவே, சென்னை நகரத்தில் காய்கறி மலிவு விலைக் கடைகள் என்று வைத்து அதில் 1½ லட்ச ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தில் அதிகாரிகளைப் போட்டு அவர்களைக் கொண்டு கொத்தவால்சாவடியில் இருந்து காய்கறிகளை வாங்கச் சொன்னால் எப்படி இருக்கும்?

ரொம்ப தூரத்துக்குப் போக வேண்டாம். நம்முடைய கவர்ன்மென்ட் எஸ்டேட்டிற்குள்ளே ஒரு நியாய விலைக் கடை இருக்கிறது. அங்கே போய்ப் பார்த்தால், ஒவ்வொரு காய்கறியும் வாடி வதங்கிப் போய், பார்ப்பதற்கே

1972 மார்ச் 25]

[திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி]

பரிதாபமாக இருக்கிறது. இதை யார் தலையிலாவது கட்டிவிடலாமா என்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் அங்கே இருக்கிறவர்கள். இந்தமாதிரி கடை வைப்பதைவிட அதை மூடிவிட்டால் பரவாயில்லை.

ஆகவே, இதை விட்டு நகரத்துக்குள்ளேயே இந்தப் பொருள்களை அதிக உற்பத்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நிறைய இடம் இருக்கக் கூடிய பங்களாக்களில் எல்லாம் காய்கறிகளைப் பயிர் செய்ய ஊக்கம் கொடுத்து, நல்ல விதைகளையும் பாதி விலைக்குக் கொடுத்து, அவர்களுக்கு அவ்வப்போது உதவி அரசாங்கச் செலவில் ஒரு கார்டனரையும் போட்டால் காய்கறி உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : அப்படியெல்லாம் பெரிய பங்களாக்களில் உள்ளவர்களுக்கு அரசாங்கம் பாதி விலையில் விதைகளைக் கொடுத்து, அவர்களின் உதவிக்கு அரசாங்க செலவிலேயே ஒரு கார்டனரையும் போட இந்த அரசாங்கம் தயாராக இல்லை. இது ஏழை அரசு.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : அப்படியானால் ஏழைகளின் வீட்டுக்கு அனுப்புங்கள். 1½ கிரவுண்டில் டவுன் ப்ளானிங்கில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்களே, அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள். பங்களாக்கள் என்று சொன்னால் அமைச்சர் அவர்களுக்கு முத்தையா செட்டியாரின் பங்களாதான் ஞாபகம் வருகிறது. சாதாரண பங்களாக்கள் ஞாபகம் வருவதில்லை. ஆகவே, இந்தக் காய்கறிகளை வாங்க அரசாங்க அதிகாரிகளை அனுப்பினால் அவர்களுக்கு என்ன தெரியும். ஆகவே, இந்த மாதிரி திட்டத்தில் பணத்தைப் பொருகிறபோது நாம் செலவழிக்கிற பணம் மக்களுக்குப் பயன்படக் கூடியதாக இருக்கிறதா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். அதை விட்டு விட்டு நாங்கள் அதைச் செய்கிறோம், இதைத் தருகிறோம் என்று சொல்வதில் பயனில்லை.

இந்த உரத்தில் கூட கலப்பு அதிகமாக இருப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. விவசாயிகளுக்கு எந்த மண்ணில் எந்த உரம் போட்டு விவசாயம் செய்தால் நல்ல விளைச்சல் காண முடியும் என்பதை அவர்களின் நிலத்திலுள்ள மண்ணை ஆராய்ந்து அவர்களுக்கு உடனுக்குடன் தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றைக்கு ஒரு நிலத்தின் மண் சாம்பினை சோதனைக்கு சாயில் ரிசெர்ச் சென்ட்ரலுக்கு அனுப்பினால் ரொம்ப நாட்கள் ஆகிறது. ஆகவே, தாமதத்தைத் தடுக்க இந்தமாதிரி சென்ட்ரல் அதிகமாக திறக்கப் படவேண்டும்.

அடுத்து, இந்த ஐ.சி.ஏ.ஆர். பற்றி உறுப்பினர் செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். கோயம்புத்தூரிலுள்ள அக்ரிகல்சர் யூனிவர்சிட்டி நாங்கள் புதிய, புதிய விதைகளைக் கண்டுபிடிக்க ஆராய்ச்சி பண்ணுகிறோம். ஆகவே அந்த 2 கோடி ரூபாய் கிராண்டை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்கள் ஐ.சி.ஏ. ஆருக்கு இந்த மாநிலத்தில் தனிஆராய்ச்சி நிலையம் வைக்க அனுமதிக்கமாட்டோம் என்று சொன்னார்கள்.

திரு. கோவை செழியன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, வட நாட்டில், பஞ்சாப் போன்ற மாநிலங்களிலும், மற்ற மாநிலங்களிலும் கட்டிடம் கட்டுவதிலிருந்து, மற்றும் ரிசர்ச்சுக்கு வேண்டியவற்றை எல்லாம் செய்ய மத்திய சர்க்கார் பணம் தருகிறது. ஆகவே, ரிசர்ச் சென்ட்ரல் தரமாட்டோம் என்று சொல்லவில்லை.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : ஐ.சி.ஏ.ஆர். யூனிவர்சிட்டியில் ரிசர்ச் சென்டர் தனியாகக் கொடுங்கள் என்று சொன்னால் கொடுத்துவிடுங்களேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : ஐ.சி.ஏ.ஆரிடம் இருந்து 2 கோடி ரூபாய் வாங்குவதில் எங்களுக்கு அதிக அக்கறை இருக்கிறது. ஆகவே அதைப்பற்றி பேசி சூழ்நிலையைத் தெரிந்துகொண்டு செய்ய வேண்டும். அதனால்தான் நாங்கள் சட்டமா என்று காரியங்களைச் செய்வதில்லை. ஆகவே இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி எங்களுக்கு அக்கறை இருக்கிறது. நாங்கள் இதைப் பற்றி பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ நாங்கள் இதை வேண்டாம் என்று சொல்வது போல் பேச வேண்டாம்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எனக்குப் பயம் எல்லாம், சட்டமா என்று இங்கே மந்திரிகள் மாறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே இது நடக்காமல் போய்விடுமோ என்பதால்தான் சொல்கிறேன். நாம் இப்படி காலதாமதப்படுத்தி பேச்சு வார்த்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தால் நிலைமை ரொம்ப பயங்கரமாகப் போய்விடும். ஆகவே இப்படி இல்லாமல் இன்றைக்குப் பேச்சில் அதிக வேகம் காட்டி பிரச்சினையை முடிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நாம் மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் எங்கே இருந்து எந்த உதவி வந்தாலும் நாம் அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமே தவிர, ஆர அமர இப்படி யோசித்துக் கொண்டிருந்தால் மற்ற மாநிலங்களுக்கு இந்த உதவி மாறிவிடும். ஆகவே, இதில் அதிக விரைவு காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, “க்ராப் இன்ஷ்யூரன்ஸ் திட்டம்” பற்றி இங்கே குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. இதனால் இங்கே உள்ள சாதாரண விவசாயிக்குப் பலன் இருக்குமா? விளைச்சல் இருந்தால், உற்பத்தி இருந்தால் கடன் கொடுப்பார்கள். விளைச்சல் இல்லை என்று சொன்னால், அப்போ யாரும் கடன்கூட கொடுக்கமாட்டார்கள். ஆகவே, இன்றைக்கு இப்படி விஷயங்களை எல்லாம் மனதில் கொண்டு திட்டங்கள் தீட்ட வேண்டுமென்று கூறி என்னுடைய வார்த்தையை முடிக்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த வேளாண்மைத் துறை மானியத்தைப் பற்றி பேசிய உறுப்பினர்கள் எல்லாம் மிக விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் இப்போது கொடுக்கப்பட்டுள்ள இந்த பட்ஜெட்டைத் தயாரிக்கின்றபோது அமைச்சராக இல்லை என்றாலும், இந்த வேளாண்மைக் கோரிக்கையிலே நான் கலந்துகொள்கின்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே நம்முடைய உறுப்பினர்கள் அவர்கள் சொன்னது போல் அமைச்சர்கள் வருவார்கள், போவார்கள், இருப்பார்கள். அவர்கள் எதை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பது எனக்குத் தெரியாது. இது அனுவசியமான பேச்சாக இங்கே அமைந்திருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்கள் மேடையிலே ஒன்றைப் பேசுகிறார்கள். இங்கே மன்றத்தில் ஒன்றைப் பேசுகிறார்கள். ஒருவேளை இதையும் மேடை என்று நினைத்துவிட்டார்கள் போலும், அவர்களுக்கு

1972 மார்ச் 25] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

மக்களிடத்திலே உண்மையிலே அக்கறை இருக்குமானால் இப்படிப் பேசியிருக்கமாட்டார்கள் ; மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய பணிகளைப்பற்றிச் சொல்லியிருப்பார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : மக்கள்மீது அக்கறை இருப்பதினால் தான் இங்கே பல பிரச்சனைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறோம். உங்களைப் பற்றியோ அல்லது உங்கள் கட்சியைப் பற்றியோ எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை. நீங்கள் யார் வேண்டுமானாலும் வாருங்கள், போங்கள். எங்களுக்கு அதைப்பற்றி அக்கறை இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மக்கள்மீது எங்களுக்கு அக்கறை இருப்பதினால்தான் அமைச்சராக இருக்கிறோம். அது இந்த சட்டமன்றத்திற்கும் தெரியும் ; நாட்டிலே இருக்கின்ற ஏழை எளிய மக்களுக்கும் தெரியும். தலைமையிடம் என்ன உத்தரவைப் பிறப்பிக்கின்றதோ அதற்கு ஏற்ற வகையில் நாங்கள் பணியாற்றுகிறோம். நான் இடையிலே அமைச்சராக வந்திருக்கிறேன் என்றால் அது தலைமையிடத்தின் உத்தரவினால்தான். முன்னால் இருந்த அமைச்சரவர்கள் எவ்வளவு திறமை மிக்கவர்கள் என்பதை இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். சிலர் வேண்டுமென்றே குறைகூறி இருக்கிறார்கள். இந்த விவசாயத் துறையைச் செம்மையாக நடைபெறச் செய்ய, அதுவும் பொதுவாக சோஷலிசக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயிகளுக்கு அரசு என்னென்ன செய்திருக்கிறது என்பதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும்.

இங்கே பேசிய பல உறுப்பினர்களின் கருத்துக்களைக் கேட்டாலும், இங்கே அளித்திருக்கின்ற இந்தத் திட்டங்களைப் படித்துப் பார்த்தாலும் ஐந்தாண்டு காலத்திலே அகில இந்தியாவிலே எவ்வளவு சிறப்பான இடத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் என்பது நன்கு விளங்கும். மத்திய அரசிலே உள்ளவர்களும் அதை உணர்ந்து நம்மைப் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ இங்கே இருக்கக்கூடிய சிலர் நம்மை பாராட்டுவதற்குப் பதிலாகப் பழி கூறுகிறார்கள். ஒருவேளை எதிர்க்கட்சியில் இருப்பதால் அப்படித்தான் கூற வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆக்க வேலைகள், சிறப்புத் திட்டங்கள் எதுவாயிருந்தாலும், எந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் பாராட்டிப் பேசுவதுதான் எல்லா நாடுகளிலும் வழக்கமாக இருக்கிறது. ஆனால் இங்கே இருக்கின்றவர்கள் ஒட்டுமொத்தமாக புள்ளி விபரங்களே இல்லாமல் எதிர்த்தே பேசுகிறார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : திஸ் லுக்ஸ் லைக் மேடைப் பேச்சு. நாங்கள் புள்ளி விவரமே இல்லாமல் பேசினோம் என்று சொல்கிறீர்களே. நாங்கள் புள்ளி விவரம் இல்லாமலா பேசினோம்? புள்ளி விபரங்களோடுதான் இங்கே பேசியிருக்கிறோம். புள்ளிவிவரமே இல்லாமல் பேசினோம் என்று நீங்கள் பேசுவதுதான் மேடைப்பேச்சாக இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : புள்ளி விவரங்களோடு நீங்கள் பேசவில்லை என்பதை மீண்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உறுப்பினர் அவர்கள் ஒரு வழக்கறிஞர். இங்கே கொடுத்திருக்கின்ற

[திரு. மண்ணை ப. நாராயணசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

மானியக் கோரிக்கைகள் ஆங்கிலத்திலும் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டு, தமிழிலும் பிரிண்ட் செய்யப்பட்டு, இரண்டும் அவர்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. 75 லட்சம் என்று மொத்தக் கணக்கு வருவதற்கு முன்னால் ஒரு இடத்தில் 2.50 என்று சரியாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதே இடத்தில் தமிழில் 2.00 என்று தவறுதலாக அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. அதை வைத்துக்கொண்டு உறுப்பினர் அவர்கள் கோர்ட்டிலே கொலைக் குற்றவாளியை விடுதலை செய்வதற்கு வாதாடுவது போல் இங்கே கூறினார்கள். இம்மாதிரியான வாதங்களில் ஈடுபட்டு குழம்பிக் கொள்ளவேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இந்த அரசு இந்தத் துறையிலே எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகளை உள்ளபடியே யார் யார் ஆதரிக்க வேண்டுமோ அவர்கள் எல்லாம் ஆதரித்து நல்ல கருத்துக்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர் வழக்கப்படி குறைகளையே சொல்லியிருக்கிறார்கள் என்பதை பொதுவாகப் பார்க்கின்றபோது தெரிகிறது. இந்தத் துறையை செம்மைப்படுத்த வேண்டுமென்று நீண்டநாள் திட்டமிட்டு, அதன் தொடர்பாக பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதற்கு இப்போது இருக்கின்ற நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் உயரிய விதைகளை எல்லாம், ஐ. ஆர். 8, கருணா போன்ற மிகுபயன் தரக்கூடிய விதைகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து, அவைகளைப் பயிரிடச் செய்து, போதிய கடன் உதவிகளையும் செய்து வருகிறார்கள்.

நாங்கள் விவசாய உற்பத்திக்காக, பசுமைப் புரட்சித் திட்டத்திற்காக கடன் உதவி அளிக்கிறோம் என்று சொன்னால், சிலர் எங்கே கொடுக்கிறீர்கள், எவ்வளவு கொடுக்கிறீர்கள் என்று பேசுகிறார்கள். எந்த அளவுக்குக் கடன் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு அதிகமாகக் கொடுத்து வருகிறோம். அப்படிச் செய்ததால் தான் இன்றைக்கு விவசாயத்திலே இந்த அளவுக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

1966-67-ல் 66 லட்சம் ஏக்கரில் 37 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. அதைப்பற்றி எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் சொல்வார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். எங்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் 370 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்தோம்; தி.மு.க. ஆட்சியில் 54 லட்சம் டன் தான் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள் என நினைத்தேன். யாரும் சொல்லவில்லை. அவர்கள் ஆட்சியில், 20 ஆண்டு கால ஆட்சியில் 66 லட்சம் ஏக்கரில் 37 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த 5 ஆண்டு காலத்தில் 54 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். இதற்கு என்ன சொல்வது என்றே தெரியவில்லை. அந்த முயற்சியில் ஈடுபட்டவர்கள் யார்? விவசாயிகளுக்கு என்ன என்ன ஊக்கம் தந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எல்லாம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுத்து அவர்கள் உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபடுவதற்கு ஏற்ற வகையில் ஊக்கமளித்திருக்கிறோம். உற்பத்தியை இந்த அளவுக்குப் பெருக்குவதற்கு ஏற்ற வகையில் அவர்களை உற்சாகப்படுத்தியிருக்கிறோம். கடன் கொடுத்தோம் என்று சொல்லும்போது,

1972 மார்ச் 25] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

கொடுத்த கடனை வசூலித்தீர்களா என்று கேட்பார்கள். கடனைக் கொடுத்து விட்டு, அதே மாதிரி ஒழுங்காக, விவசாயிகளுக்கு எந்தவித தொந்தரவும் இல்லாமல் திருப்பி வாங்கியிருக்கிறோம்.

இங்கே சிலர் சொன்னார்கள், விவசாயிகள் ஆதித்தனாருக்கு கடன் பட்டிருக்கிறார்கள் என்று. ஆதித்தனார் கடன் கொடுக்கிறார் என்றால், தனிப்பட்ட நபர் கொடுப்பது என்று ஆகாது. ஆதித்தனார் ஒரு அமைச்சர்; அரசின் ஒரு அங்கம். கூட்டுறவுத் துறையின் மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கடனைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையின் மூலமே கடனை நல்ல முறையில் வசூல் செய்திருக்கிறார்கள். கடனைப் பெறுவதிலே விவசாயிகள் கஷ்டப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு நமது மாநிலத்திலே தஞ்சை மாவட்டத்தில் இருக்கிற மத்திய வங்கி, சிறந்த முறையில் கடன் கொடுத்து, நல்ல முறையிலே பாக்கி இல்லாமல் உரிய காலத்தில் கடனை வசூலித்திருக்கிறது என்பதற்காக முதல் பரிசு வாங்கியிருக்கிறது. கடன் பெற்றவர்களும் உற்சாகத்தோடு கடனைத் திருப்பிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு வங்கிகளும், விவசாயிகளும் ஒரு குடும்பம் போல் செயல்பட்டு வருகிறார்கள். விவசாயிகள் சிறப்பான நல்வாழ்வு வாழ்கிறார்கள். அதனால்தான் 1971-லே சிறப்பான தீர்ப்பு வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதை இங்கே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்திலே நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் பட்ஜெட் உரையைப் படித்தபோது நான் அமைச்சராக இல்லை. பின்னாலே உட்கார்ந்து இருந்தேன். நம்முடைய உறுப்பினர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் பட்ஜெட் உரை முடிந்ததும், விவசாயிகளுக்கு அளித்திருக்கின்ற சலுகைகள், நிலச் சீர்திருத்தம், குத்தகைதாரர்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சலுகைகள், பிணியி முறை ஒழிப்பு இவைகளைப் பற்றி உற்சாகமாகப் பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். எவ்வளவு சிறப்பான திட்டத்தை முதலமைச்சர் அவர்கள் செய்திருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டிப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது பக்கத்திலே இருந்ததாலோ என்னவோ உறுப்பினர் அம்மையார் அவர்களும் தலையாட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாங்கள் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருப்பதால் எதையாவது பேசிக்கொண்டிருப்போம். அதை ஏன் நீங்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள் (சிரிப்பு). அதைப்பற்றி நீங்கள் எதுவும் சொல்ல வேண்டியதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நான் கூட பக்கத்தில் தான் இருந்தேன். அதனால் தான் நீங்கள் என்ன பேசிக்கொண்டிருந்தீர்கள் என்று சொல்கிறேன். பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்களுக்கு அவ்வளவு உற்சாகம் இந்தப் பட்ஜெட்டைப் பார்த்தவுடன். அதனால் பாராட்டியிருக்கிறார்கள்.

நான் தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றியும், விவசாயிகளைப் பற்றியும் குறிப்பிடுவதால், தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றி மட்டும் பேசுகிறேன் என்று யாரும் நினைக்க வேண்டாம்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி] [1972 மார்ச் 25]

“நீர் நிறைந்த கடலை ஒக்கும் நீர் உரைப்பவன் தொகை
நீர் நிறைந்த ஓடமொக்கும் நிறை முதல் கொள்வான் தொகை
குரை ஒன்று மேவுமாயின் தோணி ஓடம் மேவுமோ”

என்ற கவிதை என் நினைவுக்கு வருகிறது. தஞ்சை மாவட்டம் இன்று அந்த நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கின்ற முதலாளிகள் ஓடம் போல் இருக்கிறார்கள். அந்த ஓடத்தை அடித்துச் செல்கின்ற குரையாகவே இந்த திட்டங்கள் அமைந்திருக்கின்றன. இதையெல்லாம் அறிந்துதான் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் புளகாங்கிதம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அவரை அறியாமலே பாராட்டிப் பேசினார்கள். திரு. வடிவேல் அவர்களும் பாராட்டினார்கள். திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் பாராட்டுவார்கள் என்று எதிர்பார்த்தேன். ஆனால் ஏனோ அவர்கள் பாராட்டவில்லை. அந்த அளவுக்கு அவர்கள் 20 ஆண்டுக் காலம் போராட்டம் நடத்தியும் கிடைக்க முடியாத சலுகைகளை, உதவிகளை இன்றைக்கு தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறோம்.

தஞ்சை மாவட்டத்திலே பல போராட்டங்கள் நடைபெற்றன. அதன் பயனாகவே இன்றைக்கு அவர்கள் சரியாக நடக்கமுடியாமல் இருக்கிறது. 20, 25 ஆண்டு காலமாகப் போராடினார்கள். அந்தப் போராட்டங்களின் வாயிலாக, இடைக்காலத்தில் யாராலும் செய்ய முடியாததை இன்றைக்கு நாங்கள் செய்து காட்டியிருக்கிறோம்.

விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டும் என்பதற்கு சர்க்கார் பலவகையில் உதவி செய்திருக்கிறது. ஆடுதுறை 27 போட்டால் அதற்கு ரூ. 350, ஐ.ஆர். 8 போட்டால் அதற்கு 380 ரூபாய் என்பதாக எந்த அளவுக்கு கடன் உதவியைச் செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்குச் செய்திருக்கிறது.

விவசாய உற்பத்தி பெருகினால் மட்டும் போதாது. விவசாயிகளுடைய நிலைமையை உயர்த்த வேண்டும். கடந்த கால காங்கிரஸ் ஆட்சியில் நான் முன்பு சொன்னதுபோல கூலி உயர்வு கேட்டதற்காக அந்த விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டத்திற்கு உள்ளாக்கப் பட்டார்கள் என்பதை நாடே அறியும். கூலி உயர்வு வேண்டும் என்று கேட்டதற்காக இரணியன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். கோட்டூர் நடேசன் என்பவர் கைது செய்யப்பட்டு பலவிதமான சித்திரவதைகளுக்கு உள்ளாகி—சேரன்குளத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். அவர்கள் கேட்டது எல்லாம் 4 படி கூலியை 6 படியாக உயர்த்தித் தரவேண்டும் என்பதுதான். திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி வந்த பிறகுதான் மாவட்ட ஆணையாளருக்கு உத்தரவிட்டு 4 படி கூலியை 6 படியாக உயர்த்தினார்கள். ஒரு விவசாயி, அவன் மனைவி இருவருமாக 8 கலம் அறுத்தால் முன்பு 32 படி கூலி வாங்கினார்கள் என்றால் இன்றைக்கு 48 படி கூலியை மனக் களிப்போடு வாங்கிப் போகிறார்கள். விவசாய மக்களிடையே இன்றைக்கு உற்சாகம் இருக்கத்தான் செய்கிறது.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பற்றிச் சொல்லும்போது அவர்கள் சோம்பேறிகள் என்றார்கள். அந்த மாவட்ட விவசாயிகள் சோம்பேறிகள் அல்ல. களிமண் நிலத்தில் ஆழ உழ வேண்டும் என்கிறபோது உழுது

1972 மார்ச் 25] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

பார்த்தால்தான் தெரியும். முதலாளிகள் சாட்டையால் அடித்து உழிச் சொல்வார்கள். அத்தகைய கொடுமைகளை எல்லாம் அனுபவித்து வந்தார்கள்.

ஒருவருக்கு அந்த விவசாயிகள் குடியிருக்கிற மனைக்கட்டுகள் மட்டும் 200 ஏக்கரா, 300 ஏக்கரா என்று இருக்கும். அதோடு ஒரு கோயிலுக்கு இரண்டாயிரம் வேலி, மூவாயிரம் வேலி என்று நிலம் இருக்கிறபோது அந்தக் கோயிலுக்கும் அவரே டிராஸ்டியாக இருப்பார். ஆகவே குடியிருக்கிற மனைகளில் இருந்து அகற்றிவிடுவதாக மிரட்டி மிரட்டியே வேலை வாங்குவார்கள். அதை உணர்ந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்ட விவசாயிகள் குடியிருக்கிற மனைக்கட்டுகளை அவர்களுக்கே சொந்தமாக்கியிருக்கிறது. இனி யாருக்கும் பயப்படாத வகையில் தம் சொந்த மனைக் கட்டில் குடியிருக்க வசதி செய்திருக்கிறது. மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களே வந்து 5,500 பேர்களுக்கு பட்டா கொடுத்தார்கள். தனிப்பட்ட ஒருவருக்குச் சொந்தமாக இருந்த 130 ஏக்கரா அதுபோல பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பொதுவாக நிலப்பட்டா 20 வருஷ காங்கிரஸ் ஆட்சியில் கொடுக்கப் பட்டது ஒரு லட்சத்துப் பதினைந்தாயிரம் தான். ஆனால், கடந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குள் நமது கழக அரசு வழங்கியுள்ள பட்டாக்கள் ஐந்து லட்சமாகும். தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 1,861 ஏக்கரா மட்டும் நில மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது காங்கிரஸ் ஆட்சியில். ஆனால் கழக அரசு 27,555 ஏக்கராக்களைக் கொடுத்திருக்கிறது, 27 ஆயிரம் பேர்களுக்கு மேல். ஒரு குடும்பத்திற்கு உச்சவரம்பாக 60 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா வைத்துக் கொள்ளலாம் என்று இருந்ததை மாற்றி 40 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கரா என்றதோடு இன்றைக்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு ஏக்கராவாகக் குறைத்திருப்பது கழக அரசுதான்.

அதுமட்டுமல்ல; 1381-வது பசலிக்குக் கட்டிவிட்டால் பாக்கியிருந்த கடனை எல்லாம் வஜா செய்வதற்கு முன் வந்திருப்பது நம்முடைய அரசு. இப்படி விவசாயம், விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் ஆகியவர்களின் மீது அக்கறை கொண்டு இந்த அரசு ஆற்றி வருகிற நற்பணிகளை எதிர்க் கட்சித் தலைவர்கள் பாராட்டியிருந்தால் மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

நாம் ஒரு பக்கம் இப்படி விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்து வருகிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்கார் மண்ணெண்ணெய் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இரசாயன உரத்தின் மீது வரியைப் போட்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஒரு தந்தி கூட வந்தது. ஒரு டன்னுக்கு 26, 30 ரூபாய் உயர்கிறது என்கிறபோது நம் மாநில விவசாயிகள் பெரிதும் கவலைக் குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். இதைக் கண்டிக்கவோ, மத்திய சர்க்காரை குறை கூறவோ யாரும் முன்வரவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவோ தெரியவில்லை.

அதற்கு மாறாக வெளியே பெரிய கூச்சல் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கிறது. தஞ்சை மாவட்ட நிலச்சுவான்தார்கள் கிளம்பிவிட்டார்கள். ஒத்துழைக்க வேண்டியவர்கள்தான் அவர்களோடு ஒத்துழைக்க மறுக்கிறார்கள். சாதாரணமாக பெருநோய் பிடித்தவனை நல்லவன் அழைத்துக் கொண்டு

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

பிச்சைக்குப் போவான். அதுபோல் ஏழை விவசாய மக்களைப் பிடித்துக் கொண்டு முன்னால்வர நிலச்சுவாந்தார்கள் முயல்கிறார்கள். இந்த அரசு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு என்ன வெல்லாம் செய்து வருகிறது என்பதை அவர்கள் இன்றைக்கு நன்றாக உணர்ந்துதான் இருக்கிறார்கள்.

இன்னும் உரத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். நெய்வேலியில் கூட ஒரு நாளைக்கு 200 டன் உற்பத்தி செய்து தருவதாக இருந்தது. ஸ்ட்ரைக் காரணமாக ஒரு நாளைக்கு 120 டன் உற்பத்தி செய்ய முடியவில்லை. யுத்தம் வந்த காரணத்தினால் கப்பல்கள் வருவதும் கடுமையாகியது. அதன் காரணமாக நமக்கு வர வேண்டிய உரம் 60 சத வீதம்தான் வந்தது. 40 சத வீதம் கிடைக்காமல் போய் விட்டது. நமக்குத் தேவையான உரத்தை எந்தவகையிலும் பெற வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தமிழ் நாடு கூட்டுறவு விற்பனைக் கழகத்தால் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மன்னார்குடியில் பாமினி உரமணித் தொழிற்சாலை நிறுவப்பட்டது. கிடைக்கின்ற உரத்தை நல்ல முறையில் விவசாயிகளுக்குக் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதற்கும் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

இன்னமும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் விவசாயத்துறை நல்ல முறையில் முன்னேறி—உணவுப் பிரச்சினையில் வெற்றி கண்டு இன்னும் பல நற்பணிகளை ஆற்றுவதற்கு வசதி ஏற்படும். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் தங்கள் ஒத்துழைப்பை அளித்து, விவசாயத்துறையை முன்னேற்ற ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். ஆதரவை நல்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பூச்சி மருந்து பொறுத்தவரையில் 1970-71-லே 352 லட்சம் ரூபாய்க்கு மருந்து வாங்கித் தெளித்திருக்கிறோம். 1971-72-லே 480 லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு மருந்து வாங்கிக் கொடுத்திருக்கிறோம். இருந்தாலும்கூட, அது சரியில்லை, இந்த மருந்து சரியில்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியாவில் இருக்கிற கம்பெனிகளின் நிலைமை எல்லோருக்கும் தெரியும். எந்த அளவிற்கு நாம் உஷாராக இருக்க வேண்டுமோ அந்த அளவிற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை நாம் செய்கிறோம். இந்த விஷயத்தில் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் மற்றவர்களும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஊர் இரண்டுபட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம் என்று சொல்வார்களே அதுபோல் நாம் ஒற்றுமையாகச் செயல்படாவிட்டால் அவர்களுக்குக் கொண்டாட்டம். எந்தெந்த முறையில் சம்பாதிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களோ அப்படிச் செய்துவிடுவார்கள். ஆகவே, எல்லாரும் நல்ல முறையில் ஒத்துழைப்பை நல்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உருளைக்கிழங்கைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஒருரில் ஏக்கருக்கு 750 ரூபாய் என்றும், நீலகிரியில் ஏக்கருக்கு 900 ரூபாய் என்றும் கடன் கொடுக்கிறார்கள். உருளைக்கிழங்கில் 120 வகைகள் இருக்கின்றன. அவற்றில் 5 மட்டும் சிறப்பானவை என்று எடுத்துக் கொண்டு, அவற்றைப் பயிரிடுவோருக்கு “டைடன்” என்ற பூச்சி மருந்தை இனமாகக் கொடுக்கிறார்கள். இவ்வாறு 750 பேர்களுக்கும் மருந்தை இனமாகக் கொடுத்து 100 சதவீதம் உற்பத்தியாக்கியிருக்கிறார்கள். உருளைக்கிழங்கு சரியாகப் பயிரிடவில்லை என்று திரு. பி. வெங்கடசாமி அவர்கள்

1972 மார்ச் 25] [திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

சொன்னார்கள். உருளைக்கிழங்கு நல்லமுறையில் பயிர் செய்யப்படுகின்றது. நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விதைப் பண்ணைகளில் நஷ்டம் வருவதாகவும், அந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார்கள். அங்கு இலாபமே தான் கிடைக்கிறது. 1970-71-லே 10 லட்சத்து 60 ஆயிரம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது. 1971-72-ல் 14 லட்சம் ரூபாய் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது. இலாபம் கிடைத்திருக்கிறதே தவிர நஷ்டம் என்று சொல்வது சரியில்லை. நீலகிரி விதைப் பண்ணையைப் பொறுத்த வரையில் இலாபம் கிடைத்திருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக பருத்தி உற்பத்தியைப் பற்றி—அது சரியான, தீவிரமான முறையில்—நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று பலர் சொன்னார்கள். கோவில்பட்டி, மணப்பாறை, திருப்பூர் ஆகிய மூன்று இடங்களிலும், இராமநாதபுரம் பகுதியிலும் தீவிர அபிவிருத்தித் திட்டம் செயல்படுத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. சாகுபடித் திட்டத்தின் கீழ் சிறப்பாக ஆராய்ச்சி வேலைகள் செய்யத் திட்டம் போடப்பட்டுள்ளது. இரண்டு லட்சத்து ஐம்பது ரூபாய் செலவில் தீவிர திட்டம் செயல்பட வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. கோவில்பட்டியில் பண்ணையை ஆரம்பிப்பதற்கான முயற்சிகள் நடந்து வருகின்றன.

அடுத்தபடியாக, கரும்பு 3 லட்சத்து 30 ஆயிரம் ஏக்கர்களில் பயிராகின்றது. கரும்புக்குச் சரியான முறையில் பலன் கிடைக்கவில்லை. சரியான அபிவிருத்தி கிடைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். கரும்பைப் பொறுத்த வரையில் புதிய புதிய இனங்களைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறார்கள். எந்த ரகக் கரும்பை எங்கே பயிரிட்டால் நல்ல மகசூல் கிடைக்கும் என்பதை அறிய வேண்டும். எந்த ரகம் எந்த மண்ணுக்கு ஏற்றதாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ஒரு குழுவை ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அனுப்பி என்னென்ன நிலைமைகள் இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டறிய வேண்டும். கரும்பின் தரம், மண்ணின் ரகம், தன்மை ஆகியவற்றை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டும். ஆகவே, அடுத்த ஆண்டுக்குள்ளாக எந்தெந்த ரகம் எந்தெந்த இடங்களுக்குப் பொருந்தும் என்பதைக் கண்டு பிடித்துச் சொல்லுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். மதுராந்தகம், ஆம்பூர், ஆப்புக்கூடல், முண்டியம்பாக்கம், பெண்ணாடல், புகளூர், அலங்காரநல்லூர் ஆகிய இடங்களில் கரும்பு ஆராய்ச்சிக் கூடங்கள் ஏற்பட வழி செய்யப்பட்டிருக்கின்றது. விரைவிலே அது செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்ததாக, கரும்பின் விலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நம்முடைய கரும்புக்கு 80 ரூபாய், 85 ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது என்று திரு கோவை செழியன் அவர்கள் சொன்னார்கள். தமிழ் நாட்டில் வளரும் கரும்பில் சர்க்கரைச் சத்து அதிகமாக இல்லாத காரணத்தால் விலை குறைகிறது. மற்ற மாநிலங்களில் பார்த்தால் கரும்பில் சர்க்கரைச் சத்து மிகுந்து காணப்படுகிறது. பீகார் மாநிலத்தில் 9.01 பர்சென்ட் சர்க்கரைச் சத்து கரும்பில் இருக்கிறது. மகாராஷ்டிரத்தில் 11.25 சத வீதம் சர்க்கரைச்

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1972 மார்ச் 25]

சத்து இருக்கிறது. குஜராத்தில் 10.22 சத வீதம் இருக்கிறது: பஞ்சாபில் 8.57 சத வீதம் இருக்கிறது. ஆந்திர மாநிலத்தில் 10.21 சத வீதம் சர்க்கரைச் சத்து இருக்கிறது. மைசூரில் 10.56 சத வீதம் இருக்கிறது. மத்தியப் பிரதேசத்தில் 9.29 சத வீதம் இருக்கிறது. கேரளாவில் 8.68 சத வீதம் இருக்கிறது. உத்திரப் பிரதேசத்தில் 9.16 சத வீதம் இருக்கிறது. ஆனால், தமிழ் நாட்டில் விளையும் கரும்பில் 7.87 சத வீதம்தான் சர்க்கரைச் சத்து இருக்கிறது. 1970-71-லே 8.99 சத வீதமாகச் சர்க்கரைச் சத்து இருந்தது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இதிலே விலையை ஏற்றுவது என்பது சரியல்ல. மேலும் சர்க்கரையை உற்பத்தி செய்கிற ஆலைகள் அநேகமாகக் கூட்டுறவுத் துறையில்தான் அதிகமாக இருக்கின்றன. ஆகவே, பணத்தை உயர்த்துவதற்கான நிலைமையில் கரும்பின் தரம் இல்லை. தரமான கரும்பை உற்பத்தி செய்து, சர்க்கரைச் சத்தை அதிகப்படுத்தினால், அந்த நிலைமையைப் பற்றி எட்டிப் பார்க்கலாம்.

அடுத்து, விவசாயத்திலே பல திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்று பலர் யோசனைகளைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே பல திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. பல திட்டங்களைப் போட வேண்டுமென்று சாதாரணமாகச் சொல்லிவிட்டால் போதுமா? மண்வளம் எப்படி இருக்கிறது, தண்ணீர் கிடைக்கிறதா, இந்த விதையைப் போட்டால் இந்த இடத்தில் சரியாக வளருமா? நல்ல பலன் கொடுக்குமா? என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து பார்க்க வேண்டும். இப்போது கூட, சூரியகாந்திப் பூ, வள்ளிக் கிழங்கு, இன்னும் மற்றவற்றைப் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். வெறும் திட்டங்களை ஆரம்பித்துவிட்டால், மட்டும் போதாது. அந்த மண்ணுக்கும், பயிருக்கும் ஒத்துக்கொள்ளாத நிலைமை இருந்தால் திட்டம் என்ன ஆவது? அப்படி ஆராயாமல், திட்டத்தை ஆரம்பித்துவிட்டால், நஷ்டம்தான் ஏற்பட்டு விடுகிறது. விவசாய அபிவிருத்திக்காக, விவசாயம் சம்பந்தப்பட்ட வித்துக்களை ஆராயவும், மற்றவற்றிற்கும் 1972-73-ம் ஆண்டுக்காக ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகளைக் கவனிக்க ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு, 1972-73-லிருந்து செயல்பட்டு விவசாய அபிவிருத்தி வேலைகள் சிறந்ததாக இருக்க வழி வகைகள் செய்யப்படும். திறமையான குழு போட்டு, எந்தெந்த இடத்தில், எந்தெந்த சாகுபடி செய்யலாம், அங்கே முதலிலே தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பதை அறிவதற்காக ஒரு பம்பு செட் அமைத்து தண்ணீர் கிடைக்குமா என்பதையும் ஆராயும். மேலும் புஞ்சை பயிர் செய்கிற இடங்களில் நஞ்சைப் பயிர் செய்வதால் தண்ணீர் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. அந்தமாதிரி செய்கிற இடங்களில் தேவையான தண்ணீர் கிடைக்குமா, என்பனவற்றையெல்லாம் ஆராய நிபுணர் குழு அமைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காகத்தான் ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் ஏற்கனவே தெரிவித்துள்ளேன்.

அடுத்தபடியாக, மஞ்சள் பற்றிச் சொன்னார்கள். அதற்காக ஈரோடு, கோபிசெட்டிபாளையம் ஆகிய இடங்களில் முனைப்புத் திட்டம் போடப்பட்டு ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது ஆரம்பக் கட்டத்தில் இருக்கிறது. அடுத்த ஆண்டில் அதிகமான அளவுக்குக் கெடாமல் இருக்க வழி வகைகள் விரைவிலே காணப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1972 மார்ச் 25]

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

பூச்சி மருந்து தருகிறார்கள், இப்போது நெல்லுக்குக் கூட பூச்சி மருந்து கொடுக்கிறார்கள். எந்த ரகத்திற்கு எந்த மருந்து தெளிப்பது என்று பார்ப்பதில்லை. ஒரு பகுதியில் உபயோகிக்கும் மருந்தை இன்னொரு பகுதியில் இருக்கும் பயிருக்கு அடித்தால் கூட சரியாக வேலை செய்வதில்லை. பூச்சி மருந்துகளை எரியல் ஸ்ப்ரே மூலமாகச் செய்கிறார்கள். சிலர் அந்த முறை சரியில்லை என்கிறார்கள். விசைத் தெளிப்பான் மூலமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். பூச்சி மருந்துகளை விசைத் தெளிப்பான் மூலமாகச் செய்யும் யோசனை இருக்கிறது. ஒரு யூனியனுக்கு 3 அல்லது 4 விசைத் தெளிப்பான்கள் இருந்தால் போதும் என்று சொன்னார்கள். குறைந்தது ஒரு யூனியனுக்கு 30-ஆவது வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் யூனியன் பூரவாக்கும் சப்ளை செய்யப்படும். புதிதாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பயிர்களுக்கு நாம் நைட்ரஜன் உரம் போடுகிறோம். அதன் காரணமாக பயிர் பச்சை நிறமாக வந்து விடுகிறது. அதன் காரணமாக பூச்சி எளிதில் வந்து விடுகிறது. சீக்கிரமாகப் பச்சை வந்துவிடுகிற காரணத்தால் எவ்வளவு வேகமாகப் பரவ முடியுமோ அவ்வளவு வேகமாகப் பூச்சிகள் பரவுகின்றன. ஆகவே, மூன்று, நான்கு விசைத் தெளிப்பான்களை வைத்துக் கொண்டிருப்பதால் பிரயோசனம் இல்லை. அதை வைத்துக்கொண்டு ஒரு நான்கைந்து ஏக்கர்களுக்குத்தான் மருந்து தெளிக்க முடியும். நாம் ஒரு பக்கம் மருந்து தெளித்துக் கொண்டிருக்கும்போது இன்னொரு பக்கத்தில் பூச்சி பரவிக்கொண்டே போகும். ஆகாய விமானம் மூலம், ஹெலிகாப்டர்கள் மூலம் மருந்து தெளிப்பதால் ஒரே சமயத்தில் ஒரே நாளில் மருந்து தெளிக்க முடியும். ஒரே சமயத்தில் பூச்சிகளும் அழியும். அப்போது பூச்சிகள் எல்லாம் இறந்துவிடும். பல பகுதிகளில் மக்கள் அதை விரும்பவில்லை யென்ற காரணத்தால்தான் இதைச் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு விசைத் தெளிப்பான் விலை 700 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்கு ஒரு நாளைக்குச் செலவு 4 ரூபாய் ஆகிறது. அதற்காக ஒவ்வொரு யூனியனிலும் விசைத் தெளிப்பான் ரிப்பேர் செய்வதற்காக ஒரு மெக்கானிக் போட வேண்டும். அதற்கான ஷெட்டை மாவட்ட அளவில் வைப்பதா, அல்லது யூனியன் அளவில் வைப்பதா என்பதை ஆராய்ச்சி செய்து, அதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்ய இருக்கிறோம்.

உறுப்பினர்கள் எல்லாம் பல பிரச்சனைகளை எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவையெல்லாம் எந்த எந்த அளவிலே விரைவிலே கவனிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவில் கவனிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கிற வெட்டுத் தீர்மானங்களை திரும்பப்பெற்று மக்கள் நன்மைக்காக அவர்கள் சொன்னதையெல்லாம் நான் கவனிப்பேன் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : எலியினாலே பாழாவது அதிகமாக இருக்கிறது. எலியை ஒழிப்பதற்கு குடும்பக் கட்டுப்பாடு மருந்துபோல் அதற்கும் கண்டுபிடித்து விவசாய இலாகா முயற்சி செய்ய முன்வருமா?

[1972 மார்ச் 25]

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதற்கு எப்படி குடும்பக் கட்டுப்பாடு செய்வது என்று உறுப்பினர்களே சொன்னால் நல்லதாக இருக்கும்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : நாம் செய்தித் தாள்களிலே பார்க்கிறோம் கண்டுபிடித்திருப்பதாக. எலிகளினால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிறது. மனிதன் சாப்பிடுவதிலே பாதிக்குமேலே அது சாப்பிட்டுவிடும் போல் இருக்கிறது. எனவே இதைத் தடுப்பதற்கு இந்த இலாகா ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : அதற்கு முயற்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. விவசாயிகளில் திறமையானவர்கள் எலிகளைக் கொண்டு கொண்டிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் அவை இருந்து கொண்டதான் இருக்கின்றன. அவற்றைத் தடுப்பதற்கு முயற்சிகள் நடைபெற்றுக் கொண்டு இருக்கின்றன.

திரு. ஏ. எம். இராஜா : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் அளிக்கும்பொழுது சர்க்கரை ரெக்கவரி தமிழ் நாட்டிலே 8-6 சதவீதம்தான் என்றும் அதனால் தான் விலை குறைவாக இருக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். ஆனால் மத்திய அரசு ஒவ்வொரு ஆலைக்கும் ஒரு ரேட் கொடுக்கலாம் என்று நிபந்தனை கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய பகுதியிலே நேரிலே கூட வந்து பார்க்கலாம். சக்தி சர்க்கரை ஆலையிலே மோர் தேன் 11 சத வீதம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே அதிகப்படியாக வருகிற ஆலைகளுக்கு அதிகப்படியாக விலை கொடுக்க அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம் : ஒரு சர்க்கரை ஆலையிலே தினமும் இவ்வளவு ரெக்கவரி என்று கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று சட்டம் தெளிவாக இருக்கிறது. எனவே தினம் தினம் எடுக்கிற கணக்கை வைத்து ஒரு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு ரெக்கவரி என்று ஆவ்ரேஜ் ஆகத்தான் பார்க்கிறோமே தவிர பீக் பீரியடை மட்டும் பார்ப்பதில்லை. ஆரம்ப காலத்திலே 10 சத வீதம் வரலாம், 11 சத வீதம் வரலாம். முடியும் பொழுது 7½ சத வீதம் வரலாம் 8 சத வீதம் வரலாம். அந்த நிலையில் உயர்ந்த பட்சத்தை மட்டும் எடுத்துக்கொள்ள கூடாது. ஆண்டு முழுவதும் கணக்கிட்டுத்தான் எவ்வளவு வந்திருக்கிறது என்று பார்க்கிறோம். பீக் பீரியடை மாதிரி பார்ப்பது சரியல்ல, நியாயம் அல்ல.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் பற்றிக் கேட்டேன், அமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் பதில் சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : மத்திய அரசாங்கமும் இதைப்பற்றிப் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. தமிழ் நாட்டிலே சில இடங்களிலே பரிசீலனை செய்யப்படுகிறது. விரைவிலே எப்படிச் செய்வது என்ற முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. ஏ. வகாப் : அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையில் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

1972 மார்ச் 25]

திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, பி. வெங்கிடசாமி, செளடி எஸ். சுந்தரபாரதி, திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப்பெறப்பட்டன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “நிதிக் கோரிக்கை எண். 16—வேளாண்மை என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 21,03,85,400-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

திரு. வடிவேலு அவர்கள் இருக்கையில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியோடு திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி : “நிதிக் கோரிக்கை எண். 39—வேளாண்மை மூலதனச் செலவு என்ற தலைப்பின்கீழ் ரூ. 18,46,300-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பட வேண்டும்”.

நிதிக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டு கோரிய தொகை வழங்கப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் நிகழ்ச்சிகள் இன்று மற்ற இந்த அளவில் முடிவடைகின்றன. பேரவை மீண்டும் திங்கட்கிழமை 1972-ம் ஆண்டு மார்ச்சு திங்கள் 27-ம் நாள் காலை 9 மணியளவில் கூடும்.

பின்னர், பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

5. பேரவை முன்வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

82. Notification issued with G.O. Ms. No. 2780, Agriculture, dated the 19th October 1971, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Rules, 1962. [Laid on the table of the House under section 29 (4) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

B. Reports, Notifications and Other Papers.

* 119. A Review of the working of the Stationery and Printing Department during the year 1971-72. (English and Tamil.)

* 120. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour on Demand No. 34—Stationery and Printing for the year 1972-73. (English and Tamil.)

† 121. A Review on Labour in Tamil Nadu 1971-72. (English and Tamil.)

† 122. Speech by Hon. Thiru N. V. Natarajan, Minister for Labour on Demand No. 24—Labour including Factories for the year 1972-73. (English and Tamil.)

† 123. Third Report of the Committee on Subordinate Legislation.

† 124. Fifth Report of the Committee on Estimates on Cinchona Department—1971-72.

125. The Performance Budget relating to Agriculture Department—1972-73.

126. Commercial Budget of the Agricultural Engineering Workshop—1972-73.

127. Report of the Committee on Estimates on Fisheries Department.

* Despatched to Members on 23rd March 1972.

† Laid on the table of the House on 24th March 1972.

1972 மார்ச் 25]

இணைப்பு I.

519-ம் பக்கத்தில் 702-ம் எண்ணுள்ள வெள்ளிக் குறியிட்ட வினாவிற்குரிய விடையைக் காண்க.

விவர அறிக்கை.

(அ) & (இ) : ஆம். கிராமப் பகுதிகளில் மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவுவதற்கு, தனியார் துறைக்கு உதவி செய்வதற்கான திட்டம் ஒன்றை இந்திய அரசு வகுத்துள்ளது. அந்தத் திட்டத்தின் முக்கிய கூறுகள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன—

(a) மருத்துவ நிலையங்களை நிறுவுவதற்கான நிலம் வாங்குவதற்கும், மருத்துவ மனைகள், அறுவை சிகிச்சைக் கூடங்கள், வார்டுகள் ஆகிய வற்றிற்காகக் கட்டடங்கள் கட்டுவதற்கும், இன்றியமையா மருத்துவக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும் இந்திய அரசு உதவி செய்யும்.

(b) மருத்துவ மனையை நிறுவுவதற்குத் தொடக்கத்தில் ஏற்படும் செலவில் $\frac{1}{3}$ பாகத்தைக் கொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்கும். மருத்துவ மனையின் நடைமுறைச் செலவையும் இத் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்க வேண்டும்.

(c) புதிய மருத்துவமனைகளை நிறுவுவதற்கும்கூடத் தொடக்கச் செலவில் $\frac{1}{3}$ பாகத்தை மாநில அரசு ஏற்கும். மேலே (b) இனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு, மருத்துவமனையின் நடைமுறைச் செலவைத் தொண்டு நிறுவனங்கள் ஏற்கும் அந்தச் செலவை ஏற்கத் தொண்டு நிறுவனங்களால் இயலவில்லையெனில், சம்பந்தப்பட்ட மாநில அரசு முன்வந்து, பற்றாக்குறையைச் சரிக்கட்ட மானியம் வழங்கும். பின்னர், இந்தப் பொறுப்பை ஏற்கத் தொண்டு நிறுவனத்தால் இயலவில்லை யெனில், மத்திய அரசு உதவியுடன் தொடங்கப்பட்ட இந்த நிறுவனத்தை நடத்தும் பொறுப்பை மாநில அரசு மேற்கொள்ளவேண்டும்.

கீழ்காணும் நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டு, இந்தத் திட்டத்தை, மாநில அரசு, கொள்கையளவில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது :—

(i) நிலங்கள் வாங்கப்பட்டு, அவற்றில் கட்டடங்கள் கட்டி முடிக்கப் பட்டவுடன், அவை எந்தக் காரியத்திற்காக முதலில் வாங்கப்பட்டு கட்டடங்கள் கட்டப்பட்டனவோ, அவற்றிற்காக அவை முழுதும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ;

(ii) எந்த நிலம் கட்டடத்திற்காக மானியம் வழங்கப்பட்டதோ, அந்த நிலம் (கட்டடம், அரசால் ஏற்பளிக்கப்பட்ட மருத்துவமனைக் காரியத்திற்காக அவை பயன்படுத்தப்படுவது நிறுத்தப்பட்டால், மானியத்தைப் பெறுகிற அந்த நிலையங்களின் அதிகாரிகள் அந்த மானியத்தை அல்லது அதன் பகுதியைத் திருப்பி செலுத்த வேண்டும் ;

(iii) நிலம் அல்லது கட்டடம் சம்பந்தமாக பொருத்தமான முத்திரைத்தாள்கள் ஷட்டப்பட்டதும், பதிவு செய்யப்பட்டதுமான உரிமைப் பத்திரத்தை அதிகாரிகள் எழுதிக்கொடுக்கவேண்டும். இப்பத்திரத்தில் மேற் கூறிய நிபந்தனைகள் கண்டிருக்கவேண்டும் ;